

AUGUST AHLQVIST

Wotisk grammatik

jemte språkprof och ordförteckning

Helsingfors : [s.n.]
1856

Trükise digitaalkoopia ehk e-raamatu tellimine (eBooks on Demand (EOD)) –miljonid raamatud vaid hiireklõpsu kaugusel rohkem kui kümnes Euroopa riigis!

Täname Teid, et valisite EOD!

Euroopa raamatukogudes säilitatakse miljoneid 15.–20. sajandi raamatuid. Kõik need raamatud on nüüd kättesaadavad e-raamatuna — vaid hiireklõpsu kaugusel 24 tundi ööpäevas, 7 päeva nädalas. Tehke otsing mõne EOD võrgustikuga liitunud raamatukogu elektronkataloogis ja tellige raamatust digitaalkoopia ehk e-raamat kogu maailmast. Soovitud raamat digiteeritakse ja tehakse Teile kättesaadavaks digitaalkoopiana ehk e-raamatuna.

Miks e-raamat?

- ⇒ Saate kasutada standardtarkvara digitaalkoopia lugemiseks arvutiekraanil, suurendada pilti või navigeerida läbi terve raamatu.
- ⇒ Saate välja trükkida üksikuid lehekülgi või kogu raamatu.
- ⇒ Saate kasutada üksikterminite täistekstotsingut nii ühe faili kui failikomplekti (isikliku e-raamatukogu) piires.
- ⇒ Saate kopeerida pilte ja tekstiosi teistesse rakendustesse, näiteks tekstitöötlusprogrammidesse.

Tingimused

EOD teenust kasutades nõustute Te tingimustega, mille on kehtestanud raamatut omav raamatukogu. EOD võimaldab juurdepääsu digiteeritud dokumentidele rangelt isiklikel, mittekommertseesmärkidel. Kui soovite digitaalkoopiat muuks otstarbeks, palun võtke ühendust raamatukoguga.

- ⇒ Tingimused inglise keeles: <http://books2ebooks.eu/odm/html/utl/en/agb.html>
- ⇒ Tingimused saksa keeles: <http://books2ebooks.eu/odm/html/utl/et/agb.html>

Rohkem e-raamatuid

Seda teenust pakub juba tosin raamatukogu enam kui kümnes Euroopa riigis.

Lisainfo aadressil: <http://books2ebooks.eu>

WOTISK GRAMMATIK**JEMTE SPRÅKPROF OCH ORDFÖRTECKNING**

AF

AUG. AHLQVIST.

(Föredr. d. 15 Oktober 1855).

I.**Grammatik.****Ljudlära.***Ljudenas betecknande och uttal.*

§ 1. Då detta språk icke förut egt någon skrift, har jag försökt fixera dess ljud med följande tecken:

Vokaler:

Hårda: a, o, õ, u.

Veka: ä, ö, ü.

Medel: e, ë, i.

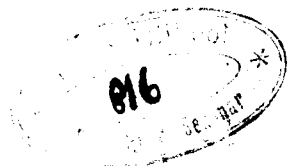
Konsonanter:

Gutturala: k, g, h, j.

Linguala: l, l', r, r', s, s', c.

Dentala: n, n', t, d, d', s, s', z.

Labiala: p, b, w, f, m.

§ 2. Vokalerna a, o, u, ä, ö, e, i uttalas som i Finskan, ü motsvarar det finska y och det estniska ü. För ö finnes ej något motsvarande ljud i Finskan; detta tecken är lånadt från estniska alfabetet och betecknar i Wotiskan alldeles samma ljud som i Estniskan, d. ä. ett orent, dunkelt o, hvilket i några fall närmar sig e. — Med ë har jag betecknat ett sig till ö närmande, dunkelt e-ljud, t. ex. i orden: lakëa, slät, kōrkëa, hōg, sië, band. De långa vokalerna äro betecknade med en öfver de korta anbragt cirkumflex, såsom i: mâ, jord, pû, träd, sōla, salt, c'ëli, tunga, hvilka motsvara de finska orden: maa, puu, suola, kieli.

§ 3. Konsonanterna k, g, h, j, l, r, n, t, d, s, p, b, w, f, m beteckna samma ljud som i Finskan och Estniskan; g, d, b, hvilka i många andra finska språk förekomma endast såsom förmildringar af k, t, p, anträffas i Wotiskan äfven i början af ordet och i öppna stafvelser, såsom i orden: gâda, orm, goittaua, tofs, öhtago, afton, börisëb, bölar; f förekommer endast i lånade ord, såsom fila, fil, frowwa, fru, sifka, grå häst, läfka, bod.

§ 4. Ljudtecknen l', r', n', d', s' tillkännagifva mouillerade ljud af l, r, n, d, s, såsom i orden: kall'is, dyr, ir'ha, kantning, n'äko, ansigte, Waddalaset, Woterna, s'älko, föl.

§ 5. Med s' har jag betecknat ett ljud, som är lika med det ryska ш och mest förekommer i lånade ord, såsom: s'kâppi, skâp, s'kelmi, skâlm, kâs'sa, gröt, men äfven i några ursprungligen wotiska, såsom: n'âpus'ka, blemma, jyrjus'si, vullherde, katus'si, skjul.

§ 6. Boktafven c' betecknar samma ljud som det ryska ч. I Wotiskan har detta ljud uppkommit ur k, derigenom att man, till följe af grann-språkernas inflytelse, framför de veka och medel-vokalerna (med un-

dantag af *ë*) förmildrat denna hårda konsonant till det vekare tungljudet *é*. Sålunda hafva de finska orden: *käkö, gök, konkä, sko, kirves, yxa, kypsi, mogen, köhä, hosta*, i Wotiskan öfvergått till: *éäko, éencä, éirwes, éühsi, éöhä*. Men i lånade ord har *k*, äfven framför de nämnda vokalerna, bibehållit sitt ursprungliga ljud, såsom i: *keppi, käpp, kîlat, bräck* (r. *кила*), *kökki, kök*, icke: *éppi* o. s. v. För jemförelses skull må anmärkas, att i den moderna Svenskan en alldeles dylik förvandling af *k* till *é* försiggått och att ord, som i det äldre språket upplattades i skrift och ännu skrivas: t. ex. *kärlek, ked, kista, kyssa, köra*, nu för tiden uttalas: *éärlek, éed*, o. s. v.

§ 7. Bokstafven *z* angifver samma ljud som det ryska *з*. Det förekommer endast i inljudet, såsom i: *özra, korn, sözar, syster, izüt, fader, rihezä, i stugan*.

Ljudenas egenheter och förändringar.

Vokalerna.

I. Diftonger.

§ 8. Wotiskan har följande 14 diftonger: *ai, au; äi, äü; ei, eä; iu; oi, öe, öi, öu; öü; ui; üi*; såsom i orden: *taiwas, himmel, lauta, bord, wäitän, jag släpar, täüsi, full, einä, hö, teän, jag vet, iuhka, botstensats, poimin, jag plockar, löekku, gunga, nöisen, jag uppstiger, löunat, middag, éöhä, fattig, kuiwa, torr, müi, han sålde*.

§ 9. Diftongerna *uo, üö, ie*, om hvilkas tillvaro i Estniskan man tvistat, finnas icke i den oböjda wotiska ordstammen, utan i deras ställe de långa vokalerna: *ô, ö, é*. Om dessas uttal bör anmärkas, att de ej hafva det hårda ljud som de långa vokalerna i Finskan; så uttalas orden: *sô, kärr, ö, natt, tê, väg*, alldeles som de tyska: *so, The* och första staf-

vokals vokaler i ordet hören. Men hos personer, hvilka genom beröring med Finnarne eller på något annat sätt förlorat det genuina uttalet, höres vid uttalandet af dessa långa vokaler ett svagt förljud liknande u, ü, i. Dock är det derigenom uppkomna ljudet ännu så långt ifrån att vara en af de skarpt markerade finska diftongerna uo, üö, ie, att jag alldeles icke tvekar att förneka dessa diftongers tillvaro i en oböjd, ursprungligen wotisk ordstam.

§ 10. Deremot höras två af dessa diftonger, neml. uo och ie, i detta språk lika tydligt som i Finskan uti följande tvänne fall.

1) Då genom konsonant-elision e eller ê sammanstöter med e eller ê, och o med o eller ô, sammandragas de sålunda sammanstötande vokalerna till ie och uo; t. ex. af wesi, *vatten*, lêsi, *hård*, koto, *hem*, blir genitiv: (weé') wié', (lêê') lié', (koô') kuô'.

2) I lånade ord förekomma de två nämnda diftongerna också ganska hörbart; såsom i: gnieda, *brun häst*, r. гнѣдой, wiesti, *budskap*, r. вѣсть, tuos, *ocksd*, r. тоже.

§ 11. Diftongerna förekomma ursprungligen endast i ordets första stafvelse. De med i slutande diftongerna (ai, äi, ei, oi, õi, ui, üi) förekomma dock äfven i inljudet, men då de anträffas i utljudet, hafva de uppkommit genom elision af en vokal, vanligen a; t. ex. lehtosikko, *löfhög*, inf. plur. lehtosikkai i st. f. lehtosikkaja, laulaja, *sångare*, inf. plur. laulajei i st. f. laulajeja. — I alla andra fall, då tvänne vokaler, som ej äro af samma slag, sammanstöta längre fram i ordet än i första stafvelsen, bilda de ej diftong; t. ex. lapautunu, *bogad*, bör uttalas femstafvigt.

II. Vokalharmonin.

§ 12. Med vokalharmoni förstås i de finska språkens grammatik den egenhet i dessa språk, att de hårda vokalerna icke kunna stå i ett osammansatt ord tillsammans med de veka, hvaremot medel-vokalerna äro neutrala och lätt förena sig med båda slagen. Till följe af denna lag äro böjningsändelserna dubbla, neml. hårda och veka, och äfven enklitiska partiklar hafva en dubbel skepnad, allt efter som de hängas vid ord med hårda eller veka vokaler.

§ 13. I denna stränga kouseqvens är vokalharmonin icke genomförd i Wotiskan, eller kanske rättare, andra språks inflytelse har gjort, att denna mundart i likhet med Reval-Estniskan begynt lösgöra sig från vokalharmonins band. Wäl äro böjningsändelserna dubbla, så att ordet vid böjningen antager hårda eller veka ändelser allt efter vokalens beskaffenhet i stammens sista stafvelse, hvarvid är att märka, att om denna vokal är en af medelvokalerna, bestämmes ändelsens vokal af den dernäst i ordet stående hårda eller veka vokalen, och äro alla stammens vokaler medel-vokaler, antaga ändelserna veka. Men ordstammen sjelf har undandragit sig vokalharmonins lag, ty uti två- och flerstafviga ord, i hvilka de första stafvelsernas vokaler äro veka, hafva i många fall stafvelserna mot slutet antagit hårda vokaler, hvarigenom harmonin blifvit fullkomligt upphäfvnen, såsom fallet är t. ex. i orden: s'älko, föl, män'ko, lek, n'äko, ansigte, rågun, jag bullrar, länn'ikko, bytta, tüttärikko, flicka. Äfven förekomma anhangspartiklarna endast med hård vokal; t. ex. ewätko sö? äta de icke? ewät itäka ned ruc'it, denna råg gror ej.

III. Vokalförändringar.

§ 14. Nästan alla vokalförändringar i Wotiskan ske i utljudet eller bindestafvelsen i allmänhet, och äro således att anse såsom ändelsernas

återverkningar på stammen. I detta språk förekomma följande slag af vokalförändringar.

Vokalförkortning. § 15. 1) Långa vokaler blifva i utljudet förkortade, när en ny vokal tillstöter, och om denna är ett i, bildar den sålunda förkortade vokalen med detta en diftong, hvarvid i enstafviga ordstammar \hat{o} och $\hat{ö}$ öfvergå till $\hat{ö}$; t. ex. substantiverna: *sô, kärr, ô, natt, tê, väg, på, träd*, hafva i inf. plur. *söita, kärr, öita, nätter, teitä, vägar, puita, träd*, uti adess. *söila, på kärren, öilä, om nätterna, teilä, på vägarna, puila, på träden*; verberna: *sân, jag får, tön, jag hemtar, sön, jag äter, wên, jag förer* hafva i præteritiv: *sain, jag fick, töin, jag hemtade, söin, jag åt, wein, jag förde*, och i konditional: *saisésin, jag skulle få, töisésin, jag skulle hemta, söisésin, jag skulle äta, weisésin, jag skulle föra*.

2) Enstafviga substantiver med lång vokal i utljudet förkorta den långa vokalen framför illativ's ändelse i singular; sålunda hafva: *mâ, jord, på, hufvud, sù, mun*, i denna kasus: *mahåse, in i jorden, påhåse, in i hufvudet, suhöse, in i munnen*.

3) I några ordstammar med lång vokal i utljudet förkortas denna i nominativ sing. och ett s vidfogas dessutom till ordstammen; t. ex. stammarna *lampâ, c'irwê, rattî, få* i nominativ: *lammas, får, c'irwes, yxa, ratis, visthus*. I några ordstammar på \hat{e} eller $\hat{ë}$ förkortas denna vokal i nominativ och en lindrig aspiration inträder efter den sålunda förkortade vokalen; t. ex. af stammarna *ehtê, sitê* blir nominativ: *ehe', grannlåt, sië, band*.

§ 16. I ordet *mês, man*, förkortas stamvokalen och ordet böjes såsom om stammen skulle heta *mehe*; alltså: gen. *mehê', mannens*, iness. *mehezä, i mannen*, adess. *mehelä, hos mannen*, o. s. v.

§ 17. Då efter ett \hat{u} eller $\hat{ü}$ följer t, som (se § 54, 2. b) förmildras till w, förkortas dessa till u och ü och ett w inskjutes ännu mellan dem och den förmildrade konsonanten; sålunda blir af $\hat{u}si$ (stam: $\hat{u}te$), $r\hat{u}$, gen. $uw\hat{w}\acute{e}'$, iness. $uw\hat{w}eza$, o. s. v., af $\hat{p}\hat{u}\hat{t}\hat{a}$, $f\hat{a}nga$, blir præsens: $p\hat{u}ww\hat{a}n$, jag $f\hat{a}ngar$, præteritiv: $p\hat{u}wwin$, jag $f\hat{a}ngade$ o. s. v.

§ 18. Om på \hat{o} , $\hat{ö}$, \hat{e} följer en vokal, som icke är i, öfvergå dessa ljud till u, ü, i, men tillika inskjutes mellan dem och den tillkomna vokalen den närmast beslägtade konsonanten (w, j), hvilken, då den är w, fördubblas; t. ex. af $\hat{j}ön$, jag $dricker$, $\hat{s}ön$, jag $äter$, $w\hat{e}n$, jag $för$, blir sålunda $juwwa$, $dricka$, $süwwä$, $äta$, $wijä$, $föra$.

§ 19. *Långa vokalers diftongisering.* Om i ett tvåstafvigt ord vokalen i hvardera stafvelsen är ett e (\hat{e}) eller ett o (\hat{o}) och den mellanliggande konsonanten bortfaller, förvandlas de sålunda sammanflutna vokalerna till diftong (se § 10. 1).

Diftongers upplösning och vokalers öfvergång till konsonanter.

§ 20. Då efter någon af diftongerna au, äü, öu, öü t blifvit förmildrad till w, öfvergår diftongens u eller ü till w; sålunda få orden: $lauta$, $bord$, $t\hat{a}üsi$, $full$, $r\hat{o}uta$, $k\hat{a}la$, $c'\hat{ö}üsi$, rep , i genitiv: $law\hat{w}\hat{a}'$, $t\hat{a}ww\hat{e}'$, $r\hat{o}ww\hat{a}'$, $c'\hat{ö}ww\hat{e}'$.

§ 21. Då det förmildrade t, som är d, kommer att stå efter en diftong, hvars sednare vokal är i, sammansmälter detta i med d till d' ; t. ex. $aita$, $gärdesgård$, gen. ($\hat{a}id\hat{a}'$) $ad\hat{a}'$, på $hufvud$, gen. plur. ($\hat{p}\hat{a}id\hat{e}'$) $p\hat{a}d\hat{e}'$, (obrukl.) $meite$, vi , gen. ($\hat{m}eid\hat{e}'$) $med\hat{e}'$, $n\hat{o}itua$, $trolla$, præsen. ($\hat{n}\hat{o}idun$) $n\hat{o}dun$, jag $trollar$, $t\hat{o}$, $arbete$ gen. plur. ($\hat{t}\hat{o}id\hat{e}'$) $t\hat{o}d\hat{e}'$, $p\hat{u}$, $trä$, gen. plur. ($\hat{p}\hat{u}id\hat{e}'$) $p\hat{u}d\hat{e}'$, $p\hat{u}$, $hjerpe$, gen. plur. ($\hat{p}\hat{u}id\hat{e}'$) $p\hat{u}d\hat{e}'$.

§ 22. *Vokalförlängning*. Då n i inljudet framför s eller t samt i utljudet af alla nominal- och de flesta verbal-former blifvit elideradt (se § 60), blir den nästföregående vokalen, om den icke är lång eller diftongisk, förlängd; t. ex. *túsi, han kände, kása, med, sémétä, frö, kalá', fiskens, önneté', olycklig, söti, det öts*, i stället för: *tunsi, kansa, sémentä, kalan, önneton, sötin*.

Anmärkn. Spår af en sådan vokalförlängning förekomma äfven i Finskan; så har det svenska ordet *lucka*, vid upptagandet till detta språk, i en del dialekter öfvergått till *lunkku*, i en annan åter till *luukku*.

Enkla vokalers förändringar i utljudet. § 23. 1) a framför ett tillkommet i uti plural af tvåstafviga nominer öfvergår till ö, om förra stafvelsens vokal är o, õ eller u, eller om någon af dessa ingår deri såsom den förra vokalen i en diftong; t. ex. af *rokka, soppa, kōwa, hård, sōpa* (obrukt. i sing.), *klädesplagg, pulma* (obr. i sing.), *bröllopp, kuja, gata, möiza, gods, kuiwa, torr*, blir infinitiv plur.: *rokköja, kōwöja, söpöja, pulmöja, kujöja, möizöja, kuiwöja*. 2) a öfvergår i alla öfriga två- samt flerstafviga nominer framför plural's i till o; t. ex. *pata, kruka, kagra, hafra, jalka, fot, silta, brygga, wiha, hat, lauta, bord, kapusta, kål, kattila, gryta, wasara, hammare, hafva* i inf. plur. *patoja, kagroja, jalkoja, siltoja, wihoja, lautoja, kapustoja, kattiloja, wasaroja*. — Undantag från denna regel göra endast substantiva actoris på -ja, i hvilken ändelse a framför plural's i öfvergår till e; t. ex. *kantaja, bärare*, inf. plur. *kantajeja, laulaja, sångare*, inf. plur. *laulajeja*.

3) a i alla verbstammars utljud öfvergår framför passivi ändelse (ta, tä) äfvensom framför afledningsändelsen för verba factiva -ta (tä) till e; t. ex. *wōtan, jag tager*, præterit. pass. *wōtetü, det togs, pōlan, jag brinner, pōletan, jag bränner*.

4) a uti tvåstafviga verber, i hvilkas förra stafvelse någon af vokalerna o, ö eller u icke ingår, förvandlas framför præteritiv's i till ö; t. ex. antâ, *gifva*, antöi, *han gaf*, walâ, *gjuta*, walöi, *han gjöt*, mahsâ, *betala*, mahsöi, *han betalte*, kaiwâ, *gräfva*, kaiwöi, *han gräfde*, alkâ, *börja*, alköi, *han började*. — Om det härvid förekommande i bör anmärkas, att det, ehuru præteritiv's characteristica, höres alls icke i detta slags verber, såsom fallet dialektvis äfven är i Finskan, t. ex. anto, walo, kaiwo, i stället för de regelrättare: antoi, walo, kaiwoi.

5) a i sådana tvåstafviga verber, uti hvilkas förra stafvelse i ensam utgör vokalen, öfvergår till u framför præteritiv's i; t. ex. irnâ, *gnägga*, irnui, *gnäggade*, tilkkâ, *droppa*, tilkkui, *droppade*.

Anmärkn. Efter förhållandet i Finskan vore man frestad att tro, att dessa præteritiver hafva äfven præsentativer på -u: irnun, tilkun. Men detta är dock icke fallet, och af verber på -u ändas dessutom i Wotiskan præteritiv på -si (se § 116).

§ 24. 1) å öfvergår i sådana tvåstafviga substantivers utljud, hvilka i förra stafvelsen hafva diftongen ei, framför plural's i till o; t. ex. einâ, *hö*, inf. plur. einoja, seinâ, *vägg*, adess. plur. seinoilâ, leipâ, *bröd*, iness. plur. leiwoiza.

2) å förvandlas framför afledningsändelser, som börja med k, till a; t. ex. emakko, *sugga*, Wenakko, *Ryssinna*, nenakas, *styfmunt*, af stamorden: emâ, *moder*, Wenâ (obrukl.), *Ryssland*, nenâ, *näsa*.

§ 25. 1) e uti nästan alla tvåstafviga nominal-stammars utljud har i nominativ öfvergått till i, men i alla öfriga kasus återkommer e. Undantag härifrån, i Finskan endast två (neml. orden: itse, *sjelf* och

kolme, tre) äro äfven i *Wotiskan* högst få, såsom: *enne, moder, kâse, brudfräma, neite, jungfru, wenne, bast*, hvilka ej förbytt sitt e till i; rätté *duk, tedre, orre*, hafva såväl denna form som: rätti, tedri.

2) e förvandlas i detta slags nominer framför plural's i till a eller ä allt efter som stammen har hårda eller veka vokaler; t. ex. *kahci, björk*, inf. plur. *kaskaja, ciwi, sten*, iness. plur. *ciwäizä, ölcí, halnsträ*, inf. plur. *ölkaja, lahsi, barn*, adess. plur. *lahsaila, kôri, bark*, elat. plur. *kô-raissa, irsi, stock*, allat. plur. *irsäile*.

3) Denna regel är dock ej af allmän giltighet, ty i en del af samma slags nominer qvarstår bindevokalen e framför plural's i oförändrad uti alla andra kasus utom infinitiv, hvarest det öfvergår till i; t. ex. *sörmi, finger*, inf. plur. *sörmäta*, iness. *sörmeiza*, adess. *sörmeila*, o. s. v. Utan att alltför mycket misstaga sig torde man således kunna antaga, att detta slags nominer i plural hafva en dubbel böjning, den ena, hvori utljuds-vokalen e öfvergår till a (ä), den andra, hvori denna vokal förblir oförändrad.

§ 26. 1) o, ö öfvergå i utljudet framför plural's i till a; t. ex. *lehto, blad*, inf. plur. *lehtaja, wihko, kärve*, iness. *wikkaiza, pölto, äber*, elat. *pöлтаissa, alko, vedklabb*, illat. *alkaisi, pangkõ, ämbare*, adess. *pang-käila, pöippo, kyckling*, ablat. *pöippailta, pojo, gosse*, allat. *pojaile, roho, gräs*, ablat. *rohailta, woho, get*, inf. *wohaja, toho, näfver*, adess. *tohaila, ahwakko, aborre*, iness. *ahwakkaiza, öhtago, aften*, adess. *öhtagaila*, m. fl.

2) Äfven framför en affledningsändelse öfvergår o (ö) till a; t. ex. af *Wiro, Estland*, blir *Wirakko, Estinna*.

Vokalers Elision. § 27. a elideras framför præteritiv's i uti alla sådana tvåstafviga verber, i hvilkas förra stafvelse någon af vokalerna o,

õ eller u ingår antingen ensam eller såsom förljudet i en diftong och dessutom i alla flerstaviga verbers utljud; t. ex. *õsan, jag köper, õsin, jag köpte, wõtan, jag tager, wõtin, jag tog, wajellan, jag byter, wajellin, jag bytte, kumarran, jag bugar, kumarrin, jag bugade, lagotan, jag utbreder, lagotin, jag utbredde.*

§ 28. ä bortkastas framför ett tillkommet i såväl uti två- som flerstaviga nominal- och verbal-stammar; t. ex. *ätä, fader, inf. plur. ätiä, c'ärppä, hermelin, iness. plur. c'ärpizä, c'äppä, grafhög, elat. plur. c'äpissä, pühä, helig, ess. plur. pühinä, pähc'inä, nöt, adess. plur. pähc'inilä, elän, jag lefver, præterit. elin, têtütän, jag låter göra, præterit. têtütin.*

§ 29. 1) e elideras uti nominativ i flerstaviga stammars utljud, som till bindekonsonant hafva l, m (n) eller r, eller s med föregående h; t. ex. af stammarna: kantele, ic'eme, ahtere, iwuhse, arjahse uppkomma nominativerna: kannel, *harpa, (ic'en) ic'é, tandkött, aher, gall, iwus, hårstrå, arjas, börst.*

2) e elideras likaledes uti flerstaviga nominers utljud icke allenast framför plural's i, utan äfven framför infinitiv's i singular ändelse; t. ex. *sémé' (gen. sémené'), frö, inf. plur. sémeniä, inf. sing. (sémentä) sémétä, sininé' (gen. sinisé'), blå, iness. plur. sinisizä, inf. sing. sinissä, inehminé' (gen. inehmisé'), adess. plur. inehmisilä, inf. sing. inehmissä.*

3) e elideras äfven i tvåstaviga nominers utljud framför infinitiv's i sing. ändelse, då någon af konsonanterna h, l, m, n, r, s med en vokal framför sig, föregår e; t. ex. af *lõhi, lax, põli, hälft, lumi, snö, uni, sömn, nõri, ung, úsi, rd,* blir infinitiv sing.: *lõhta, põlta, (lumata) lumta, unta, nõrta, útta.*

4) e elideras slutligen i verbers utljud framför præteritiv's i; t. ex. imen, *jag suger*, imin, *jag sög*, idgen, *jag gråter*, idgin, *jag gret*, puren, *jag biter*, purin, *jag bet*; och ur sådana verbers utljud, i hvilka e föregås af någon allena stående bland konsonanterna h (k), l, n, r, s, bortkastas e äfven framför konsonanterna n, k, t; t. ex. någen, *jag ser*, (stam: nåke), tulen, *jag kommer*, mussenen, *jag svartnar*, puren, *jag biter*, nöisen, *jag uppstiger*, få uti indefinitiv: nähnen, tullen (i st. f. tulnen), musennen, purren (f. purnen), nöissen (f. nöisnen), *jag torde se*, *komma*, *svartna*, *bita*, *uppstiga*, uti 3 imperat.: nähkô, tulkô, mussékô, purkô, nöiskô, *han bör se*, *komma*, *svartna*, *bita*, *uppstiga*, och uti perf. adjekt. pass.: nähntü, *sedd*, tultu, *kommen*, musettu, *svartnad*, purtu, *biten*, nöissu (i st. f. nöistu), *uppstigen*.

§ 30. o i utljudet af de tre orden: roho, *gräs*, toho, *näfver*, woho, *get*, blir elideradt framför infinitiv's i sing. ändelse; denna kasus heter af dem alltså: rohta, tohta, wohta.

Konsonanterna.

I. Konsonanternas An-, In- och Utljud.

§ 31. I *Anljudet* förekomma alla konsonanterna utom h, l, r', d', z.

§ 32. I *Inljudet* anträffas samtliga konsonanterna.

§ 33. I *Utljudet* förekomma endast följande konsonanter: l, r, s', t, d, s, b, w, m (i lånade ord).

II. Konsonant-förbindelser.

§ 34. Andra språks, i synnerhet Ryskans, inflytelse har gjort, att två konsonanter, tvert emot lagen i de finska språken, kunna stå uti *anljudet*. De konsonant-förbindelser, man i Wotiskan anträffar i lånade och

onomatopoetiska ords anljud, äro följande: kl, kl', kr, gn, gr; s'k, s'l, s'l', s't; tr, ts, st, sw; pr, pl, fr, br. Tre konsonanter i anljudet förekomma endast i förbindelsen str, t. ex. stroitan, jag bygger, R. **строить**.

§ 35. I inljudet förekomma följande konsonant-fördubblingar: kk; ll, ll', rr, s's; nn, nn', tt, dd, dd', ss; pp, ww, mm.

§ 36. Andra, af två ljud bestående konsonant-förbindelser i inljudet äro följande:

1) gr, gl; hk, hg, hj, hl, hc', ht, hn, hs, hw, hm.

2) lk, lg, lc', lt, ld, lp, lw, lm; lk; rk, rg, rj, rc', rn, rn', rt, rs, rp, rb, rw, rm; r'h; s'k, s't, s'n, s'm; c'k.

3) nc', nt, nd; n'k, n'g, n'c', n'd', tk, tc', tn, ts, tf, tw; dg, dr, dn, dz, dw; sk, st; zg, zr, zb, zw.

4) pk; bk, bg, bl, br; wg; fk; mn, mp.

§ 37. Konsonantförbindelser af tre ljud förekomma i wotiska ords inljud endast under det vilkor, att det första af dessa ljud är en af de liqvida konsonanterna l, r, n, m. Sådana konsonantförbindelser, ordnade efter dessa förljud, äro följande:

1) l: lkk, ltt, lts, ltc', lpp.

2) r: rkk, rtt, rst, rss, rpp.

3) n: nkk, ngk, ngg, ntt, nts, nss.

4) m: mpp.

§ 38. I utljudet anträffas i ett oförkortadt, ursprungligen wotiskt ord aldrig tvänne konsonanter.

III. Konsonant-förändringar.

§ 39. Äfven konsonant-förändringarna äro, i likhet med vokalernas förändringar, föranledda af ändelsernas verkan på stammen. Då nämligen

stämmens slutstafvelse ("bindestafvelsen") genom en böjnings- eller afledningsändelses tillkomst blir sluten, blifva många bland konsonanterna i denna slutstafvelse ("bindekonsonanterna") och någongång äfven i den stafvelse, som föregår densamma (penultima), på ett eller annat sätt förändrade. De konsonant-förändringar, som hafva sin grund i detta förhållande, äro de talrikaste, och vi skola i det följande för hvarje fall särskildt omnämna, när en konsonant-förändring äfven *utan* en sådan slutsafvelsens tillslutning eger rum.

Förenkling. § 40. De dubbla *kk*, *tt*, *pp*, bli förenklade; t. ex. *kukka*, *blomma*, nom. plur. *kukat*, *blommor*, akkån, *jag hugger*, inf. *akata*, *hugga*; *katti*, *katt*, ablat. *katilta*, *af katten*, *wöttå*, *taga*, 1 præs. *wōtan*, *jag tager*; *c'åppå*, *grafhög*, nom. plur. *c'åpåt*, *grafhögar*, *tappå*, *tröska*, 3 præs. *tapab*, *han tröskar*.

§ 41. Äfven *c'c'* och *ss* äro underkastade förenkling; t. ex. *åc'ci*, *brant*, nom. plur. *åc'it*, *branta*, *mussa*, *svart*, nom. plur. *musat*, *svarta*.

Förmildring. § 42. Med förmildring mena vi en hård konsonants (*k*, *t*, *s*, *p*, *f*) öfvergång till en vek (*g*, *d*, *z*, *b*, *w*).

§ 43. Då de i föregående § uppräknade hårda konsonanterna sines emellan bilda konsonant-förbindelser, undergå båda konsonanterna förmildring, när en sådan är af nöden, hvarvid

<i>tk</i>	öfvergår till	<i>dg</i> ,
<i>sk</i>	„ „	<i>zg</i> ,
<i>pk</i>	„ „	<i>bg</i> ,
<i>fk</i>	„ „	<i>wg</i> ,

t. ex. *itkå*, *gråta*, 1 præs. *idgen*, *jag gråter*, *niska*, *nacke*, nom. plur. *nizgat*, *nackar*, *s'åpka*, *mössa*, elat. *s'åbgassa*, *ur mössan*, *låfka*, *bod*, *iness*.

lâwgaza, *i boden*. — Endast den hithörande konsonant-förbindelsen *tf* (i lånade ord) bildar häri ett undantag, i det den städse förblir oförändrad; t. ex. *britfa, rakknif*, nom. plur. *britfat, rakknifvar*. Konsonant-förbindelsen *sk*, då den står för *i*, öfvergår till *hc'* och förmildras till *ss*; t. ex. *lehc'i, enka* (F. *leski*), gen. *lessê', enkans*, *kahc'i, björk*, (Estn. *kask*), nom. plur. *kasset, björkar, wahc'i, koppar*, (E. och F. *wask* och *waski*), elat. *wassessa, af koppar*.

§ 44. 1) *k* förmildras efter andra konsonanter och efter vokal till *g*, då en hård vokal eller *ë* omedelbart följer; t. ex. *nahka, hud*, abess. *nahgatta, utan hud*, *jalka, fot*, adess. *jalgala, med foten*, *lõngka, garn*, iness. *lõngaza, i garnet*, *orko, dal*, elat. *orgossa, ur dalen*, *seka, grummel*, *segottâ, blanda*, *sika, svin*, nom. plur. *sigat, svin*, koko, *hög*, ablat. *kogolta, från högen*, *suka, kamm*, nom. plur. *sugat, kammar*. Undantag härifrån utgöra verberna *nâen* (stam *nâke*), *jag ser*, *tên* eller *tien* (stam *teke*), *jag gör*, i hvilka *k* uti præsentativ och præteritiv helt och hållet elideras.

2) *k* öfvergår framför *t, n, s* till *h*, äfven utan den ofvan (§ 39) anförda grunden till konsonant-förändring; t. ex. *nâen* (stam *nâke*), *jag ser*, perf. adj. pass. (*nâktü*) *nâhtü, sedd*, indef. (*nâknen*) *nâhnen, jag torde se*, *tên* eller *tien* (stam *teke*), *jag gör*, (*tektü*) *tehtü, gjord*, (*teknen*) *tehnen, jag torde göra*; *uhsi, dörr*, *mahsâ, betala*, *uhsi, en, kahsi, två*, hvilka i Finskan lyda: *uksi, maksaa, yksi, kaksi*.

3) *k* framför de veka och medel-vokalerna med undantag af *ë*, öfvergår, äfven i utljudet och utan att stafvelsen är sluten, till *c'*; t. ex. *c'âko, gök*, *c'âtc'üt, wagga*, *c'enc'â, sko*, *c'ütü, svägar*, *c'ihun, jag kallar*, hvilka i Finskan heta: *käkö, kätkyt, kenkä, kyty, kiehun*.

§ 45. 1) c förmildras efter vokal till g; t. ex. jöci, *flod*, nom. plur. jöget, *floder*.

2) c efter r förmildras till j; t. ex. ärçä, *oxe*, nom. plur. ärjät, *oxar*, järçü, *stol*, adess. järjülä, *på stolen*, särçi, *mört*, elat. särjessä, *ur mörten*.

§ 46. 1) t mellan tvänne ä eller tvänne u förmildras till d; t. ex. ätä, *fader*, nom. plur. ädät, *fäder*, utu, *dinma*, nom. plur. udut, *dimmor*.

2) t efter en diftong, hvars sednare vokal är i, förmildras till d, hvilket med detta i sammansmälter till d' (se § 21).

3) t öfvergår till s i sådana tvåstafviga nominers nominativ, uti hvilka stamvokalen e öfvergått till i (se § 25. 1), och i verber på e, i hvilka detta e bortkastas framför ett tillkommet i; sålunda uppkomma af stammarna: irte, *üte*, wite, nominativerna: irsi, *stock*, üsi, *rå*, wisi, *sem*; af tuntea, *känna*, blir præteritiv (tunsi) *tüsi*, *han kände*.

§ 47. p förmildras mellan tvänne vokaler till w; t. ex. leipä, *bröd*, iness. leiwäzä, *i brödet*, äpa, *asp*, elat. äwassa, *af asp*, (obr.) söpa, *klädesplagg*, nom. plur. söwat, *kläder*, upa, *böna*, nom. plur. uwat, *bönor*.

§ 48. b förmildras till w uti 3 personens i plural ändelse af verbets præsentativ; t. ex. wötab, *han tager*, plur. wöttawat, *de taga*. Detta gäller äfven om verbets nekningsord: sing. eb, *han icke*, plur. ewät, *de icke*.

Assimilation. § 49. c blir efter l assimileradt till l, efter n till n; t. ex. telçi, *axel*, iness. tellezä, *i axeln*, selçä, *rygg*, elat. sellässä, *från ryggen*, sülçä, *spotta*, præ. süllen, *jag spottar*, çencä, *sko*, nom. plur. çennät, *skor*, enci, *andedrägt*, gen. ennê, *andedrägtens*, och afleda verbet ennähtä, *andas*.

§ 50. n efter l, r, s öfvergår till l, r, s; t. ex. tulen, *jag kommer*, puren, *jag biter*, nöisen, *jag uppstiger*, få uti indefinitiv: (tulenen, tulnen) tullen, *jag torde komma*, (purenen, purnen) purren, *jag torde bita*, (nöisenen, nöisnen) nöissen, *jag torde uppstiga*.

§ 51. 1) t förvandlas, då det under ett ords böjning kommer att stå framför n, till n; t. ex. täüsi (stam täüte), *full*, essiv (täütenä, täütnä) täünnä, *såsom full*.

2) t efter l, n, r öfvergår under böjningen till l, n, r; t. ex. pölto, *åker*, iness. pölloza, *i åkern*, elat. pöllossa, *från åkern*, nom. plur. pöllot, *åkrar*; antä, *gifva*, præ.s. annan, *jag gifver*, annat, *du gifver*, annab, *han gifver*; af stammen kurte blir nom. kurre, *döf* (gen. kurté'), parta, *skägg*, gen. parrä'.

3) t efter s öfvergår, äfven utan att stafvelsen är sluten, till s; sålunda heta de finska: musta, *kastaa*, ostaa i Wotiskan: mussa, *svart*, kassä, *fukta*, össä, *köpa*. Äfven infinitiv's i singular och elativ's såväl i singular som plural ändelser äro underkastade denna assimilation; t. ex. inf. owossa (i st. f. oposeta), af oponé', *häst*, sinissä (i st. f. sinisetä), af sininö', *blå*; elat. sing. rihessä, *ur stugan*, c'ülässä, *ur byn*, c'äessä, *ur handen*, i st. f. rihestä, c'ülästä, c'äestä, af rihi, *stuga*, c'ülä, *by*, c'äsi, *hand*. — Undantag från denna regel bilda lånade ord, i hvilka t sällan assimileras efter s; t. ex. risti, *kors*, R. крестъ, ristin, *korsa*, döpa, R. крестить, c'asta, *andel*, R. часть, pristani, *landningsbrygga*, R. пристань. Äfven infinitiv sing. af pron. demonstr. kasse har t efter s och heter kasta (ej kassa), såsom sammandraget af kasseta.

§ 52. p efter m öfvergår till m; t. ex. af stammarna lampä, *sampä*, uppstå nominativerna lammas, *får*, sammäs, *stolpe* (gen. lampä', sampä').

Förvexling. §. 53. Utom ofvauuppräknade förvexlingar af hårdare konsonantljud med vekare förekomma ännu följande förvexlingar af ljud inom samma organ, hvilka icke kunna omedelbart anses för förmildringar:

1) *förvexling af lingual med lingual*: r, l; t. ex. nilko och nirko, *svintryne*.

2) *förvexling af dental med dental*: n, s; a) af stammarna opose, sinise uppkomma nominativerna: oponê', *häst*, sininé', *blå*; b) af stammarna kâne', c'üne, låne erhållas nominativerna: kâsi, *lock*, c'ûsi, *nagel*, låsi, *vester*, i Finskan: kansi, kynsi, lånsi.

3) *förvexling af labial med labial*: a) m, b; ryska ordet *бесменъ*, *besman*, har i Wotiskan öfvergått till bezbeni; b) w, m; ryska ordet *подомва*, *såla*, heter i Wotiskan podos'ma.

§ 54. *Förvexling af konsonanter ur olika organer.*

1) *förvexling af guttural med dental*: g framför i öfvergår i en sluten stafvelse till d'; t. ex. auc'i, *gädda*, gen. (augi') aud'i', *gäddans*, purgan, *jag lösbindar*, præterit. purd'in, *jag lösband*, sugen, *jag kammar*, sud'in, *jag kammade*.

2) *förvexling af dental med labial*: a) t, då det föregås af i och efterföljes af o eller u, öfvergår till w; t. ex. sitoa *binda*, præ. siwon, *jag binder*, itu, *grodd*, iness. iwuza, *i grodd*; b) efter û och ü samt då u eller ü är sednare ljudet i en närmast föregående diftong förvandlas t i en sluten stafvelse till w, hvarvid û eller ü förkortas och ett w ännu inskjutes derefter, men när en af de nämnda diftongerna föregår, förvandlas diftongens u eller ü till w; t. ex. ûsi (stam ûte), *rå*, gen. uwwé', *såto*, *domare*, elat. suwwossa, *från domaren*, pütå *fånga*, præ. püwwån, *jag*

fångar, rauta, jern, ablat. rawwalta, af jernet, röuta, käla, iness. rōw-waza, i kälän, löütä, funna, præs. löwwän, jag finner (se §§ 17 och 20).

3) *förvexling af labial med guttural*: framför s öfvergår p till h; sålunda hafva de finska: lapsi, kypsi, lypsää i Wotiskan öfvergått till: lahsi, barn, c'ühsi, mogen, lühsä, mjölka.

4) *förvexling af labial med dental*: m öfvergår framför t till n, hvilket n dock i flerstafviga ord bortkastas (se § 60. 1); t. ex. lumi, snö, inf. (lumeta, lumta) lunta, süä', (stam süäme), hjerta, inf. (süämetä, süämtä, süäntä) süätä. I anljudet öfvergår m också stundom till n, såsom: nölepat, båda, i Finskan molemmat, Mikitta, det ryska Никитъ, Mikkula, det ryska Николанъ. I utljudet öfvergår m i nominativ till n, hvilket dock (enligt § 60. 2) elideras; t. ex. af stammarna önnettoma, sörmettoma, seitsemä, kahehsama bli nominativerna: (önnetom, sörmetom, seitsem, kahehsam; önneton, sörmeton, seitsen, kahehsan) önnetö', olycklig, sörmetö', fingerlös, seitsé', sju, kahehsä', ätta.

Elision. § 55. k blir elideradt i verberna nähä (stam näke), se och tehä (stam teke), göra, i præsentativ och præteritiv, hvilka lyda: näen, jag ser, teen eller tien, jag gör, näin, jag såg, tein, jag gjorde.

§ 56. l har mycken benägenhet att bortfalla, i synnerhet i verbets inljud. Några lagar synes språket härvid icke iakttaga, utan beror det af den talande att bortkasta eller bibehålla l; så heter det ömsom: juttelen och juttên, jag berättar, wöttelen och wöttên, jag brottas, wöttelen och wöttên, jag tager ofta, tulen och tuen, jag kommer, ölen och öen, jag är. Företrädesvis synes detta bortkastande af l ega rum i den nekande konjugationen; såsom: eb tue, han kommer icke, eb öe (vanligen böe, också böle), han är icke. Denna uteslutning af l förekommer också

i Finskan, dock endast i de två sistnämnda verberna; sålunda säges i stället för tulén dialektvis: tuun, och i st. f. olen: oon, oun, uon.

§ 57. r bortfaller stundom i utljudet, såsom i ordet sōzar, *syster*, som äfven heter sōza.

§ 58. c elideras i nominativ af ordet rūis, rūic', *rdg*, ehuru det enligt regeln borde der heta rūdis.

§ 59. 1) t elideras, då det står mellan två vokaler, som icke äro de ofvan (§ 46) nämnda; t. ex. pata, *kruka*, nom plur. (paat) pāt, nato, *svägerska*, nom. plur. naot, c'ütü, *sväger*, nom. plur. (c'üüt) c'üt, jāti, *hingst*, nom. plur jāit, påsi (stam pāte), *flat sten*, nom. plur. pāet, c'äsi (stam c'äte), *hand*, nom. plur. c'äet, pitā, *hålla*, præ. piän, jag håller, præ. (piin) pīn, jag höll.

2) t efter h bortkastas; t. ex. tahtoa, *vilja*, præ. tahon, jag vill, stam ahtere, nom. aher, *gall*, pihta, *skuldra*, nom. plur. pihat, uhtoa, *skölja*, præ. uhon, jag sköljer. Men i flerstaviga verber förblir t efter h oförändradt; t. ex. unohtā, *förgäta*, præ. unohtan, jag förgäter, præ. unohtin, jag förgat.

§ 60. n elideras såväl i inljudet som utljudet, hvarvid den föregående vokalen, om den icke är lång eller diftongisk, blir förlängd;

1) i inljudet, framför s och i flerstaviga ord äfven framför t; t. ex. tuntea, *känna*, præ. (tunsi) tūsi, *han kände*, kâsa, *med* i st. f. kansa, sūātā i st. f. sūāntā, *hjerta*, sēmētā i st. f. sēmētā, *frö*, af stammarna: sūāme, sēmene. Men i tvåstaviga ord qvarstår n framför t oförändradt; t. ex. unta, *sömn*, lunta, *snö*, af stammarna une, lume.

2) i utljudet, öfverallt i nominernas böjnings- och härlednings-ändelser och äfven i verbets passiv och nominal-modi; t. ex. gen. kalā',

fiskens; pall'ai' päi', med bart hufvud, gen. plur. kalojé', *fiskars*; oponé', häst, önneté', olycklig, sömisé', matens, söü', det ätnas, söti', det äts, i stället för: kalan, pall'ain päin, kalojen, oponen, önneton, sönnisen, söün, söün.

Konsonanters inskjutning. § 61. h. Om i ett verb efter å omedelbart följer a, inskjutes mellan dessa vokaler ett h; t. ex. af sän, jag får, blir infinitiv icke sâa, utan sâha, fâ.

§ 62. j. Om på ê följer en vokal, som icke är i, öfvergår ê till i, och mellan detta och den tillkomna vokalen inskjutes ett j; t. ex. wên, jag förer, inf. wijä, föra (se § 18).

§ 63. w. 1) Då efter ett û eller ü t blifvit förmildradt till w (se § 54. 2, b), förkortas dessa vokaler till u och ü (§ 17), efter hvilka ett w inskjutes; t. ex. úsi (stam úte), rå, gen. (uwé') uwwé', pütâ, fånga, præ. (püwän) püwwän, jag fångar.

2) Om på ô eller ö följer en vokal, som icke är i, förvandlas dessa vokaler till u eller ü, och mellan dem och den tillkomna vokalen inskjutes ww; t. ex. jôn, jag dricker, sôn, jag äter, få i infinitiv: juwwa, dricka, süwwä, äta (se § 18).

§ 64. *Konsonant-vidfogning.* 1) Några primitiva ordstammar med lång utljuds-vokal bilda sin nominativ sålunda, att den långa vokalen förkortas och ett s vidfogas till stammen; t. ex. lampâ, c'irwê, rattî hafva i nominativ: lammas, får, c'irwes, yxa, ratis, visthus (se § 15. 3 och § 66. 4).

2) Afleda substantiva abstracta på u (ü) tillägga i nominativ till stammen ett s; t. ex. wajagus, brist, ilozus, skönhet, c'öühüs, fattigdom, af stammarna: wajagu, ilozu, c'öühü (§ 66. 7).

3) Diminutiver på 'u (ü) få i nominativ ett tillägg af t; t. ex. izüt, *fader*, c'ätc'üt, *vagga* (§ 66. 7).

Formlära.

I. Nomen.

§ 65. Likasom i andra finska språk är i Wotiskan skilnaden mellan substantiv och adjektiv hvarken till form eller betydelse strängt bestämd; sålunda kan t. ex. wajaga betyda både *brist* och *bristfällig*, *söja*, både *wärme* och *warm*, *märc'ä* både *droppe* och *fuktig*, *wiha* både *hat* och *bitter*. Såväl substantivet som adjektivet nyttja samma ändelser för bildandet af olika kasus och numeri, och båda sakna de genus-åtskilnaden, hvilken vanligtvis tillkännagifves med skilda ord för maskulin och feminin eller uttryckes genom tilläggande af orden *mês*, *man*, *nais-* (förkortadt af *nainé'*, *naisé'*) *qvinna*, såsom *mês-eläjä*, *person af manliga könet*, *nais-eläjä*, *person af qvinliga könet*; foglarnes kön utmärkes medelst orden *kukkõ*, *tupp*, *kana*, *höna*, såsom: *kukkõ-metso*, *tjäderhane*, *kana-metso*, *tjäderhona*, *kukkõ-tedri*, *orrtupp*, *kana-tedri*, *orrhona*.

§ 66. Hvarje ordstam slutas på vokal, och nominernas stam förekommer i de flesta fall ren och obemängd i nominativ sing. I ett jemförelsevis ringa antal två- och flerstaviga nominer, hvilkas bindevokal är -e eller en lång vokal eller hvilkas bindestafvelse är -ma eller -me, har stammen i nominativ undergått förändringar. Följande äro de fall, i hvilka stammen i nominativ anträffas förändrad:

1) I de flesta tvåstaviga stammar med bindvokalen e har denna i nominativ öfvergått till i (se § 25. 1) såsom: *sõrmi*, *finger*, *ani*, *gås*, *nõri*, *ung*, *sarwi*, *horn*, hvilkas stammar äro *sõrme*, *ane*, *nõre*, *sarwe*; och om

bindekonsonanten är t, öfvergår den härvid till s (se § 46. 3), såsom i orden c'äsi, *hand*, påsi, *bred sten*, üsi, *omogen*, hvilkas stammar äro: c'äte, påte, üte.

2) I några stammar på -ne förbytes denna bindestafvelse i nominativ till -si, såsom: kâsi, *lock*, c'üsi, *nagel*, läsi, *vester*, af stammarna: kâne, c'üne, läne. I stammar på -se deremot öfvergår stammens s i nominativ till n, såsom oponê', *häst*, inehminê', *menniska*, af stammarna: opose, inehmise (se § 53. 2).

3) I flerstafviga stammar på -re bortkastas slutvokalen i nominativ, och om konsonanterna äro hårda, försiggår med dem förändring, enligt förut gifna regler; sålunda hafva nominativerna: sōzar, *syster*, wōwwar, *hallon*, uhar, *jufver*, aher, *gall*, uppkommit ur stammarna: sōzare, wōwware, uhare, ahtere (se § 29. 1).

4) Några primitiva ordstammar med lång bindevokal bilda sin nominativ sålunda, att bindevokalen förkortas och i utljudet ett s vidfogas, hvarigenom bindestafvelsen blir sluten och konsonant-förändringar deri nödvändiga; så har af stammarna: lampâ, rikkâ, wartâ, c'irwê, rattû, ruc'î uppstått nominativerna: lammas, *får*, rikas, *rik*, warras, *stekspett*, c'irwes, *yxä*, ratis, *visthus*, rüis, *råg*, (se §§ 15. 3 och 64. 1).

5) Afleda och äfven några primitiva ordstammar med ê eller ê till bindevokal förkorta denna och erhålla slutaspiration, hvarvid konsonant-förändringar i stammen ega rum; af stammarna: sitê, rakê, ülé, ehtê, kurtê blir nominativ: sië', *band*, ragë', *hagel*, üle', *grädda*, ehe', *grannlåt*, kurre', *döf*, (se § 15. 3).

6) I stammar på -hse förkortas denna ändelse i nominativ till -s; af petohse, iwuhse, arjahse, jänehse uppstå nominativerna: petos, *bedrägeri*, iwus, *hårstrå*, arjas, *borst*, jänes, *hare* (se § 29. 1).

7) Afledda substantiva abstracta på u (ü) äfvensom diminutiver på u (ü) tillägga i nominativ till stammen, de förra ett s, de sednare ett t; t. ex. af stammarna: c'öühü, ilozu, wajagu blir nominativ: c'öühüs, *fat-tigdom*, ilozus, *skönhet*, wajagus, *brist*, och af stammarna: c'ätc'ü, izü nominativerna: c'ätc'üt, *vagga*, izüt, *fader* (se § 64. 2, 3).

8) I flerstafviga stammar på -ma och -me bortkastas denna ändelse i nominativ och den nästföregående vokalen förlänges, hvarvid äfven konsonant-förändringar inträffa; sålunda bli af stammarna: wöitime, *särpime*, ic'eme, wöttime, önnettoma nominativerna: wöd'é', *smörja*, särwî', *sof-vel*, ic'é', *tandkött*, wötî', *nyckel*, önnetô', *olycklig* (se §§ 22 och 60. 2).

A. Deklination.

§ 67. Nominernas böjning i Wotiskan sker genom tvänne numeri, singular och plural, hvardera med 12 kasus. Dessa kasus och deras ändelser äro följande:

	Sing.	Plur.
Nominativ	—	-t
Genitiv	—	-itê'
Infinitiv	-ta	-ita
Inessiv	-za	-iza
Elativ	ssa	-issa
Illativ	-h-, -se	-isî
Adessiv	-la	-ila
Ablativ	-lta	-ilta
Allativ	-le	-ile
Essiv	-na	-ina
Translativ	-hsi	-ihsi
Abessiv	-tta	-itta.

§. 68. Vid ett ords böjning tilläggas dessa ändelser till ordstammen sådan den framstår enligt § 66 och med de förändringar, som enligt förut gifna regler kunna vara nödvändiga. I allmänhet bör om dessa ändelser anmärkas, att deras slutvokaler mycket ofta elideras, hvilket isynnerhet är fallet med infinitiv's, inessiv's och allativ's ändelser, som i sin helhet förekomma endast i poesi och i slutet af en sats.

§ 69. Nominativ i sing., som icke har någon bestämd ändelse, utgöres af ordstammen, som här förekommer antingen i dess ursprunglighet eller förändrad (enligt § 66).

§ 70. Genitiv's i sing. ändelse är i Finskan -n, tillagdt till ordstammen. Att detta varit fallet äfven i Wotiskan synes deraf, att bindkonsonanten i genitiv är underkastad de vanliga förändringarna i slutet bindestafvelse, oaktadt denna stafvelse i Wotiskans nuvarande genitiv icke kan anses för slutet. Detta -n har neml. blifvit bortkastadt och bindevokalen förlänges, om den är kört; om den deremot är lång eller om bindestafvelsens vokaliska element utgöres af en diftong, förblir den långa vokalen eller diftongen i genitiv oförändrad; t. ex. kala, *fisk*, gen. kalá', pú, *träd*, gen. pú', tái, *lus*, gen. tái'. Ur genitiv's i plur. ändelse bortkastas t i två- och flerstafviga ord, af orsak, som i följande § närmare angifves. Endast i enstafviga ord och i de tvåstafviga, hvilkas stam i nominativ är förkortad enligt § 66, inträffar mellan föregående diftong och ändelsens t den sammasmältning, som finnes beskrifven § 46. 2. Dessa såväl som andra förändringar af denna ändelse skola på sitt ställe anföras.

§ 71. Infinitiv's ändelse -ta förkortas till -a, då den lägges till tvåstafviga ordstammar med enkel bindevokal, t. ex. lintu, *fogel*, inf. sing.

lintua. Orsaken härtill bör sökas i den egenhet hos språket, att ej låta en sednare stafvelse i ljudstyrka öfverträffa den föregående. Om t. ex. infinitiv's ändelse i sin helhet blifvit lagd till förenämnda stam lintu och infinitiv af detta ord skulle heta lintuta, vore sista stafvelsen fullkomligt lika stark som den mellersta, och blefve genom den eufoniska accenten, som hvilar på denna stafvelse, i sjelfva verket starkare än den förra. Men då detta strider emot språkets genius, förlorar ändelsen här sin konsonant och infinitiv af det ifrågavarande ordet blir sålunda lintua. För samma ändamåls uppnående eger Wotiskan äfven ett annat medel, som ej förekommer i dess systemspråk Finskan. Infinitiv's ändelse blir neml. oakortad tillagd till stammen, men för att gifva andra stafvelsen större styrka än den sista eller ändelsen har, blir bindevokalen förlängd, och det beror helt och hållet af den talandes godtycke, vilkendera formen han vill begagna. Sålunda kan infinitiv af orden lintu, kala heta antingen: lintua, kalâ eller lintûta, kalâta. Deremot kan detta icke inträffa i en-, tre- eller flerstaviga ords sing., i hvilka harmonin mellan stafvelserna genom infinitiv's hårda ändelse ej kommer i fara. I plural bibehålles infinitiv's ändelse oförändrad uti enstaviga och en del af tvåstaviga ord, men i en annan del af de tvåstaviga och i alla flerstaviga bortkastas denna ändelses t. Vi skola på sitt ställe uppgifva dessa olika förändringar af infinitiv's ändelse.

§ 72. Illativ's i sing. ändelse för enstaviga ord är -h- jemte den vokal upprepade efter -h-, som närmast föregår detsamma. Vid tillägget af denna ändelse förkortas ordets långa vokal, och om denna är û, får ändelsen icke u, utan õ; sålunda blir illativ sing. af mâ, *jord*, sô, *kärr*, ô, *natt*, maha, soho, ôhõ, men af pû, *trä*d, sû, *mun*, blir den puhõ,

suhö. Jemte denna egna ändelse för de enstafviga ordens illativ sing. kunna dessa ord betjena sig af den, som två- och flerstafviga ord nyttja i denna kasus. Denna ändelse är -se, vid hvars tilläggande till stammen bindevokalen förlänges, om den icke redan förut är lång, i hvilket fall den blir oförändrad; t. ex. af lintu, *fogel*, kuja, *gata*, pähc'inä, *röt*, katila, *gryta*, sië (stam sitë), *band*, lammas (stam lampâ), *får*, blir illativ sing.: lintüse, kujåse, pähc'inåse, sitëse, lampåse. Denna ändelse antaga nu äfven de enstafviga orden, i det de betrakta sin förut vunna enkla illativ för stam och förlänga dess utljuds-vokal framför den nya ändelsen; sålunda kunna de ofvanföre uppräknade enstafviga orden jemte de dervid anförda enkla illativerna äfven hafva formerna: mahåse, sohåse, öhåse, puhåse, suhåse, utan att denna nya form medför någon modifikation i betydelsen. Prof på en sådan ändelsens dubbelhet hafva vi redan i föregående § anført, och vi skola äfven framdeles komma i tillfälle att ådagalägga Wotiskans böjelse för fördubblade ändelser. Illativ's i plur. ändelse fogas till alla slags stammar utan andra förändringar än de framför plural's i.

§ 73. Alla öfriga kasus-ändelser förblifva ständigt oförändrade, med undantag af den elision af ändelsens utljuds-vokal, som omtalas § 68. Denna elision är äfven orsaken dertill, att i ord med kort bindevokal bindestafvelsen i inessiv, adessiv och allativ anses vara sluten och deri förekommande konsonanter förändras, ehuru ändelsernas konsonant i dessa kasus är enkel och således icke sluter stafvelsen; ty genom bortkastande af ändelsens utljuds-vokal öfvergår denna konsonant i sjelfva verket till bindestafvelsen och görande denna sluten förorsakar den ifrågavarande konsonant-förändring. Då ändelsens eliderade vokal sedermera någon

gång återställes och bindestafvelsens egenskap af slutna sålunda upphör, försummar språket dock att återställa de förändrade konsonanterna i deras ursprungliga skick, en företeelse, som äfven anträffas i Finskan. Sålunda borde inessiv af de wotiska orden: kukkō, tupp, c'äppä, graftulle, nättü, trasa, heta: kukkō-za, c'äppä-zä, nättü-zä; men då ändelsens vokal bortfallit, kommer den att heta: kukōz, c'äpáz, nätüz, och då denna vokal sedermera återställes, förblir den dock: kukōza, c'äpázä, nätüzä.

§ 74. Betydelsen och bruket af dessa kasus är alldeles lika med de olika kasusformernas betydelse och bruk i Finskan, hvarföre det torde vara onödigt att här upprepa allmänt kända saker. I förbigående må nämnas, att bruket af essiv i Wotiskan är vidsträcktare än i Finskan; så heta t. ex. de finska satserna: hän kaasi klasin täyteen vettä, *han gjöt glaset fullt med vatten*, pane piippu täyteen tupakkaa, *stoppa pipan full med tobak*, på Wotiska: tämä walöi stokaná' täünnä wettä, pane trubka täünnä tabakkata. Adessiv's betydelse åter är inskräntare än i Finskan, ty Wotiskan uttrycker ej med denna kasus medlet, hvarmed något uträttas. För detta ändamål betjenar den sig af samma utväg som Estniskan, neml. genitiv med postpositionen kâsa, *med*, förkortad till kâ; t. ex. tämä löi c'irwé' kâ, *han slog med yxan*, på Finska: hän löi kirveellä; miä wäitin ölkaj kölmé' oposé' kâ, musá', all'í' ja guiedá' kâ, *jag släpade halm med tre hästar, med den svarta, den gråa och den bruna*, på Finska: minä vedin ölkia kolmella hevossella, mustalla, hallilla ja ruskealla. Man har i Estniskan ansett denna partikel för en kasus-ändelse och af den dermed förenade genitiv gjort en kasus instrumentalis, oaktadt denna sammansättning är allför mekanisk för att förtjena namn och värdighet af kasus.

§ 75. Utom ofvan anförda kasus finner man bland partiklarna, räkneorden (se § 90) och i vissa talesätt spår af instruktiv; t. ex. *nî och nennî, sâ, kui, huru, såsom*, instruktiver i plur. af pronominerna se, (obr.) *ku; röhgå' eller rehgå', mycket, wisî' rublî', omkring fem rubel, paffai' cási', med blotta händerna*, o. s. v. Men som bruket af denna kasus härutöfver icke förekommer i språket, hafva vi från vår kasus-förteckning uteslutit densamma.

§ 76. Såsom af ofvan meddelade förteckning redan synes, är plural's tillägg ett -i, som föregår kasus-ändelsen, utom i nominativ, som har ett -t, lagdt till ordstammen.

§ 77. Deklinationen i Wotiskan är *en*, men för bättre öfversigts skull hafva vi, i öfverensstämmelse med hvad som sker i finska grammatiken, indelat nominerna i sex klasser, hvilka grunda sig på bindevokalens olika beskaffenhet och förändringar.

§ 78. Första Klassen.

Enstafviga ord.

I denna klass qvarstår infinitivernas *t*, men genitiv's i plur. *t* undergår den § 46. 2 beskrifna sammanmältningen med föregående diftong. Ordstammens långa vokal förkortas framför plural's i (§ 15. 1) och äfven framför illativ's ändelse (§ 15. 2), men om ordets vokal är *i*, förblir den oförändrad, hvilket äfven är fallet med en sådan i ordet förekommande diftong, hvars sednare vokal är *i*. Exempel: *mâ, jord, sô, karr, pû, träd, tåi, lus*.

S i n g u l a r.

Nom.	<i>mâ</i>	<i>sô</i>	<i>pû</i>	<i>tåi</i>
Gen.	<i>mâ'</i>	<i>sô'</i>	<i>pû'</i>	<i>tåi'</i>

Inf.	mâta	sôta	pûta	tâitâ
Iness.	mâza	sôza	pûza	tâizâ
Elat.	mâssa	sôssa	pûssa	tâissâ
Illat.	mahâse ¹⁾	sohôse ²⁾	puh ^h ose ³⁾	tâihese ⁴⁾
Adess.	mâla	sôla	pûla	tâilâ
Ablat.	mâlta	sôlta	pûlta	tâiltâ
Allat.	mâle	sôle	pûle	tâile
Essiv	mâna	sôna	pûna	tâinâ
Transl.	mâhsi	sôhsi	pûhsi	tâihsi
Abess.	mâtta	sôtta,	pûtta	tâittâ.
	¹⁾ maha.	²⁾ soho.	³⁾ puhô.	⁴⁾ tâihe.

P l u r a l.

Nom.	mât	sôt	pût	tâit
Gen.	mad'é'	sod'é'	pud'é'	tâid'é'
Inf.	maita	sôita	puita	tâitâ
Iness.	maiza	sôiza	puiza	tâizâ
Elat.	maissa	sôissa	puissa	tâissâ
Illat.	maisî	sôisî	puisî	tâisî
Adess.	maila	sôila	puila	tâilâ
Ablat.	maikta	sôilta	puilta	tâiltâ
Allat.	maile	sôile	puile	tâile
Essiv	maina	sôina	puina	tâinâ
Transl.	maihsi	sôihsi	puihsi	tâihsi
Abess.	maitta	sôitta	puitta	tâittâ.

§ 79. *Andra Klassen.*

Ord, som hafva oföränderlig bindevokal (i, u, ü).

I infinitiv sing. och genitiv i plural bortkastas t, men kvarstår i infinitiv plur. uti ord på -i, hvaremot det i ord på u och ü kan kvarstå eller bortkastas. Exempel: *sili, igelkott, lintu, fogel, wäwü, sväger.*

S i n g u l a r.

Nom.	sili	lintu	wäwü
Gen.	sili'	linnü'	wäwü'
Inf.	siliä ¹⁾	lintua ²⁾	wäwüä ³⁾
Iness.	silizä	linnuza	wäwüzä
Elat.	silissä	linnussa	wäwüssä
Illat.	silise	lintüse	wäwüse
Adess.	sililä	linnula	wäwülä
Abl.	sililtä	linnulta	wäwültä
Allat.	silile	linnule	wäwüle
Essiv	silinä	lintuna	wäwünä
Transl.	silihsi	linnuksi	wäwühsi
Abess.	silittä	linnutta	wäwüttä.
	¹⁾ silitä.	²⁾ lintüta.	³⁾ wäwütä.

P l u r a l.

Nom.	silit	linnut	wäwüt
Gen.	silié'	lintujé'	wäwüjé'
Inf.	silitä	lintuita ¹⁾	wäwüitä ²⁾
Iness.	silizä	lintuiza	wäwüizä
Elat.	silissä	lintuissa	wäwüissä
Illat.	silisi	lintuisi	wäwüisi

Adess.	sîlilä	lintuila	wäwüilä
Ablat.	sîliltä	lintuilta	wäwüiltä
Allat.	sîlile	lintuile	wäwüile
Essiv.	sîlinä	lintuina	wäwüinä
Transl.	sîlihsi	lintuihsi	wäwüihsi
Abess.	sîlittä	lintuitta	wäwüittä.
		1) lintuja.	2) wäwüjä.

Anmärkning. Till denna klass höra äfven egenskapssubstantiver på -us (üs), hvilka böjas såsom om deras stam slutades på -u (ü); t. ex. *ilozus*, *skönhet*, gen. *ilozú'*, iness. *ilozuza*, elat. *ilozussa*, adess. *ilozula* o. s. v.; men infinitiv sing. bildas såsom om stammen skulle slutas på -t, t. ex. *ilozutta*, och i abessiv blir stamvokalen förlängd, för att sålunda skilja denna kasus från den förenämnda, alltså: *ilozûtta*.

§ 80. Tredje Klassen.

Ord, som till bindevokal hafva a eller ä.

Såväl i infinitiv sing. som infinitiv plur. kan t antingen bortkastas eller kvarstå, i genit. plur. bortkastas det. Om bindevokalens förändringar se §§ 23, 24. Exempel: *julka*, *brynsten*, *silta*, *bro*, *kattila*, *gryta*, *c'äppä*, *gräfskulle*.

S i n g u l a r.

Nom.	julka	silta	kattila	c'äppä
Gen.	julká'	sillá'	kattilá'	c'äppä'
Inf.	julkká ¹⁾	siltá ²⁾	kattilá ³⁾	c'äppä ⁴⁾
Iness.	julkaza	sillaza	kattilaza	c'äppäzä
Elat.	julkassa	sillassa	kattilassa	c'äppässä
Illat.	julkkáse	siltáse	kattiláse	c'äppäse

Adess.	julkala	sillala	kattilala	c'äpälä
Abl.	julkalta	sillalta	kattilalta	c'äpältä
Allat.	julkale	sillale	kattilale	c'äpäle
Essiv	julkkana	siltana	kattilana	c'äppänä
Transl.	julkahsi	sillahsi	kattilahsi	c'äpähsi
Abess.	julkatta	sillatta	kattilatta	c'äpättä.
	¹⁾ julkkäta.	²⁾ siltäta.	³⁾ kattiläta.	⁴⁾ c'äppätä.

P I u r a l.

Nom.	julkat	sillat	kattilat	c'äpät
Gen.	julkköjé'	siltojé'	kattilojé'	c'äppié'
Inf.	julkköja ¹⁾	siltoja ²⁾	kattiloja ³⁾	c'äppiä ⁴⁾
Iness.	julkköiza	siltoiza	kattiloiza	c'äpizä
Elat.	julkköissa	siltoissa	kattiloissa	c'äpissä
Illat.	julkköisî	siltoisî	kattiloisî	c'äppisî
Adess.	julkköila	siltoila	kattiloila	c'äpilä
Abl.	julkköilta	siltoilta	kattiloilta	c'äpiltä
Allat.	julkköile	siltoile	kattiloile	c'äpile
Essiv	julkköina	siltoina	kattiloina	c'äppinä
Transl.	julkköihsi	siltoihsi	kattiloihsi	c'äpihsi
Abess.	julkköitta	siltoitta	kattiloitta	c'äpittä.
	¹⁾ julkköita.	²⁾ siltoita.	³⁾ kattiloita.	⁴⁾ c'äppitä.

§. 81. Fjerde Klassen.

Ord, som till bindevokal hafva e.

Med några få undantag bortkasta tvåstafviga stammar i inf. sing. dess t, hvaremot de flerstafviga bibehålla det, men utesluta i stället binde-

vokalen e (§ 29. 2). I inf. plur. bibehålla en del tvåstafviga ord t, en annan del bortkastar detsamma, hvilket äfven alla flerstafviga göra. Äfven i genit. plur. bortkasta alla till denna klass hörande ord dess t. Om bindevokalens förändringar se § 25.

I denna klass böjes en mängd ord, vilkas stam i nominativ lidit större eller mindre förändringar, och hvilka finnas uppräknade under § 66.

För att bättre åskådliggöra alla de vid böjningen i denna klass inträffande förändringar, meddele vi här följande exempel: *ciwi*, *sten*, *sörmi*, *finger*, *oponé*, *häst*, *uhar*, *jufver*, *iwus*, *hårstrå*, *wöd'é*, *smörja*.

S i n g u l a r.

Nom.	<i>ciwi</i>	<i>sörmi</i>	<i>oponé</i>
Gen.	<i>ciwé'</i>	<i>sörmé'</i>	<i>oposé'</i>
Inf.	<i>ciweä</i>	<i>sörmea</i>	<i>owossa</i>
Iness.	<i>ciwezä</i>	<i>sörmeza</i>	<i>oposeza</i>
Elat.	<i>ciwessä</i>	<i>sörmessa</i>	<i>oposessa</i>
Illat.	<i>ciwése</i>	<i>sörmése</i>	<i>oposése</i>
Adess.	<i>ciwelä</i>	<i>sörmela</i>	<i>oposela</i>
Abl.	<i>ciweltä</i>	<i>sörmelta</i>	<i>oposelta</i>
Allat.	<i>ciwele</i>	<i>sörmele</i>	<i>oposele</i>
Essiv	<i>ciwenä</i>	<i>sörmena</i>	<i>oposena</i>
Transl.	<i>ciwehsi</i>	<i>sörmehsi</i>	<i>oposehsi</i>
Abess.	<i>ciwettä</i>	<i>sörmetta</i>	<i>oposetta</i>

P l u r a l.

Nom.	<i>ciwet</i>	<i>sörmet</i>	<i>oposet</i>
Gen.	<i>ciwäjé'</i>	<i>sörmejé'</i>	<i>oposié'</i>
Inf.	<i>ciwäjä¹⁾</i>	<i>sörmîta</i>	<i>oposia</i>

Iness.	c'iwáizä	sörmeiza	oposiza
Elat.	c'iwáissä	sörmeissa	oposissa
Illat.	c'iwáisi	sörmeisi	oposisi
Adess.	c'iwáilä	sörmeila	oposila
Abl.	c'iwáiltä	sörmeilta	oposilta
Allat.	c'iwáile	sörmeile	oposile
Essiv	c'iwáinä	sörmeina	oposina
Transl.	c'iwáihsi	sörmeihsi	oposihsi
Abess.	c'iwáittä	sörmeitta	opositta.

¹⁾ vanligen: c'iwáj.

S i n g u l a r.

Nom.	uhar	iwus	wöd'é'
Gen.	uharé'	iwuhsé'	wõitemé'
Inf.	uharta	iwuhssa	wöd'éta
Iness.	uhareza	iwuhseza	wõitemeza
Elat.	uharessa	iwuhsessa	wõitemessa
Illat.	uharése	iwuhsése	wõitemése
Adess.	uharela	iwuhsela	wõitemela
Abl.	uharelta	iwuhselta	wõitemelta
Allat.	uharele	iwuhsele	wõitemele
Essiv	uharena	iwuhsena	wõitemena
Transl.	uharehsi	iwuhsehsi	wõitemehsi
Abess.	uharetta	iwuhsetta	wõitemetta.

P l u r a l.

Nom.	uharet	iwuhset	wõitemet
Gen.	uharié'	iwuhsié'	wõitemié'

Inf.	uharia	iwuhsia	wöitemia
Iness.	uhariza	iwuhsiza	wöitemiza
Elat.	uharissa	iwuhsissa	wöitemissa
Illat.	uharisî	iwuhsîsî	wöitemîsî
Adess.	uharila	iwuhsila	wöitemila
Ablat.	uharilta	iwuhsilta	wöitemilta
Allat.	uharile	iwuhsile	wöitemile
Eesiv	uharina	iwuhsina	wöitemina
Transl.	uharihsi	iwuhsihsi	wöitemihsi
Abess.	uharitta	iwuhsitta	wöitemitta.

§ 82. *Femte Klassen.*

Ord, som till bindevokal hafva o, ö.

I båda infinitiverna och genitiv plur. bortfaller t. Om bindevokalen öfvergång i plur. till a se § 26. 1. Bindevokalen o förblir oförändrad i substantiver, som äro härledda från verber och betyda en handling; sådana äro: mahso, *betalning*, tulo, *ankomst*, män'ko, *lek*, m. fl. Exempel: lehto, *blad*.

	Sing.	Plur.
Nominativ	lehto	lehot
Genitiv	lehô'	lehtajé'
Infinitiv	lehtoa	lehtaja ¹⁾
Inessiv	lehoza	lehtaiza
Elativ	lehossa	lehtaissa
Illativ	lehtôse	lehtaisî
Adessiv	lehola	lehtaila
Ablativ	leholta	lehtailta

Allativ	lehole	lehtaile
Essiv	lehtona	lehtaina
Translativ	lehohsi	lehtaihsi
Abessiv	lehotta	lehtaitta.

1) vanligen: lehtaj.

§ 83. *Sjetto Klassen.*

Ord, som hafva slutaspiration.

Den aspiration, hvarom här är fråga, förekommer endast i nom. sing. och är af två slag, antingen 1:o en hastig tillslutning af den luftström, som varit nödig för uttalandet af den sista vokalen, hvarvid ett knappt hörbart h uppkommer, såsom i orden: *üle'*, *grädda*, *ragë'*, *hagel*, *wene'*, *båt*, eller 2:o ett s, hvartill aspirationen i en mängd ord förhårdnat, såsom i: *ratis*, *visthus*, *lammas*, *får*, *kall'is*, *dyr*. Båda fallen hafva det gemensamt, att aspirationen uppkommit på bekostnad af stammens långa utljuds-vokal, som blifvit förkortad. Bindestafvelsens tillslutning och bindekonsonantens till följe deraf skeende förmildring äro i båda fallen föranledda af slutaspirationen.

Infinitiv's i sing. ändelse -ta lägges omedelbart till stammen sådan den förekommer i nominativ, hvarvid i ord af det 2:o omnämnda slaget denna ändelses t framför s öfvergår till s (se § 51. 3); deremot i ord, som höra till den i 1:o anförda klassen, öfvergår slutaspirationen framför infinitiv's i sing. ändelse till t, om bindekonsonanten är t, i alla öfriga fall öfvergår den till h; t. ex. af *sië'*, *band*, *kue'*, *inslag*, *ehe'*, *grannlåt*, hvilkas stammar äro: *si^htë*, *kut^hë*, *eht^hë'*, blir infinitiv sing.: *siëttä*, *kuetta*, *ehe^htä*, men af *wene'*, *båt*, *üle'*, *grädda*, *terwe'*, *frisk*, blir samma kasus: *wenehtä*, *ülehtä*, *terwehtä*. I infinitiv plur. bibehålles ändelsens t; men i genitiv plur. bortkastas det i alla andra ord äro de på -as, i hvilkas geni-

tiv plur. den § 46. 2 beskrifna sammansmältningen af det förmildrade t med föregående diftong eger rum. Dessa förändringar ses tydligare af följande exempel: ehe', *grannlåt*, üle', *grädda*, ratis, *visthus*, armas, *kär*.

S i n g u l a r.

Nom.	ehe'	üle'	ratis	armas
Gen.	ehté'	ülé'	rattí'	armá'
Inf.	ehettä	ülehtëä	rattissa	armassa
Iness.	ehtëzá	ülézä	rattíza	armáza
Elat.	ehtëssä	üléssä	rattíssa	armássa
Illat.	ehtëse	ülése	rattíse	armáse
Adess.	ehtëlá	ülélá	rattíla	armála
Ablat.	ehtëltä	üléltä	rattíлта	armáлта
Allat.	ehtële	üléle	rattíle	armále
Essiv	ehtënä	ülénä	rattína	armána
Transl.	ehtëhsi	üléhsi	rattíhsi	armáhsi
Abess.	ehtëttä	üléttä	rattítta	armáтта.

P l u r a l.

Nom.	ehtét	ülét	rattít	armát
Gen.	ehteie'	üleie'	rattíé'	armad'é'
Inf.	ehteitä	üleitä	rattítta	armaita
Iness.	ehteizä	üleizä	rattítza	armaiza
Elat.	ehteissä	üleissä	rattítssa	armaissa
Illat.	ehteisî	üleisî	rattítî	armaisî
Adess.	ehteilä	üleilä	rattítla	armaila
Ablat.	ehteiltä	üleiltä	rattítлта	armailta

Allat.	ehteile	üleile	rattile	armaile
Essiv	ehteinä	üleinä	rattina	armaina
Transl.	ehteihsi	üleihsi	rattihsi	armaihsi
Abess.	ehteittä	üleittä	rattitta	armaitta.

B. Komparation.

§ 84. Komparativ bildas sålunda, att till positivens stam lägges i nominativ sing. ändelsen -pi, i de öfriga kasus -pa, hvarefter kasus-ändelserna vidfogas; och ehuru denna ändelse, såsom utgörande bindestafvelsen, genom kasusändelsernas tillkomst ofta blir slutet, undergår dess konsonant dock ingen förändring. För öfrigt är härvid att märka, att tvåstafviga adjektiv-stammar på a (ä) framför komparativ's ändelse förbyta denna vokal till e; t. ex. *mussa, svart, kōwa, hård, pühä, helig, süwä, djup*, hafva i komparativ: *mussepi, kōwepi, pühepi, süwepi*. Komparativ böjes på samma sätt som flerstafviga nominer på a (se § 80), utom att bindevokalen a bortkastas framför plural's i.

§ 85. Någon superlativ med egen ändelse finnes icke i Wotiskan. I stället för superlativ nyttjas vanligen komparativ med partikeln *kōikkiä'*, *allra*, t. ex. *kōikkiä' pühepi, den heligaste, kōikkiä' mussepi, den svartaste*.

C. Räkneord.

§ 86. De enkla räkneorden i Wotiskan äro 12, nemligen:

Grundtal :	Ordningstal :
1. ühsi	esimené'
2. kahsi	töiné'
3. kölme	kölmas
4. nell'ä	nell'äs
5. wîsi	wîes

6.	kûsi	kûes
7.	seitsê'	seitsemes
8.	kahehsâ'	kahehsamas
9.	ûhehsâ'	ûhehsâmäs
10.	c'ümmê'	c'ümmenes l. c'ümmês
100.	sata	säs
1000.	tuhatta	tuhattõmas.

§ 87. Af grundtalen böjas ühsi, kahsi, kölme, wisi, kûsi regelbundet såsom tvåstafviga nominer på e, nell'ä såsom nominer på ä, och sata såsom de tvåstafviga nominer på a, i hvilka a i plural öfvergår till o. Seitsê', kahehsâ', ûhehsâ', c'ümmê' äro här lika litet som i Finskan genitiver, såsom en del finska grammatici velat anse dem, utan deras stammar lyda: seitseme, kahehsama, ûhehsâmä, c'ümmene, hvilka efter slutvokalens eliderande hetat: seitsem, kahehsam, ûhehsäm, c'ümmen, men då m i utljudet öfvergått till n (se § 54. 4) och detta åter elideras samt föregående vokal förlänges (se § 22), hafva de fått sin nuvarande form. Seitsê' och c'ümmê' böjas alldeles såsom orden i sjette klassen, § 83, alltså: gen. seitsemê', c'ümmenê', inf. seitsêtä, c'ümmêtä, iness. seitsemezä, c'ümmenezä, o. s. v. Kahehsâ' och ûhehsâ' deklineras på samma sätt, med den skillnad blott att bindevokalen är a (ä). Tuhatta böjes, med undantag af inf. siug., som heter tuhatta, af stammen tuhattõma, således: gen. tuhattõmä', iness. tuhattõmaza, illat. tuhattõmåse, adess. tuhattõmala, plur. nom. tuhattõmat, inf. tuhattõmia o. s. v.

§ 88. Med undantag af esimenê' och tõiñê', hvilka böjas som adjektiver på -nê' (sé'), bildas ordningstalen från grundtalen derigenom att i nominativ ett s vidfogas till grundtalets stam, hvarvid också konsonant-

förändring eger rum, såsom i (saas) sâs, *den hundrade*, af sata, *hundra*. I de öfriga kasus lägga ordningstalen till stammen ett -ttōma (-ttōmä); t. ex. kōlmas, wies hafva i genitiv: kōlmattōmä', wiättōmä', iness. kōlmattōmaza, wiättōmäzä, plur. nom. kōlmattōmat, wiättōmât, iness. kōlmattōmiza, wiättōmizä, o. s. v., men inf. sing. har regelrätt ur stammarna kōlmas, wies: kōlmatta, wiättä.

§ 89. Af dessa enkla räkneord bildas de öfriga genom sammansättning, på följande sätt:

Grundtal:	Ordningstal:
11. ühstos' s' amatta	ühstos' s' amas
12. kahstos' s' amatta	kahstos' s' amas
13. kōlmtos' s' amatta	kōlmtos' s' amäs
14. nell'ätos' s' amatta	nell'ätos' s' amäs
15. wistos' s' amatta	wistos' s' amas
16. kûstos' s' amatta	kûstos' s' amas
17. seitsêtos' s' amatta	seitsêtos' s' amas
18. kahehsâtos' s' amatta	kahehsâtos' s' amas
19. ühehsâtos' s' amatta	ühehsâtos' s' amas
20. kahs' c' ümmêtä	kahs' c' ümmês
21. kahs' c' ümmêt' ühsi	kahs'-c' ümmês-esimend'
29. kahs' c' ümmêt' ühehsä	kahs'-c' ümmês-ühehsämäs
30. kōlm' c' ümmêtä	kōlm'-c' ümmês
40. nell'ä c' ümmêtä	nell'ä-c' ümmês
50. wis' c' ümmêtä	wis'-c' ümmês
60. kûs' c' ümmêtä	kûs'-c' ümmês
70. seitsê' c' ümmêtä	seitsê'-c' ümmês

80.	kahehsâ' c'ümmêtä	kahehsâ'-c'ümmês
90.	ühehsâ' c'ümmêtä	ühehsâ'-c'ümmês
101.	sata ühsi	sata-esimenê'
200.	kahsi satâ	kahsi-sâs
300.	kölme satâ	kölme-sâs
2000.	kahsi tuhatta	kahs'-tuhattõmas
5000.	wîsi tuhatta	wîs'-tuhattõmas.

Ordet tos'samatta i talen mellan 10 och 20 är inf. sing. af tos'samas (analogt med det finska toistas i de dialektvis förekommande: yksi-toistas, *den elfte*, kaksitoistas, *den tolfte*, o. s. v.), och sålunda heta t. ex. 11, 12 i Wotiskan ursprungligen: ühsi tos'samatta c'ümmêtä, kahsi tos'samatta c'ümmêtä, ordgraunt: 1, 2 af *det andra tiotalet*. Af talen under 100 deklineras utaf de mellan tiotalen belägna endast det mindre talet, t. ex. ühele tos'samatta, *åt elfva*, kahs' c'ümmê't ühehsältä, *af tjugonio*, kahehsâ' c'ümmê't nell'ázä, *i åttiofyra*; hvaremot i de jemna tiotalen, hundratalen och de mellan dessa liggande hvarje i sammansättningen ingående ord böjes, t. ex. wiessä c'ümnessä, *ur femtio*, kahela säla, *hos tvåhundra*, kölmela säla küela c'ümnelä kahehsanäla, *hos trehundra sextioåtta*.

§ 90. Af grundtalen förekomma ännu äfven instruktiver, af hvilka instruktiv sing. såsom i Finskan är alldeles lika med genitiv, alltså: ühê', kahê', kölmê', nell'â', o. s. v. och instruktiv plur. ändas på i' (i Finskan: in), med de vanliga förändringarna af bindévokalen framför i, således: ühsi', kahsi', kölmî', nell'i' o. s. v. Instruktiv sing. har i detta fall betydelse af *gemensamhet*; t. ex. mõ assusimma têtä mõ kölmê', *vi gingo långsmed vägen*, tre tillsammans, kahêko tõ rôpâ' söitta? *åto ni på tu-*

manna hand upp gröten? — Instruktiv plur. har betydelse af *ungefärlighet*, och nyttjas således i sådana fall, då andra språk bruka præpositionen *omkring*; t. ex. *kasenna talwena ewät jawot mahsa liunaz kui kölmi', nell'i' rubl'i'*, *i denna vinter kostar icke mjölet i staden (neml. St. Petersburg) mer än omkring 3, 4 rubel.*

§ 91. Hälfter betecknas i Wotiskan på samma sätt som i Finskan med *pöli*, *sida*, *hälft*, och infinitiv sing. af det ordningstal, som är närmast öfver det hela i det tal, som skall betecknas; således: $\frac{1}{2}$ *pöli*, $1\frac{1}{2}$ *pöli töissa*, $2\frac{1}{2}$ *pöli kölmatla*, $3\frac{1}{2}$ *pöli nell'ättä*, o. s. v. Af dessa ord böjes endast det förra, såsom: *pölessa nell'ättä*, *ur 3 $\frac{1}{2}$* , *pölelta kahesamatta*, *af 7 $\frac{1}{2}$* . — $\frac{1}{3}$ heter *kölmas ösa*, $\frac{1}{4}$ *c'etwert* eller *c'etwertakka*. Andra bråk känna ej Woterna.

§ 92. Då priset för något i Finskan anges med adessiv (t. ex. *ostin kolmella ruplalla, viidellä kymmenellä kuudella kopeekalla*, jag köpte för 3 rub. 56 kop.), har Wotiskan blott det ord i adessiv, som säger, af hvad slag priset är, men talordet står i genitiv; så lyder ofvanstående i Wotiskan: *össin kölme' ruplala, wié' c'ümnené' küé' kopékala*, en egenhet, som kan förklaras endast derigenom att adessiv här är en Fennicism och i dess ställe bör stå den, Finskans adessiv motsvarande sammansättningen af genitiv med *kâ* (se § 74), således det nyssanförra exemplet lyda: *össin kölme' ruplâ kâ, 56 kopékâ' kâ.*

D. Pronomen.

Pronominerna äro i Wotiskan af följande slag.

§ 93. *Personalia*: *miä*, *jag*, *siä*, *du*, *tämä*, *han*, *mö*, *vi*, *tö*, *ni*, *nämä*, *de*. Deras böjning är följande:

S i n g u l a r.

Nom.	miä	siä	tämä
Gen.	minü'	sinü'	tämä'
Inf.	minua	sinua	tätä
Iness.	minuza	sinuza	tämäzä
Elat.	minussa	sinussa	tämässä
Illat.	minûse	sinûse	tämäse
Adess.	milla	silla	tällä
Ablat.	milta	silta	tältä
Allat.	mille	sille	tälle
Essiv	minuna	sinuna	tämänä
'Transl.	minuhsi	sinuhsi	tämähsi
Abess.	minutta	sinutta	tämättä.

P l u r a l.

Nom.	m ^ä	t ^ö	nämä
Gen.	med'ë'	ted'ë'	näd'ë' l. nänné'
Inf.	meitä	teitä	näitä
Iness.	meizä	teizä	näizä
Elat.	meissä	teissä	näissä
Illat.	meisî	teisî	näisî
Adess.	meilä	teilä	näilä
Abl.	meiltä	teiltä	näiltä
Allat.	meile	teile	näile
Essiv	meinä	teinä	näinä
Transl.	meihsi	teihsi	näihsi
Abess.	meittä	teittä	näittä.

§ 94. *Demonstrativa*: se, den der, kasse, den här, denne. Deklination sker som följer:

	S i n g u l a r.		P l u r a l.	
Nom.	se	kasse	ned	kane
Gen.	sene	kasê'	ninnê'	kaneie'
Inf.	sitã	kasta	nîtã	kaneita
Iness.	sînã	kassena	nîzã	kaneiza
Elat.	sîtã	kasessa	nîssã	kaneissa
Illat.	sihê	kassê	nîsî	kaneisî
Adess.	silã	kasela	nîlã	kaneila
Ablat.	siltã	kaselta	nîltã	kaneilta
Allat.	sile	kasele	nîle	kaneile
Essiv	seneñã	kasenna	nîñã	kaneina
Transl.	senehsi	kasehsi	nîhsi	kaneihsi
Abess.	senettã	kasetta	nîttã	kaneitta.

§ 95. *Relativa*: c'en, hvilken, kumpa, hvilken, mi, hvilken, hvad. Deras böjning sker på följande sätt:

	S i n g u l a r.		
Nom.	c'en	kumpa	mi
Gen.	c'enê'	kummã'	mine
Inf.	c'etã	kumpã	mitã
Iness.	c'enezã	kummaza	minezã
Elat.	c'enessã	kummassa	minessã
Illat.	c'enêse	kumpãse	minêse l. mihê
Adess.	c'enelã	kummala	millã
Ablat.	c'eneltã	kummalta	miltã

Allat.	ćenele	kummale	mille
Essiv	ćenenä	kumpana	minä
Transl.	ćenehsi	kummahsi	mihsi
Abess.	ćenettä	kummatta	mittä.

P l u r a l.

Nom.	ćed	kummat	mid
Gen.	ćenê'	kumpiê'	mine
Inf.	ćetä	kumpia	mitä o. s. v. för

ćen och mi lika med singular; kumpa åter böjes alldeles regelbundet såsom tvåstafviga nominer på -a, hvilkas bindevokal bortkastas framför plural's i.

§ 96. *Interrogativa*: ćen, *hvem, hvilken*, äfvensom med anhangspartikeln ka: ćenka, ćenêka (utan någon modifikation i betydelsen), kumpa, *hvilken, hvilkendera*, mi och micä, *hvilken, hvad*, miltinê' eller millinê', gen. miltisê' eller millisê', *hurudan*. De förstnämnda orden böjas enligt föregående §, endast med den skilnad, att uti ćenka och micä anhangspartikeln hänges efter kasusändelsen; miltinê' eller millinê' åter böjes såsom flerstafviga stammar på -e.

§ 97. *Possessiva*, sådana de förekomma i många andra språk, finner man ej i de finska språken. Finskan har i stället för adjektiviska possessiver utbildat possessiva suffixer (-ni, *min*, -si, *din*, -mme, *vår*, -nne, *eder*, -nsa [-nsä], -h-n, *hans*, *sin*, *deras*). Estniskan har antingen icke förmått utbilda dessa suffixer, eller äro de genom andra språks inflytelse i denna munart bragta till glömska och man finner spår af dem deri endast i folksånger och äldre skrifter. I ett sådant utbildadt eller förgätet skick förekomma de äfven i Wotiskan, och deras bruk i hvardagstalet är

mer och mer i aftagande. Sådana suffixerna för det närvarande anträffas i detta språk, äro de:

1) -ni, *min*, hvilken, om ordstammens bindevokal är e eller i, förkortas sålunda, att i *elideras* och n (enligt § 60. 2) bortkastas samt denna bindevokal förlänges; t. ex. *min duk*, *min häst* heta: (rättini, oposeni, rättin, oposen) rätti, oposé.

2) -si, *din*, vanligen förkortadt till -s; t. ex. *lintusi* eller *lintus*, *din fogel*.

3) -sa (-så), gemensam för 3:dje personen i singular och plural, med betydelse af *hans*, *sin*, *deras*. Det possessiva begreppet uttryckes ömsom med denna suffix och med en, det Finska -h-n motsvarande, förlängning af det ords utljuds-vokal, hvartill suffixen hör. Om denna vokal redan i sig sjelf är lång, då kan endast suffixen -sa (-så) komma i fråga. Exempel: *naisesa* eller *naisé*, *sin hustru*, *naiselesa* eller *naiselé*, *åt sin hustru*, *naisettasa* eller *naisettå*, *utan sin hustru*; *lampåsa*, *sin* eller *deras får*, *kalåsa*, *af sin* eller *deras fisk*. Den nämnda vokal-förlängningen i stället för 3:dje personens suffix undvikas dock så snart någon förvexling med 1:sta personens sammandragna suffix är att befara.

4) för 1:sta personen i plural finnes ingen egen suffix, utan nyttjas 1:sta personens i singular suffix äfven till betecknande af begreppet *vår*; t. ex. (2:dra versen i 20 stycket af de här meddelade sångerna) *meri med'é' õwwezani*, *hafvet är på vår gård*; *mõ lähetimmä naiset eneni iesså möisåse*, *vi skickade hustrurna i stället för oss sjelfva till godset*.

5) -no (nö), *eder*, t. ex. *poikano*, *eder son*, *rättinö*, *eder duk*, *poigaleno*, *åt eder son*, *rätizänö*, *i eder duk*.

§ 98. Vida oftare än på ofvanbeskrifvet sätt förekomma dessa suffixer i förening med adjektivet *oma*, *egen*, hvilket då antager betydelse af den persons possessiv, hvars suffix är detsamma vidhängdt, och förblir sjelft indeklinabelt. Följande exempel upplysa närmare detta förhållande: *jag håller bröllopp åt min dotter*, miä piän pulmōj omani tüttärele; *gif hafra åt dina hästar*, anna kagroj omasi oposile; *han slår sin hustru*, tämä löb omasa naissa; *vi skära råg med våra skärar*, mö rüissä nî-tämmä omani sirppié' kâ; *ni åken med edra hästar*, tö ajatta omano oposié' kâ; *de köpa foder för sina kreatur*, nämä össawat kormâ omasa síwatoile.

§ 99. *Reflexiva* äro *ihse* och *ene*, båda med betydelse af *sjelf*. *Ihse* förekommer ensamt endast i nominativ, i alla andra kasus bifogas dertill *ene*, hvilket får böjningsändelserna och som åter ej förekommer i nominativ. I betydelsen *sjelf* anträffas i de öfriga kasus *ene* vanligen ensamt, och då *sjelf* står såsom ett personelt pronomen, får *ene* i dessa kasus den ifrågavarande personens suffix; t. ex. *åt mig sjelf*, enelleni eller enellé; *af eder sjelfva*, eneltänö; *hos dem sjelfva*, eneläsä eller enellå. Detta ord, hvaraf plural är lika med singular, böjes på följande sätt:

Nom.	Ene
Gen.	Ené'
Inf.	Entä
Iness.	Enezä
Elat.	Enessä
Illat.	Enése
Adess.	Enelä
Ablat.	Eneltä

Allat.	Enele
Essiv.	Enenä
Transl.	Enehsi
Abess.	Enettä.

Nästan i samma form och med samma användningssätt förekommer detta ord i Estniskan. Dess tillvaro är lika sjelfständig och dess ursprung lika svårförklarligt som hvarje annat primitivt ords. Att härleda det från suffixen *-sa* (i Finskan dialektvis *-nsa*), såsom Ahrens gör i sin Grammatik der Ehstnischen Sprache § 118, är alldeles ovetenskapligt, ty på ett sådant förfaringssätt skall man hafva svårt att finna exempel i de finska språken. Tvertom kan det ännu uppvisas, att de flesta såväl böjnings- som aflednings-ändelser uppkommit ur verkliga ord, som ännu äro förhanden, och sålunda är det äfven högst sannolikt, att den nämnda suffixen har i Wotiskan sitt ursprung i ordet *ene* och i Finskan i dess motsvarighet *hän* (*han*), hvilken form för 3:dje personens suffix i det sistnämnde språket också är vida allmännare än *-nsa* (*-nsä*). Att pronomen *hän*, *han*, i Finskans vestliga dialekter har reflexiv betydelse, synes bland annat af många ställen i den finska bibelöfversättningen.

§ 100. *Indefinita*: *mōnikas*, *nāgon*, *mū*, *en annan*, *mokoma*, *en sådan*, *nōlepat*, *bādu*, *sama*, *densamme*, *detsamma*, *ūhsi*, *detsamma*, *kōikki*, *all*, *kōikēlainē'*, *allehanda*, *mōnēlainē'*, *māngahanda*, *jōka*, *hvarje*, *eb c'enc'āi*, *ingen*, *eb mic'āi*, *intet*.

Mōnikas, gen. *mōnikkā'*, *mokoma*, gen. *mokomā'*, *sama*, gen. *samā'*, *kōikēlainē'*, gen. *kōikēlaisē'*, *mōnēlainē'*, gen. *mōnēlaisē'*, *bōjas regelbuudet*

i den klass, hvartill hvarje af dem enligt sin bindestafvelses beskaffenhet hörer. Mû deklineras i första klassen, med undantag af genitiv plur., der det har munné'. Nölepat är ett komparativ på samma sätt som det motsvarande finska molemmat och deklineras såsom flerstaviga komparativer. Ühsi i betydelsen af *detsamma* böjes endast i singular, för öfrigt regelbundet. Kōikki, gen. kōiké', böjes såsom ett nomen på -e, med undantag af nominativ plur., som det har lika med nominativ sing. Jōka är indeklinabelt. Uti eb c'enc'äi och eb mic'äi är stafvelsen c'ä (äfven ka, i Finskan ka, kã) en numera betydelselös anhangspartikel och i uti slutet är det förkortade ki, som stärker negationen. Dessa ord böjas regelbundet, sålunda att c'en och mi deklineras och c'äi efterhänges. Endast infinitiv gör häri ett undantag, i det den bortkastar enklitikan c'ä och antager dubbel ändelse, den ena framför, den andra efter partikeln -i, alltså: (c'e-tä-i-tä, mi-tä-i-tä) c'etäitä, mitäitä.

II. Verbet.

§ 101. Verbets stam finnes i sin renhet uti den nekande konjugationens præsentativ; t. ex. af sūwwä, äta, tulla, komma, nekande præsentativ: (en, et, eb, o. s. v.) sō, tule, stam = sō, tule. Men då verbets utljuds-stafvelse i den nekande præsentativen anses sluten, äro alla föränderliga konsonanter i denna forms bindestafvelse underkastade förändringar, som förut blifvit beskrifna; söker man stammen för verber, i hvilkas nekande præsentativ en sådan konsonant-förändring egt rum, bör man endast återställa de förändrade konsonanterna i sitt ursprungliga skick, och stammen är funnen, t. ex. af wöttä, taga, öitä, sköta, nekande præsentativ: (en, et, eb, o. s. v.) wöta, odä, stam = wötta, öita.

§ 102. Konjugationen i Wotiskan är tvåfalldig, *jakande* och *nekande*, t. ex. *wōtan*, *wōtat*, *wōtab*, *jag*, *du*, *han tager*, en *wōta*, et *wōta*, eb *wōta*, *jag*, *du*, *han tager icke*.

§ 103. I läran om det finska verbets modi och tempora herrskar ännu stor förvirring genom de många olika uppställningar och benämningar, olika författare deri infört. Vi vilja här begagna den ordning och de benämningar, af hvilka Lönnrot betjenar sig i sitt arbete: *Om det Nord-Tschudiska språket* (Helsingfors 1853). Wotiskans modi blifva sålunda följande: præsentativ, præteritiv, indefinitiv, konditional, imperativ, substantiv, adjektiv. Med undantag af den sistnämnda, som har två tider: den oförflutna och den förflutna, hafva dessa modi blott en tid, neml. den oförflutna.

§ 104. Præsentativ har ingen ändelse, utan läggas här personsändelserna omedelbart till stammen; t. ex. *tulen*, *jag kommer*, *wōttawat*, *de taga*.

§ 105. Præteritiv's tillägg till stammen är *-si*, som i en del verber blir *-i*. Framför detta i undergår stammens utljuds-vokal de förändringar, som förut blifvit uppgifna; t. ex. *puhun*, *jag blåser*, præteritiv *puhusin*, *jag blåste*, *sån*, *jag får*, præteritiv *sain*, *jag fick*.

§ 106. Indefinitiv lägger till stammen ändelsen *-ne*, hvilken de enstafviga verberna, egendomligt nog, fördubbla, och hvars konsonant efter beslägtade konsonanter undergår förut uppgifna förändringar; t. ex. *wōtan*, *jag tager*, indefinitiv *wōttanen*, *jag torde taga*, *wajellan*, *jag byter*, indef. *wajeltanen*, *jag torde byta*, *sôn*, *jag äter*, indef. *sönenen*, *jag torde äta*, *tulen*, *jag kommer*, (*tulenen*, *tulnen*) *tullen*, *jag torde komma*.

§ 107. Konditional's tillägg är ändelsen *-isi*, hvilken äfven blir i enstafviga verber fördubblad till *-isësi*; t. ex. kannan, *jag bär*, konditional kantisin, *jag skulle bära*, imen, *jag suger*, kond. imeisin, *jag skulle suga*, eunnähtän, *jag andas*, kond. ennähtäisin, *jag skulle andas*; jönu, *jag dricker*, kond. jöisësin, *jag skulle dricka*, wên, *jag förer*, kond. weisësin, *jag skulle föra*.

§ 108. Imperativ fogar till stammen ändelsen *-ka*. Dock är denna ändelse i imperativ's 3:dje person såväl i singular som plural förbytt till den i Finskan förekommande modus rogativ's ändelse *-ko*, hvilken förblandning af dessa äfven till betydelsen ganska nära beslägtade modi dialektvis förekommer också i det sistnämnda språket. Vidare är om imperativ's ändelse i Wotiskan att märka, att den i dagligt tal sällan förekommer i 2:dra person singular, utan begagnas här den nakna stammen sådan den förekommer i den nekande konjugationens præsentativ. Detta är äfven fallet i Finskan, men dialektvis förekommer anförda ändelse i detta språks 2:dra person imperat. (t. ex. annaka l. annakka, *gif du*), andra dialekter åter hafva i stället för denna ändelse en mycket stark aspiration (anna, *gif du*, låter i savolakska dialekten nästan som annak), och i de här meddelade wotiska sångerna träffas den äfven uti ifrågavarande 2:dra person sing. af imperativ. Det är således att förmoda, att den först i en sednare tid bortfallit från detta ställe, helst den ännu såväl i Finskan som i Wotiskan anträffas i 2:dra person plur. af denna modus, hvarest persons ändelsen, som med densamma sammansmält, gjort dess vokal lång.

§ 109. I substantiv, eluru i Wotiskan mycket fattigare än i Finskan, förekomma 4 olika ändelser, neml. 1) *-ta* (*-tä*), hvars konsonant är

underkastad åtskilliga förändringar, som framdeles på sitt ställe skola angifvas; 2) -te, hvari kousonanten likaledes undergår förändringar; 3) -ma (-mä), och 4) -minê'(-misê'), ändelse för det abstrakta substantivum verbale, som bildar öfvergången från verbet till substantivet, böjes genom alla kasus och hvaraf endast inf. sing. och adess. sing. i förening med 3:dje personens possessiv-suffix omedelbart höra till verbet. Följande äro de böjningsformer, som förekomma med dessa ändelser t. ex. af verberna: sön, jag äter, tullen, jag kommer, akkån, jag hugger:

- 1) Infinitiv: süwwä, äta, tulla, komma, akata, hugga.
 Translativ: süwwähsi, tullahsi, akatahsi, till att äta, komma, hugga.
- 2) Inessiv: süwwezä, tulleza, akateza, under ätandet, kommandet, huggandet.
- 3) Inessiv: s^âmäzä, tulemaza, akkâmaza, i äta, komma, hugga.
 Elativ: s^âmässä, tulemassa, akkâmassa, från att äta, komma, hugga.
 Illativ: s^âmäse, tulemäsa, akkâmäse, till att äta, komma, hugga.
 Abessiv: s^âmättä, tulematta, akkâmatta, utan att äta, komma, hugga.
- 4) Infinitiv: s^âmissä, tulemissa, akkâmissa, att äta, komma, hugga.
 Adessiv: s^âmiselä, tulemiselä, akkâmiselä, just i begrepp att äta, komma, hugga, (i Finskan: syömäisillään, tulemaisillaan, hakkaamaisillaan).

§. 110. Adjektiv förekommer både i den oförflutna (præsens) och i den förflutna (perfectum) tiden. Den förras tillägg är -wa, t. ex. af wötan, jag tager, adj. præ. wöttawa, tagande, den sednares -nu, wöt-tanu, som tagit.

§. 111. Personal-ändelserna för de 4 första modi äro följande:

S i n g u l a r.	P l u r a l.
1. -n	-mma (mmå)
2. -t	-tta (ttå)
3. -b	-wat (wåt).

I præteritiv och konditional har 3:dje personens i sing. ändelse bortfallit och modus-stammen står här naken. I imperativ har 2:dra personens i sing. personal-ändelse jemte modus-ändelsen likaledes ^ggått förlo-rad; i de öfriga personerna har den förra sammansmält med den sednare och modus-ändelsens vokal har till följe deraf blifvit förlängd, en företeelse som förekommer t. ex. i Finskans 3:dje person præsent. (tulee i stället för det ursprungliga tuleb). Substantiv's och adjektiv's flesta former kunna i likhet med öfriga nominer erhålla possessiv-suffixerna; t. ex. *süw-wähzeni, för mig att äta, egentligen: till mitt att äta, süwwezäsi, medan du äter (eller ät), egentligen: i ditt äta, sömättäsä l. sömättä, utan att han äter (eller ätit), egentligen: utan hans (sitt) äta, o. s. v.*

§ 112. Något egentligt passiv, sådant det förekommer i de indo-germaniska språken, har Wotiskan lika litet som de andra språken af Finsk stam. Det som i dessa språks grammatik blifvit kalladt passiv är egentligen en impersonel aktiv konjugation, som äfven låter förena sig med de vanliga objektskasus; t. ex. *minua löti, man slog mig.* Dess allmänna tillägg till verbets stam är -ta (-tä), hvilken ändelse i några fall åstadkommer förändringar i stammen, framför præteritiv's ändelse sjelf förlorar sitt a och i præsentativ låter sitt t undergå alldeles samma förändringar, som t undergår i infinitiv af modus substantiv's första form.

§ 113. Modus-tillägget i passiv är för præsens ett -s, uppkommet af -sse (-hse) och motsvarande Estniskaans -kse (= s). Præteritiv's modus-tillägg är ett -tî, sammandraget af tie, hvilken form förekommer i de här meddelade sångerna. Indefinitiv fogar ett -nes till stammen, konditional åter ett isî, likaledes sammandraget af isie. I imperativ och substantiv samt præsens af adjektiv begagnas aktiv's böjnings-ändelser, perfectum af sistnämnda modus lägger till stammen ändelsen -tu eller -tü (-ttu l. -ttü).

§ 114. I likhet med nominerna fördela sig verberna enligt sin bindevokals beskaffenhet i följande fem klasser.

A. Jakande Konjugation.

§ 115. Första Klassen.

Enstafviga verber.

Præteritiv's tillägg i denna klass är förkortadt till -i, vid hvars tillkomst den långa bindevokalen blir förkortad och bildar diftong med detta i, hvarvid o och ö öfvergår till õ. Indefinitiv's och konditional's ändelser äro fördubblade. Konsonanten t bortfaller i infinitiv af substantiv's första form, i inessiv af dess andra form och i præsens i passiv, hvarvid de förändringar med stammen inträffa, som finnas förut beskrifna. Äfven i præteritiv's ändelse i passiv bortfaller t. Exempel: jôn, jag dricker.

Aktiv.

Præsens.

Sing. 1. jôn	Plur. 1. jômma
2. jôt	2. jôtta
3. jôb	3. jôvat.

Præteritiv.

Sing. 1. jöin	Plur. 1. jöimma
2. jöit	2. jöitta
3. jöi	3. jöiwat.

Indefinitiv.

Sing. 1. jônänen	Plur. 1. jônenumma
2. jônenet	2. jônenetta
3. jôneneb	3. jônenewat.

Konditional.

Sing. 1. jöisêsin	Plur. 1. jöisêsimma
2. jöisêsit	2. jöisêsitta
3. jöisêsi	3. jöisêsivat.

Imperativ.

Sing. 2. jô 1. jôka	Plur. 2. jôkâ
3. jôkô	3. jôkô.

Substantiv.

- 1) Inf. juwwa
Transl. juwwahsi
- 2) Iness. juwweza
- 3) Iness. jômaza
Elat. jomassa
Illat. jômâse
Abess. jômatta
- 4) Inf. jômissa
Adess. jômiselâ

Adjektiv.

Præsens: jôwa

Perfectum: jônu

Passiv :

Præsentativ: juwwas

Præteritiv: jôtâ

Indefinitiv: jôtanes

Konditional: jôtaisî

Imperativ: jôtakô

Substantiv: 1) Inf. jôtâ. 2) Iness. jôtæza.

Adjektiv: Præs. jôtawa, Perf. jôtu.

✓ § 115. *Andra Klassen.*

Ord med oföränderlig bindevokal (i, o, u, ü).

Præteritiv's ändelse lägges oafkortad till stammen. Konsonanten t i infinitiv af substantiv's första form, i inessiv af dess andra form och i præsentativ i passiv bortfaller. Ex. kôrin, *jag skalar*, ihon, *jag hvässer*, ujun, *jag simmar*, äülün, *jag blänker*.

Aktiv.

Præsentativ.

Sing. 1.	kôrin	ihon	ujun	äülün
2.	kôrit	ihot	ujut	äülüt
3.	kôrib	ihob	ujub	äülüb
Plur. 1.	kôrimma	ihomma	ujumma	äülümmä
2.	kôritta	ihotta	ujutta	äülüttä
3.	kôriwat	ihowat	ujuwat	äülüwät.

Præteritiv.

Sing. 1.	kôrisin	ihosin	ujusin	äülüsin
2.	kôrisit	ihosit	ujusit	äülüsit
3.	kôrisi	ihosi	ujusi	äülüsi
Plur. 1.	kôrisimma	ihosimma	ujusimma	äülüsimmä
2.	kôrisitta	ihositta	ujusitta	äülüsittä
3.	kôrisiwat	ihosiwat	ujusiwat	äülüsiwät.

Indefinitiv.

Sing. 1.	kôrinen	ihonen	ujunen	äülünen
2.	kôrinet	ihonet	ujunet	äülünet
3.	kôrineb	ihoneb	ujuneb	äülüneb
Plur. 1.	kôrinemma	ihonemma	ujunemma	äülünemmä
2.	kôrinetta	ihonetta	ujunetta	äülünettä
3.	kôrinewat	ihonewat	ujunewat	äülünewät.

Konditional.

Sing. 1.	kôrîsin	ihoisin	ujuisin	äülüisin
2.	kôrîsit	ihoisit	ujuisit	äülüisit
3.	kôrîsi	ihoihi	ujuisi	äülüisi
Plur. 1.	kôrîsimma	ihoisimma	ujuisimma	äülüisimmä
2.	kôrîsitta	ihoisitta	ujuisitta	äülüisittä
3.	kôrîsiwat	ihoisiwat	ujuisiwat	äülüisiwät.

Imperativ.

Sing. 2.	kôri l. kôrika	iho l. ihoka	uju l. ujuka	äülü l. äülüka
3.	kôrikô	ihokô	ujukô	äülükô.

Plur. 2.	kôrikâ	ihokâ	ujukâ	âülükâ
3.	kôrikô	ihokô	ujukô	âülükô.

Substantiv.

1) Inf.	kôria	ihoa	ujua	âülüâ
Transl.	kôriahsi	ihohsi	ujuahsi	âülüâhsi
2) Iness.	kôrieza	ihoeza	ujueza	âülüeza
3) Iness.	kôrimaza	ihomaza	ujumaza	âülümázâ
Elat.	kôrimassa	ihomassa	ujumassa	âülümássâ
Illat.	kôrimâse	ihomâse	ujumâse	âülümâse
Abess.	korimatta	ihomatta	ujumatta	âülümättâ
4) Inf.	kôrimissa	ihomissa	ujumissa	âülümissâ
Adess.	kôrimiselâ	ihomiselâ	ujumiselâ	âülümiselâ.

Adjektiv.

Præs.	kôriwa	ihowa	ujuwa	âülüwâ
Perf.	kôrinu ¹⁾	ihonu ²⁾	ujunu ³⁾	âülünü ⁴⁾ .
	¹⁾ kôrinu.	²⁾ ihonu.	³⁾ ujunnu.	⁴⁾ âülünntü.

Passiv.

Præsens: kôrias, ihoas, ujuas, âülüas.

Præterit: kôrittâ, ihottâ, ujuttâ, âülüttâ.

Indefinitiv: kôrittanes, ihottanes, ujuttanes, âülüttânes.

Konditional: korittaisi, ihottaisi, ujuttaisi, âülüttâisi.

Imperativ: kôrittakô, ihottakô, ujuttakô, âülüttâkô.

Substantiv: 1) Inf. kôrittâ, ihottâ, ujuttâ, âülüttâ.

2) Iness. kôrittaeza, ihottaeza, ujuttaeza, âülüttâeza.

Adjektiv: Præs. kôrittawa, ihottawa, ujuttawa, âülüttâwâ.

Perf. kôrittu, ihottu, ujuttu, âülüttü.

√ § 117. *Tredje Klassen.*

Verber, som till bindevokal hafva a eller ä.

Præteritiv's ändelse förkortar sig till -i, framför hvilket bindevokalen å alltid bortkastas (§ 28), och äfven a i tre- och flerstafviga verber, men endast i sådana tvåstafviga, i hvilka o, õ eller u ingår i den föregående stafvelsen; a förvandlas i verber, som i föregående stafvelse hafva i, till u (§ 23. 5); dock äro sådana verber högst få; i alla andra tvåstafviga verber öfvergår a till õ, hvarefter præteritiv's i nästan alls icke höres (§ 23. 4). Framför passiv's ändelse öfvergår bindevokalen a (ä) till e i alla de fall, då t från passiv's ändelse ej bortkastas. t undergår såväl i aktiv som i passiv samma förändringar som i föregående klass. Alla dessa förändringar ses bäst af följande exempel: *alga*, *jag begynner*, *wōtan*, *jag tager*, *nītān*, *jag skär* (sād).

Aktiv.

Præsentativ.

Sing. 1.	<i>alga</i>	<i>wōtan</i>	<i>nītān</i>
2.	<i>algat</i>	<i>wōtat</i>	<i>nītāt</i>
3.	<i>algab</i>	<i>wōtab</i>	<i>nītāb</i>
Plur. 1.	<i>algamma</i>	<i>wōtamma</i>	<i>nītāmmā</i>
2.	<i>algatta</i>	<i>wōtatta</i>	<i>nītāttā</i>
3.	<i>alkawat</i>	<i>wōttawat</i>	<i>nītāwāt.</i>

Præteritiv.

Sing. 1.	<i>algōin</i>	<i>wōtin</i>	<i>nītin</i>
2.	<i>algōit</i>	<i>wōtit</i>	<i>nītit</i>
3.	<i>alkōi</i>	<i>wōtti</i>	<i>nītti</i>

Plur. 1.	algõimma	wõtimma	nîtimmâ
2.	algõilta	wõtitta	nîtittâ
3.	alkõiwat	wõttiwat	nîttiwât.

Indefinitiv.

Sing. 1.	alkanen	wõttanen	nîttänen
2.	alkanet	wõttanet	nîttânet
3.	alkaneb	wõttaneb	nîttâneb
Plur. 1.	alkanemma	wõttanemma	nîttänemmä
2.	alkanetta	wõttanetta	nîttânettâ
3.	alkaewat	wõttanewat	nîttânewât.

Konditional.

Sing. 1.	alkaisin	wõttaisin	nîttâisin
2.	alkaisit	wõttaisit	nîttâisit
3.	alkaisi	wõttaisi	nîttâisi
Plur. 1.	alkaisimma	wõttaisimma	nîttâisimmâ
2.	alkaisitta	wõttaisitta	nîttâisittâ
3.	alkaisiwat	wõttaisiwat	nîttâisiwât.

Imperativ.

Sing. 2.	alga l. algaka	wõta l. wõtaka	nîttâ l. nîttâka
3.	alkakô	wõttakô	nîttâkô
Plur. 2.	alkakâ	wõttakâ	nîttâkâ
3.	alkakô	wõttakô	nîttâkô

Substantiv.

1) Inf.	alkâ	wõttâ	nîttâ
Transl.	alkâhsi	wõttâhsi	nîttâhsi

2) Iness.	alkaeza	wõttaeza	nîttæzä
3) Iness.	alkamaza	wõttamaza	nîttämazä
Elat.	alkamassa	wõttamassa	nîttämässä
Illat.	alkamâse	wõttamâse	nîttämâse
Abess.	alkamatta	wõttamatta	nîttämättä
4) Inf.	alkamissa	wõttamissa	nîttämissä
Adess.	alkamiselâ	wõttamiselâ	nîttämiselâ.

Adjektiv.

Præsens :	alkawa	wõttawa	nîttäwä
Perfectum :	alkanu ¹⁾	wõttanu ²⁾	nîttänü ³⁾ .
	¹⁾ alkannu.	²⁾ wõttannu.	³⁾ nîttännü.

Passiv.

Præsentativ :	alkâs	wõttâs	nîttâs.
Præteritiv :	allettî ¹⁾	wõtettî	nîtettî.
	¹⁾ all'etti.		
Indefinitiv :	allettanes ¹⁾	wõtettanes	nîtettânes.
	¹⁾ all'etanes.		
Konditional :	allettaisî ¹⁾	wõtettaisî	nîtettâisî.
	¹⁾ all'ettaisî.		
Imperativ :	allettakô ¹⁾	wõtettakô	nîtettâkô.
	¹⁾ all'ettakô.		
Substantiv :	1) Inf. allettâ ¹⁾	wõtettâ	nîtettâ.
	¹⁾ all'ettâ.		
	2) Iness. allettæza ¹⁾	wõtettæza	nîtettæzä.
	¹⁾ all'ettæza.		
Adjektiv :	Præs. allettawa ¹⁾	wõtettewa	nîtettäwä.
	¹⁾ all'ettawa.		

Perf. allettu ¹⁾ wõtettu nítettü:
 1) all'ettu.

§ 118. Fjerde Klassen.

Verber med e till bindevokal.

Bindevokalen bortkastas framför præteritiv's tillägg, som här är -i. Äfven bortkastas densamma framför n, t och k, om bindekonsonanten är med dessa förenlig (§ 29. 4). Med t i alla ändelser förfares såsom i föregående klass; men då bindevokalen e framför t blifvit eliderad, assimileras t med den föregående konsonanten, i fall stäfvelsen är sluten; eljest kvarstår det. Tredje personen i sing. uti præsentativ och indefinitiv förvandlar i flerstafviga verber bindevokalen e till ë. Då l i flerstafviga verber är bindekonsonant, kan det efter behag elideras öfverallt, der vokalernas sammandragning ej gör svårigheter. Exempel: nüllen, *jag flår*, suren, *jag dör*, juttelen, *jag berättar*.

Aktiv.

Præsentativ.

Sing. 1.	nüllen	suren	juttelen	eller	juttën
2.	nüllet	suret	juttelet	„	juttët
3.	nülleb	sureb	juttelëb	„	juttëb
Plur. 1.	nüllemmä	suremma	juttelemma	„	juttëmma
2.	nüllettä	suretta	jutteletta	„	juttëtta
3.	nülc'ewät	surewat	juttelewat	„	juttëwat.

Præteritiv.

Sing. 1.	nüllin	surin	juttelin
2.	nüllit	surit	juttelit
3.	nülci	suri	jutteli

Plur. 1.	nüllimmä	surimma	juttelimma
2.	nüllittä	suritta	juttelitta
3.	nülc'ivät	surivat	juttelivat.

Indefinitiv.

Sing. 1.	nülc'enen	surren	jutellen
2.	nülc'enet	surret	jutellet
3.	nülc'eneb	surreb	jutellëb
Plur. 1.	nülc'enemmä	surremma	jutellemma
2.	nülc'enettä	surretta	jutelletta
3.	nülc'engewät	surrewat	jutellewat.

Konditional.

Sing. 1.	nülc'eisin	sureisin	jutteleisin	eller jutteisin
2.	nülc'eisit	sureisit	jutteleisit	„ jutteisit
3.	nülc'eisi	sureisi	jutteleisi	„ jutteisi
Plur. 1.	nülc'eisimmä	sureisimma	jutteleisimma	„ jutteisimma
2.	nülc'eisittä	sureisitta	jutteleisitta	„ jutteisitta
3.	nülc'eisiwät	sureisiwat	jutteleisiwat	„ jutteisiwat.

Imperativ.

Sing. 2.	nülle l. nülleka,	sure l. sureka,	juttele l. jutteleka ¹⁾
3.	nülc'ekô	surkô	jutelkô
Plur. 2.	nülc'ekâ	surkâ	jutelkâ
3.	nülc'ekô	surkô	jutelkô.

¹⁾ juttë l. juttëka.

Substantiv.

1) Inf.	nülc'eä	surra	jutella	l. juella
Transl.	nülc'eähsi	surrehsi	jutellahsi	

- 2) Iness. nül'êzâ surreza jutelleza
- 3) Iness. nül'emâzâ suremaza juttelemaza l. juttêmaza
 Elat. nül'emâssä suremassa juttelemassa l. juttêmassa
 Illat. nül'emâse suremâse juttelemâse l. juttêmâse
 Abess. nül'emättâ surematta juttelematta l. juttêmatta
- 4) Inf. nül'emissä suremissa juttelemissa l. juttêmissa
 Adess. nül'emiselâ suremiselâ juttelemiselâ l. juttêmiselâ.

Adjektiv.

Præs. nül'ewâ surewa juttelewa l. juttêwa.

Perf. nül'enü surru jutellu.

Passiv.

Præsentativ: nül'eäs surras jutellas l. juellas.

Præteritiv: nüllettî surtî juteltî l. jueltî.

Indefinitiv: nüllettânes surtanes juteltanes l. jueltanes.

Konditional: nüllettâisî surtaisî juteltaisî l. jueltaisî.

Imperativ: nüllettâkô surtakô juteltakô l. jueltako.

Substantiv: 1) Inf. nüllettâ surtâ juteltâ l. jueltâ

2) Iness. nüllettâezâ surtaeza juteltaeza l. jueltaeza.

Adjektiv: Præs. nüllettâwâ surtawa juteltawa l. jueltawa.

Perf. nüllettü surtu juteltu l. jueltu.

Verbet ölen, *jag är*, böjes äfven i denna klass, men som några oregelbundenheter ingå i dess konjugation, vela vi här framställa den-samma särskildt. Den är följande:

Aktiv.

Præsentativ: Sing. 1. ölen 2. ölet 3. on, Plur. 1. ölemma 2. öletta,
 3. omat.

Præteritiv: Sing. 1. ölin 2. ölit 3. öli, Plur. 1. ölimma 2. ölitta
3. öliwat.

Indefinitiv: Sing. 1. lien 2. liet 3. lieb, Plur. 1. lienemmä 2. lie-
nettä 3. lieuewat.

Konditional: Sing. 1. öleisin 2. öleisit 3. öleisi, Plur. 1. öleisimma
2. öleisitta 3. öleisiwat.

Imperativ: Sing. 2. öle 1. öe 3. ölkô, Plur. 2. ölkâ 3. ölkô.

Substantiv: 1) Inf. ölla Transl. öllahsi. 2) Iness. ölleza. 3) Iness.
ölemaza Elat. ölemassa Illat. ölemåse Aþess. ölematta.
4) Inf. ölemissa Adess. ölemiselâ.

Adjektiv: Præs. ölewa. Perf. öllu.

Passiv.

Præsentativ: öllas.

Præteritiv: öltî.

Indefinitiv: öltanes.

Konditional: öltaisî.

Imperativ: öltakô.

Substantiv: 1) Inf. öltâ. 2) Iness. öltæza.

Adjektiv: Præs. öltawa. Perf. öltu.

Anmärkning. Indefinitiv af verbum ölen nyttjas äfven' och mest såsom futurum; t. ex. ömen liewät oposet kassena, *i morgon skola hästarna vara här*. För öfrigt bör om detta lien märkas, att det är sammandraget af lénen, motsvarande det finska lienen.

§ 119. *Femte Klassen.*

Verber med lång bindevokal.

Præteritiv's ändelse lägges i sin helhet till stammen, hvaremot bin-

devokalen framför densamma förenklas. I indefinitiv är bindevokalen underkastad samma förenkling, hvarjemte bindekonsonanten undergår förändring och ändelsens konsonant fördubblas. Detsamma är fallet med bindestafvelsen och ändelsens konsonant i perf. adjektiv. Framför t, som qvarstår i alla ändelser, är bindestafvelsen underkastad samma reducering, men ändelsens konsonant förblir enkel. Exempel: *suwân, jag älskar, uppôn, jag drunknar.*

Aktie.**Præsentativ.**

Sing. 1.	suwân	uppôn
2.	suwât	uppôt
3.	suwâb	uppôb
Plur. 1.	suwâmma	uppômma
2.	suwâtta	uppôtta
3.	suwâwat	uppôwat.

Præteritiv.

Sing. 1.	suwasin	upposin
2.	suwasit	upposit
3.	suwasi	upposi
Plur. 1.	suwasimma	upposimma
2.	suwasitta	uppositta
3.	suwasiwat	upposiwat.

Indefinitiv.

Sing. 1.	suwannen	uponnen
2.	suwannet	uponnet
3.	suwanneb	uponneb

Plur. 1.	suwannemma	uponnemma
2.	suwannetta	uponnetta
3.	suwannewat	uponnewat.

Konditional.

Sing. 1.	suwaisin	uppoisin
2.	suwaisit	uppoisit
3.	suwaisi	uppoisi
Plur. 1.	suwaisimma	uppoisimma
2.	suwaisitta	uppoisitta
3.	suwaisiwat	uppoisiwat.

Imperativ.

Sing. 2.	suwâ 1. suwâka	uppô 1. uppôka
3.	suwakô	upokô
Plur. 2.	suwakâ	upokâ
3.	suwakô	upokô.

Substantiv.

1) Inf.	suwata	upota
Transl.	suwatahsi	upotahsi
2) Iness.	suwateza	upoteza
3) Iness.	suwâmaza	uppômaza
Elat.	suwâmassa	uppômassa
Illat.	suwâmâse	uppômâse
Abess.	suwâmatta	uppômatta
4) Inf.	suwâmissa	uppômissa
Adess.	suwâmiselâ	uppômiselâ.

Adjektiv.

Præs.	suwâwa	uppôwa
Perf.	suwannu	uponnu.

Passiv.

Præsentativ:	suwatas	upotas
Præteritiv:	suwattû	upottî
Indefinitiv:	suwattanes	upottanes
Konditional:	suwattaisî	upottaisî
Imperativ:	suwattakô	upottakô.
Substantiv:	1) Inf. suwattâ	upottâ
	2) Iness. suwattaeza	upottaeza.
Adjektiv:	Præs. suwattawa	upottawa
Perf.	suwattu	upottu.

B. Nekande Konjugation.

§ 120. Den nekande konjugationen uppstår sålunda, att då negation tillkommer till verbet, öfvergå de personliga konjugations-ändelserna från verbet till nekningsordet och detta konjugeras, hvaremot af verbet endast kvarstår modusstammen. Nekningsordet och tillgången vid denna konjugation ser läsarn bäst af följande exempel, hvilka äro tagna ett ur hvarje konjugationsklass, neml. en jô, *jag dricker icke*, en uju, *jag simmar icke*, en wôta, *jag tager icke*, en nülle, *jag flår icke*, en uppô, *jag drunknar icke*.

Aktiv.

Præsentativ.

Sing. 1. en	}	jô, uju, wõta, nülle, uppô.
2. et		
3. eb		
Plur. 1. emmä		
2. että		
3. ewät		

Præteritiv.

Sing. 1. en	}	jonû, ujunu, wõttanu, nülç'enü, uponnu.
2. et		
3. eb		
Plur. 1. emmä	}	jônut, ujunut, wõttanut, nülç'enüt, uponnut.
2. että		
3. ewät		

Indefinitiv.

Sing. 1. en	}	jônene, ujune, wõttane, nülç'ene, uponne.
2. et		
3. eb		
Plur. 1. emmä		
2. että		
3. ewät		

Konditional.

Sing. 1. en	} jöisési, ujuisi, wöttaisi, nülč eisi, uppoisi.
2. et	
3. eb	
Plur. 1. emmä	
2. että	
3. ewät	

Imperativ.

Sing. 2. elä	1. älä jô, uju, wôta, nülle, uppô
3. elkô	jôko, ujuko, wöttako, nülčeko, upoko
Plur. 2. elkâ	jôka, ujuka, wöttaka, nülčeka, upoko
3. elkô	jôko, ujuko, wöttako, nülčeko, upoko.

Substantiv och *Adjektiv* äro såsom i föregående jakande konjugationen, med tilläggande af nekningsordet eb framför verbformen.

Passiv.

Præsentativ:	eb juwwa, ujuta, wöteta, nülletä, upota.
Præteritiv:	eb jôtu, ujuttu, wöttetu, nüllettü, upottu.
Indefinitiv:	eb jôtane, ujuttane, wöttetane, nüllettäne, upottane.
Konditional:	eb jôtaisi, ujuttaisi, wöttetäisi, nüllettäisi, upottaisi.
Imperativ:	elkô jôtako, ujuttako, wöttetako, nüllettäko, upottako.

Om *Substantiv* och *Adjektiv* se anmärkningen för samma modi i aktiv.

Anmärkning. 3:dje personens i sing. ändelse i Finskan, som dialektvis öfvergår till w, förflyktigas i skriftspråket helt och hållet, hvaremot bindevokalen förlänges; t. ex. Wotiskans: annab, tuleb, kôrib bli i finska skriftspråket: antaa, tulee, kuorii, och i några Karelska dialekter: antaw,

tulew, kuoriw eller antâw, tulêw, kuoriw. Denna process är äfven nekningensordet underkastadt. Af det ursprungliga eb, hvilket Wotiskan ännu begagnar, har neml. Finskan allraförst fått ew, sedermera ee eller ê. Men långt e öfvergår i några af detta språks dialekter till ei, i andra åter till ie; t. ex. af wesi (stam: wete), *vatten*, esi (stam: ete), *det framför belägna*, heter inessiv i de förra: weissä, eissä, i de sednare: wiessä, iessä. Ehuru det långa e i verbets 3:dje person endast undantagsvis är underkastadt denna diftongisering (ty endast högst sällan hörer man tulie, aldrig deremot tulei), lyder deremot nekningensordet under denna lag, och deraf finnas båda formerna: ei och ie, den förra förekommande allmännast och i skriftspråket, den sednare deremot i den Karelska dialekt, som talas i en del af Olonetska guvernementet, der jag hört den på vägen mellan städerna Olonetz och Petrosavodsk. Huruvida äfven ew ännu anträffas i någon dialekt (i likhet med de ofvannämnda antaw eller antâw o. s. v.), kan jag ej säkert uppgifva, men förmodar att detta icke är fallet.

III. Partiklarna.

§ 121. Postpositioner.

alla, *under, bakom*; ala, *under till*; alta, *under ifrån*; aletse, *under igenom*. Alla dessa postpositioner konstrueras med genitiv.

iezä, *framför* (hvila), iessä, *fram ifrån* (rörelse ifrån), etêse l. etê, *framför* (rörelse till). Konstrueras med genitiv.

— ilmä', *utan*; med genitiv.

kâsa l. kâ, *med*; likaledes med genitiv.

kautta, *igenom*; konstrueras äfvenledes med genitiv.

läpi, *igenom*; med genitiv och elativ.

mö', *längsmed*, står med infinitiv; mötâ', *förbi*, med elativ.

pälå, på (hvila); pältå, ofvan ifrån, ifrån (rörelse ifrån); påle, på (rörelse till); stå alla med genitiv.

peråss, efter, för skull; med genitiv.

så, ända till; konstrueras med illativ.

takå, efter; takåse, baktill; takana, bakom; stå med genitiv.

tüwe, till; tüwõt l. tüweä, ifrån; konstrueras båda med genitiv.

üli, öfver; med genitiv, stundom äfven med elativ.

ümpär, omkring; med genitiv, stundom äfven med elativ.

warté, för, för skull.

wasså' o. wasó', emot; stå med genitiv och allativ.

Anmärkning. De flesta af postpositionerna nyttjas äfven såsom adverbier.

§ 122. Adverbier.

1. Såsom i Finskan finnas äfven i Wotiskan s. k. *anhangs-adverbier*. Dessa äro: -ki l. -ci (någon gång förkortadt till -i), ock, äfven, -ka, som i nekande satser stärker negationen och motsvarar det svenska *heller*, och -ko, hvilken utgör frågepartikeln samt i bruk och betydelse motsvarar det ryska *-ли*. Om de tvänne sednare af dessa partiklar bör anmärkas, att deras vokal aldrig öfvergår till vek.

2. Bland de *sjelfständiga* adverbierna angifva följande *tidsförhållanden*:

aikå, för lüngesedan.

aina, alltid.

eglé', i går.

eun' eglé', i förgår.

enne, fordöm.

ielä l. iel och iezä l. iez, *förut.*

iessäi, *först.*

ill'ä, *sent.*

ic'ene, *längesedan.*

järkiä', *strax.*

jo, *redan.*

jčka kerta, *alltid*; arwa kerta, *nästan alltid.*

kōhallä', *strax.*

kōs, *när.*

~~mēt~~
nüd l. nüde, *nu.*

ōmen, *i morgon.*

ōmet perä', *i öfvermorgon.*

perä', *efteråt.*

säs l. sise, *sedan.*

tännč', *i ons, för en stund sedan.*

täs l. tåse, *åter.*

tänän l. tänänne, *i dag.*

tônâ, *för en tid sedan.*

usei', *ofta.*

warai', *tidigt, bittida.*

wêlä l. wêl, *ännu.*

3. Rum-förhållanden betecknande adverbier äro följande:

alas, *ned.*

etês, *framåt.*

kassenna, *här, se här.*

kaukana, *långt borta.*

kuza, *hwarest*, kuhõ, *hvarthän*, kussa, *hvarifrån*.

licí, *nära*, licépäl, *närmare*.

öwwel, *ute*.

seälä l. seäl, *der*, *der borta*, seältä l. seält, *derifrån*, *sinne*, *dit*.

sinä, *der*, sîtä, *derifrån*, sihê, *dit*.

tagås, *tillbaka*, tagepas, *längre bort*, tagepaza, *längre borta*.

teälä l. teäl, *här*, teältä l. teält, *härifrån*, *tänne*, *hit*.

wäll'ä, *ut*, *bort*.

4. *Quantitet* beteckna följande adverbier:

aiwoi', *ganska*, *för mycket*.

enäpés, *mera*.

ill'akkôt, *sakta*.

kokonâ, *alldeles*, *helt och hållet*.

köikkia, *allra-*.

ohto, *nog*, *mycket*, *för mycket*.

pall'o, *mycket*.

röhgâ, *ymnigt*, *ganska mycket*.

sohsem, *alldeles*, *helt och hållet*. R. СОБСЕМЪ.

taki, *nödvändigt*.

tol'ko, l. tol'ki, *endast*, *allenast*. R. ТОЛКО.

waitas^{en}, *blott*, *allenast*.

werrâ: kune werrâ', *huru mycket*, sene werrâ', *så mycket*.

5. *Qualitets*-adverbier uppkomma ur många substantiver och adjektiver derigenom, att instruktiv plur. af dessa begagnas såsom adverb, eller ock sålunda, att till den nominala stammen adverb-ändelsen *-ssi* (F. -sti) vidfogas; t. ex. af üwä, *god*, paha, *ond*, c'ire, *bråd*, uppkomma

adverbierna: üwî' och üwässi, väl, pahoi' och pahassi, illa, c'iréssi, snabbt. — Till detta slags adverbier räkna vi äfven följande:

alassi, utan kläder, blottadt, naket.

awöi, otillslutet, uppe.

irtä, löst, obundet.

katci, afbrutet, af

c'inni l. c'ini, tillslutet, fastbundet, fast.

lahti, åtskils, i sär, löst.

löhk, i stycken.

waiti, utan att tala, tyst.

6. Adverbier, som uttrycka *arten* och *sättet*, äro följande:

kannî', så der.

kui', huru, såsom.

nennî', så, sålunda, på detta sätt.

nî', så.

§ 123. Konjunktioner.

-a, men. R. a.

-da, och. R. da.

-dali, eller. R. ?

-ehc'i, kanske; ehuru.

ellå l. el, om, i fall.

hos, om.

-hoti l. hot, ehuru. R. хотъ.

-i, och. R. и.

-ja, och.

ios, om.

- kui', emedan, såvida.
 -libo, eller; libo — libo, antingen — eller. R. либо.
 mos'et, mos't, most, kanske, kanhända. R. можетъ быть.
 -sillä, derföre.
 -s'to, att. R. что.
 -tuos', också. R. тоже.
 -wai, eller? eller ock?
 -waikka, oaktadt, ehuru.
 -wed, ju. R. вѣдь.

§ 124. Interjektioner.

Glädje: ahâ, hâ, hâ!

Sorg: ai! woi! oi!

Förundran: wâ, wâ, wâta! noh!

Förakt: oi! sê!

Tilltal: oi!

Anrop: hei! hoi!

Bortdrifvande: se, se, seh!

Ordbildningslära.

A. Nomen.

§ 125. De genom *sammansättning* bildade ordens antal i Wotiskan är jemförelsevis så ringa och lagarna för sammansättningen så enkla, att vi icke ansett det löna mödan att här särskildt afhandla desamma. Deremot skola vi i det följande kortligen framställa de ändelser, förmedelst hvilka ord-*afledning* sker i detta språk.

I. Substantiver.

§ 126. Personers namn.

1) *-ja* l. *-jä* (gen. *-jä'* l. *-jä'*); exempel: *söjä*, *ätare*, *ujuja*, *simmare*, *nittäjä*, *skördeman*, *nülcijä*, *flåare*, *suwâja*, *älskare*, ur verberna: *sön*, *äta*, *ujun*, *simma*, *nîtän*, *skära*, *nüllen*, *flå*, *suwân*, *älska*. Med denna ändelse bildas ur alla slags verber benämningar på den handlaude personen, sålunda att densamma lägges till verbets stam, hvarvid bindvokalen, om den är e, ölvergår till i. Stundom får det sålunda afleda ordet sig tillagdt ett s, t. ex. *näc'ijäs*, *vitne*, af *näen*, se.

2) *-ri* (g. *-ri'*); exempel: *jömari*, *drinkare*, *sömäri*, *storätare*, *itkuri*, *grätare*. Denna ändelse, som innebär ungefär samma betydelse som den föregående, synes vara ur Fornskandinaviskan inkommen i de finska språken, och lägges vanligen ej till en verbstam, utan till ett substantiv, såsom den i ofvan anförda ord är tillagdt substantiverna: *jöma*, *dryck*, *sömä*, *mat*, *itku*, *gråt*.

3) *-s's'i* (g. *-s's'i'*); exempel: *karjus's'i*, *vallherde*, af *karja*, *boskap*.

4) *-nikka* (g. *-nikkâ'*); exempel: *abinikka*, *medhjelpare*, *tönikka*, *arbetare*, äfven *arbetsam*, *wokkinikka*, *svarfvare*, ur stamorden: *abi*, *hjälp*, *tö*, *arbete*, *wokki*, *rock*. Denna ändelse, motsvarande den finska *-niekka*, är inkommen från Ryskan.

5) *-lainê'* (g. *-laisê'*); exempel: *Wirolainê'*, *Est*, *Wadd'alainê'*, *Wot*, *Sömalainê'*, *Finne*, *pakolainê'*, *flykting*, *sukulainê'*, *släktning*, ur orden: *Wiro*, *Estland*, *Wadd'a*, *Watland*, *Sömi*, *Finland*, *pako*, *flykt*, *suku*, *slägt*. Ändelsen tjénar till bildande af ord, som benämna folkslag eller klasser.

6) *-ntima* l. *-ntimä* (g. *-ntimâ'* l. *-ntimä'*); exempel: *isintimä*, *stysfar*, *emintimä*, *stysmor*, *pojintima*, *stysson*, ur stamorden: *isä*, *far*, *emä*, *mor*, *poika*, *son*. Hit hör äfven den egendomliga bildningen *tütärlentämä*, *stysdotter*, af ordet *tütär*, *dotter*, hvars ändelse sannolikt är beslågadt med ordet eller ändelsen *-läntä* i de finska orden: *piene-läntä*, *något liten*, *iso-läntä*, *något stor*, o. s. v.

7) *-s* (g. *-hsê'*); exempel: *sõzares*, *en af systrarna*, *welles*, *en af bröderne*, *c'älüs*, *en af svägerskorna*, ur orden: *sõzar*, *syster*, *welli*, *bror*, *c'älü*, *brorhustru*. Betydelsen ses af exemplen. Anmärkas bör, att denna ändelse, enligt hvad form och betydelse gifva tillkänna, är densamma som den närmast efterföljande.

§ 127. Tings namn.

1) *-s* (g. *-hsê'*); exempel: *arjas*, *börst*, *jalgas*, *mede*, *teräs*, *stäl*, ur stamorden: *arja*, *borsta*, *jalka*, *fot*, *terä*, *bett*. Ord, bildade med denna ändelse, beteckna ämnet för det ting, stamordet benämner, eller ock detta ting såsom påbörjadt, icke färdigt.

2) *-us* (g. *-uhsê'*); exempel: *kaglus*, *krage*, *kannus*, *sporre*, *rinnus*, *bröstrom*, *sörmus*, *ring*, af orden: *kagla*, *hals*, *kanta*, *häl*, *rinta*, *bröst*, *sörmi*, *finger*. Med denna ändelse bildas namn för sådana saker, som på ett eller annat sätt höra till det ting, hvars benämning stamordet är. Stundom afviker den dock från denna betydelse, såsom i orden: *sisühset*, *inelfvor*, *jätühset*, *quarlefvor*, af *sisä*, *det inre*, *jättö*, *återstod*.

3) *-ê* (g. *-emê'*), *-i* (g. *-imê'*); exempel: *wöd'ê*, *wöitemê'*, *smörja*, *salva*, *kannê*, *kantemê'*, *nyckelring*, *wõtî*, *wöttimê'*, *nyckel*, *wõtû*, *wöttimê'*, *rem i sedolkan*, *särwî*, *särpimê'*, *sofvel*, *ratasî*, *ratassimê'*, *tygel*, ur stamorden: *wöd'an*, *smörja*, *kannan*, *bära*, *wõtän*, *taga*, *gripa* (*wõtî* betyder

således ursprungligen *handtag*), *wõtän*, *förse med bälte*, *särwän*, *sörpla*, *ratasan*, *rida*. Ord med denna ändelse äro bildade ur verber och benämna verktyget för den handling, som stamordet betecknar. En oäkta blidning är ordet *jalgû*, *jalkumê*, *stigbygel*, såvida något verbalt stamord derför ej finnes i språket.

4) *-e* (g. *-ê*); exempel: *jawe*, *mäld*, *kase*, *dagg*, *kate*, *täcke*, *kuë*, *inslag*, *paise*, *böld*, *rissêt*, *barndop*, *pårme*, *kantning*, *sië*, *band*, *tilke*, *ispigg*, af stamorden: *jawan*, *mala*, *kasan*, *väta*, *katan*, *förse med tak*, *täcka*, *kuon*, *väfva*, *paisun*, *svälla*, *bulna*, *ristin*, *korsa döpa*, *pårmän*, *kanta*, *sion*, *binda*, *tilkan*, *droppa*. Med denna ändelse bildade substantiver hafva alltid verber till stamord. Betydelsen af densamma är svår att definiera, ty dermed bildade ord benämna än ämnet för den med stamordet betecknade handlingen (t. ex. *jawe*, *kuë*, *kate*), än handlingen sjelf (t. ex. *rissêt*) än åter dess resultat (såsom: *paise*, *pårme*, *tilke*). Oäkta är bildningen *üle*, *grädde*, af *üli*, *öfver*, *på*.

5) *-ma* (g. *-mä*); exempel: *surma*, *död*, *wajoma*, *sankt ställe*, af *suren*, *dö*, *wajon*, *sjunka*. Denna ändelse är egentligen andra ändelsen för adjektiv præterit., och substantiver bildade med tillhjälp af densamma äro högst sällsynta i Wotiskan.

6) *-ikko* (g. *-ikó*); exempel: *âpasikko*, *aspskog*, *lehto-ikko*, *löfrik ställe*, äfven *löfhög*, *nînisikko*, *lindskog*, *rogosikko*, *vass*, *tammisikko*, *ekskog*. Denna ändelse, den enda för kollektivens bildande i Wotiskan, motsvarar de finska *-kko* och *-sto*, men fogas icke såsom dessa rakt till stamordet, utan tillägges det ur detta afleda egenskapsadjektivet på *-nê* (g. *-sê*). Sålunda äro de nyss anförda orden ej omedelbart härledda ur stamorden: *âpa*, *asp*, *lehto*, *blad*, *nîni*, *lind*, *rôko*, *vassa*, *tammi*, *ek*, utan

ur de från dessa afledda adjektiverna: âpané', lehtoné', nîniné', rôkone', tamminé'.

§ 128. Egenskapers namn.

us l. *-üs* (g. *û* l. *ü*); exempel: *c'öühüs*, *fattigdom*, *ladd'us*, *bredd*, *lakëus*, *vidsträckthet*, *nôrus*, *ungdom*, *s'kelmüs*, *skålmaktighet*, *terweüs*, *helsa*, *wajagus*, *brist*, *üwüs*, *godhet*, af stamorden: *c'öühä*, *fattig*, *ladd'a*, *bred*, *lakëa*, *vidsträckt*, *nôri*, *ung*, *s'kelmi*, *skålm*, *terwe*, *frisk*, *wajaga*, *bristfällig*, *üwä*, *god*. Egenskapers namn bildas ur alla primitiva adjektiver och äfven sådana substantiver, som kunna antaga adjektivisk betydelse, men högst sällan ur härledda adjektiver.

§ 129. Handlingars namn.

1) *-miné'* (g. *-misé'*); exempel: *jôminé'*, *drickande*, *ujuminé'*, *simmande*, *nîttäminé'*, *skördande*, *nülc'eminé'*, *flående*, *suwâminé'*, *älskande*. Med denna ändelse bildas det substantiviska infinitivet ur alla slags verber.

2) *-o* (*-ö*) l. *u* (*-ü*); exempel: *nîtto*, *skörd*, *wötto*, *tagande*, *mahso*, *betalning*, (*lumi-*) *sato*, (*snö-*) *fall*, *nülc'ü*, *flående*, *c'ülwü*, *sådd*, *itku*, *gråt*, *nagru*, *skratt*. Hvarken i Finskan eller Wotiskan hafva vi lyckats finna på lagen, när den ena eller andra af dessa liktydiga ändelser skall begagnas; så mycket synes vara afgjort, att *-o* (*-ö*) icke tillägges andra verbalstammar än tvåstafviga på *-a*, och att *-u* (*-ü*) helst ansluter sig till verbstammar med *e* till bindevokal. De uttrycka vanligen en verksamhets abstrakta begrepp, ofta äfven det lidande objektet för en transitiv verksamhet, såvida detta betecknas endast såsom det *gjorda*; t. ex. *kaiwo*, *brunn*, *katto*, *tak*, *jawo*, *mjöl*, *sulku*, *damm*, *sötku* (nyttjas endast i plural: *södgut*), *byk*, *puru*, *tugga*; stundom förena ord med dessa ändelser

båda betydelseerna; så t. ex. betyder *c'itto* både *berömmande* och *beröm*, *män'ko* både *lekande* och *lek*, *laulu* både *sjungande* och *sång*.

3) *-os* l. *-us* (g. *-ohsê* l. *-uhsê*); exempel: *c'irjutos*, *skrifning* och *skrift*, *c'ihgutos*, *kliande* och *klåda*, *ohsetus*, *spyende*, i plur. *spyor*, *pai-setus*, *svullnad*, *pajatus*, *tal*. Såsom dessa exempel utvisa tillägger denna ändelse substantiver, bildade ur trestafviga verber, samma betydelse som de nästföregående ändelserna dem ur tvåstafviga.

§ 130. Diminutiver.

1) *-né* (g. *sê*); exempel: *nättiné*, *trådända*, *wâlijainé* *sköterska* (smeknamn åt mödrar), *laukojainé*, *baderska* (likaledes smeknamn åt mödrar), *oponé*, *häst* (hvilket ord dock redan förlorat sin diminutiva betydelse), *neitsökkainé*, *jungfru*, af stamorden: *nätti*, *tråd*, *wâlija*, *sköterska*, *laukoja*, *baderska*, *opo* (F. hepo), *häst*, *neitsükka*, *jungfru*, (hvilket ord sjelft redan i andra ledet är diminutiv, nemligen: 1) *neitsüt*, 2) *neitsükka*, ur stamordet *neitsi*).

2) *-ut* l. *-üt* (g. *uê* l. *üê*); exempel: *izüt*, *god far*, *emüt*, *god mor*, *lehüt*, *litet blad*, *öhsut*, *liten qvist*, *päiwüt*, *sol*, *c'ätc'üt* (*liten gömma*) *vagga*, *tömut*, *liten hägg*, *süämüt*, *litet hjerta*, ur stamorden: *izä*, *far*, *emä*, *mor*, *lehto*, *blad*, *öhsa*, *qvist*, *päiwä*, *sol*, *c'ätc'ö*, *gömma*, *tömi*, *hägg*, *süä* (g. *süämê*); *hjerta*.

3) *-o* (g. *-ô*); exempel: *pâsko*, *svala*, *c'äko*, *gök*, *emo*, *mor*, *lehto*, *blad*, ur stamorden: *pâski*, *c'äc'i*, *emä*, *lehti*. De med denna ändelse bildade orden hafva till det mesta förlorat sin diminutiva betydelse och nyttjas numera i stället för sina stamord, af hvilka större delen försvunnit ur språket.

4) *ikka* (g. -ikâ'); exempel: *kann'ikka*, *brödkant*, *kâsikka*, *liten*, *god brudfräma*, *musikka*, *blåbär*, *ratikka*, *liten bod*, *saunikka*, *liten badstuga*, *wasikka*, *kalf*, ur stamorden: *kanta*, *häl*, *kåse*, *brudfräma*, *mussa*, *svart*, *ratis*, *visthus*, *sauna*, *badstuga*, *wasa*, *kalf*.

5) *-s'ka* (g. -s'kâ'); exempel: *n'äpus'ka*, *liten blemma*, ur *n'äppu*, *blemma*.

6) *-kko* (g. -kô'). Denna ändelse innebär äfven ursprungligen en diminutiv betydelse, såsom synes t. ex. af *c'ûdikko*, *liten*, *nätt skjorta*, *sânikko*, *kälke*, *tûtikko*, *disktrasa*, för hvilka stamorden äro: *c'ûtto*, *skjorta*, *sâni* (R. сани), *släde*, *tûtti*, *tvaga*. Men de flesta ord på denna ändelse hafva dock förlorat betydelsen af dimiutiver, såsom: *kazwatikko*, *fosterbarn*, *pimetikko*, *mörker*, *ämärikko*, *skymning*, *naisikko*, *qvinna*, *tüttärikko*, *dotter*, *flicka*, *Wirakko*, *Estinna*, *Wenakko*, *Ryssinna*, *pölikko*, *fjerding*, ur stamorden: *kazwatti*, *fosterbarn*, *pimëa* (urspr. *pimeda*), *mörk*, *ämärä*, *skum*, *nainë*, *gift qvinna*, *tütär*, *dotter*, *Wiro*, *Estland*, *Wenä*, *Ryssland*, *pöli*, *hälft*. Denna ändelses finska betydelse, uttryckande naturbeskaffenheten af ett ställe, är endast svagt representerad i Wotiskan, såsom i orden: *c'iwikko*, *stenbunden mark*, *påsikko*, *ställe med flatu stenaar*, ur orden: *c'iwi*, *sten*, *pâsi*, *flat sten*.

§ 131. II. Adjektiver.

1) *-në* (-së'), betecknar vanligen subjektets *änne*, stundom en egenskap i allmänhet. Då denna ändelse lägges till stamord, som hafva a till bindevokal, inskjutes framför ändelsen ett d. Spår af ett sålunda inskjutet d (t) förekomma såväl i Dorpat-Estniskan som i Finskan, uti det sednare språket dock endast i de två adjektiviskt bildade orden: *pâitset*, *grimma*, *suitset*, *betsel*. Såsom exempel på adjektiva, bildade med denna

ändelse, må anföras: karwadué', *hårig*, sôladné', *saltig*, s'olkadné', *af silke*, terâhsiné', *af stål*, sâkkunotné', *af vadmal*, siuiné', *blå*, tasoné', *jemu*, wassoné', *ny*, ur stamorden: karwa, *hår*, sôla, *salt*, s'olkka, *silke*, terâs, *stål*, sâkkuna, *vadmal*, sini, *blåfärg*, tasa, *jemu*, wassa (obr.), *nyss.* — Hit höra äfven diminutiv-adjektivena på -kköinê', t. ex. wâhäkköinê', *helt liten*, ullukköinê', *något galen*, ur wâhä, *liten*, ullu, *galen*, och adjektivena på -möinê', såsom kaukomöinê', *aflägsen*.

2) -lîné' (g. -lîsê'), öfverensstämmar i betydelse på det närmaste med föregående ändelse; t. ex. tuzgallîné', *sorglig* och *sorgsen*, totûllîné', *sannfärdig*, trogen, ötsallîné', *som sitter i ändan af bordet*, lawwallîné', *som sitter vid bordet*, ur stamorden: tuska, *smärta*, *sorg*, totus, *sanning*, ötsa, *ända*, lauta, *bord*. Somliga ord med denna ändelse hafva öfvergått till substantiver, t. ex. kôrwallîné', (som sitter vid örat, vid sidan) *brudledare*, kûllîset, *månadsrening*, ur orden: kôrwa, *öra*, kû, *månad*.

3) -ëa (g. -ëâ'), angifver en yttre egenskap, såsom i orden: lakëa, *slät*, karmëa, *skroflig*, kôrkeä, *hög*, öikëa, *rät*, ruskëa, *brun*, sökëa, *blind*, walkëa, *hvit*, o. s. v. Estniskan och Wepsiskan gifva vid handen, att denna ändelse egentligen heter -eda, och den är en af de ursprungligaste adjektiviska ändelser, hvarför det numera är svårt att i språket återfinna stamorden till alla med detsamma bildade adjektiver.

4) -likko eller rättare -ikko (g. -ikô') är en ändelse, som tillagd de frequentativa verbernas stam gifver subjektet egenskapen af *fallenhet* för den handling, som stamordet betecknar; t. ex. pettelikko, *bedräglig*, söitteleikko, *grålig*, tappelikko, *som slåss gerna*, ur stamorden: pettelen, *bedraga*, söittelen, *gråla*, tappelen, *slåss*. Oäkta är bildningen mättälikko, *tufvig*, ur ordet mätäs, *tufva*.

5) *-kas* (g. *-kâ'*), tillagd en substantiv-stam af konkret betydelse, angifver *rikedom* eller *öfverflöd* hos subjektet på det ämne, hvars namn stamordet utgör; t. ex. *denggakas*, *penningarik*, *leiwâkas*, *som har spanmål* eller *bröd*, *öhsakas*, *qvistig*, *rôjakas*, *smutsig*, *mutikas*, *grunlig*, *razwikas*, *fet*, *umalikas*, *rusig*, ur stamorden: *dengga*, *penning*, *leipä*, *spanmål*, *brö l*, *öhsa*, *qvist*, *rôja*, *smuts*, *muta*, *gyttja*, *razwa*, *fett*, *umala*, *humla*, *rus*. Stundom antaga ord med denna ändelse substantivisk natur, t. ez. *sörmikas*, (egentl. som är försedd med fingrar) *fingervant*.

6) *-wa* l. *-wä* (g. *-wâ'* l. *wä'*), lägges likaledes endast till substantiv-stammar och tillkännagifver *tillvaro* eller *förråd* af det, som stamordet benämner; t. ex. *c'irjawa*, *brokig*, *mêlewä*, *klok*, *önnewa*, *lycklig*, *wäc'e-wä*, *stark*, *ic'äwä*, *ledsam*, *ölewa*, *omsorgsfull*, ur stamorden: *c'irja*, *prydnad*, *mêli*, *förstånd*, *önni*, *lycka*, *wäc'i*, *styrka*, *ic'ä*, *älder*, *tid*, *öli*, *omsorg*.

7) *-za* (g. *-zâ'*), tillagd en substantivisk stam, medförer ungefär samma betydelse som den föregående ändelsen; t. ex. *iloza*, *vacker*, *ruttoza*, *hastigt förflytande*, *munter*, *wêroza*, *kullrig*, ur stamorden: *ilo*, *glädje*, *rutto*, *hastig*, *wêro*, *fördjupning*.

8) *-la* l. *lä* (g. *-lä'* l. *lä'*) har äfven samma betydelse som de två föregående, t. ex. *wetelä*, *tunn* (om flytande ämnen, egentl. vattenhaltig), *matala*, *lög*, ur wesi, *vatten*, *matä*, *krypa*.

9) *-tö'* (g. *-ttomâ'*) tillkännagifver, att subjektet är i saknad af det, som stamordet benämner; t. ex. *leiwätö'*, *brödlös*, *pöhjatö'*, *bottenlös*, *jumaloitö'*, *gudlös*, ur stamorden: *leipä*, *bröd*, *pöhja*, *botten*, *jumala*, *gud*.

B. *Verbet.*

§ 132. De primitiva verbernas vanliga ändelse är för transitiver -a- (-ä-) och -e-, för intransitiver -u- (-ü-); t. ex. laulan, *sjunga*, kaiwan, *gräfvä*, kannan, *bära*, elän, *lefva*, c'itän, *berömma*, nitän, *skära*; idgen, *gråta*, puren, *bita*, imen, *suga*, södgen, *byka*; jahun, *svalna*, ujun, *simma*, c'ihun, *koka*, löekun, *gunga*, kulun, *slitas*, wäsün, *blifva trött*, c'üsün, *fråga*, wîwün, *födröjas*, o. s. v. Från denna regel göra de enstafviga och äfven några tvåstafviga verber undantag. I allmänhet äro alla verbstammar af flera än två stafvelser härledda. Verbers härledning sker antingen ur nominer eller verber, med tilläggande af nedan uppräknade ändelser.

§ 133. I. *Ur nominer.*

1) Substantiv-stammars öfvergång till verbala sker sålunda, att verbets modus- och personal-ändelser läggas till den nominala stammen. Härvid öfvergår a i stammens utljud, då endera af vokalerna o, ö eller u står i föregående stafvelse, till e, i andra fall till o; ä förvandlas alltid till i, e deremot än förblir oförändradt, än öfvergår till i, och i uti stammens utljud qvarstår oföränderligt. Exempel: munen, *värpa*, siglon, *sikta*, c'öhin, *hosta*, c'erin, *nysta*, kuzen, *låta sitt vatten*, wëren, *rulla*, c'ëlin, *squallra*, kôrin, *skala*, ristin, *korsa*, döpa, ur substantiverna: muna, *ägg*, sigla, *sikt*, c'öhä, *hosta*, c'erä, *nystan*, kuzi, *urin*, wëri, *sida*, c'ëli, *tunga*, kôri, *bark*, *skal*, risti, *kors*.

2) Ett annat slag verbstammar afledes ur nominer genom tilläggande af ändelsen -tta- (-ttä-) till nominal-stammen. Då denna ändelse kommer att stå efter s, förenklas dess t-ljud och det enkla t öfvergår efter s till s; det sålunda vunna ss blir dock åter (enligt § 41) framför slutet

stafvelse förenkladt. Om denna ändelse bör äfven anmärkas, att den, tillagd en del nominal-stammar, förlorar sitt t-ljud helt och hållet, hvarvid, om stammens utljuds-vokal är a, detta tillsammans med ändelsens vokal bildar å. Exempel: wõtän, *förse med bälte*, warotan, *förse* (ett kär!) *med band*, muretan, *smula*, lagotan, *utbreda*, ladd'otan, *göra bredare*, rawwotan, *jernbeslå*, söwetan, *förse med kläder*, sawwutan, *beröka*, ni-metän, *benämna*, paratan, *läka*, tühjetän, *tömma*, sôjetan, *värma*; puhasan, *rengöra*, cirkasan, *klargöra*, uppblanka, walmisan, *göra färdig*; aroan, *räfsa*, imoan, *längta efter*, påruan, *ånga*, kuiwän, *upptorka*, tuskän, *plåga*, ur stamorden: wõ, *bälte*, waro, *tunnband*, muru, *bit*, lakëa, *bred*, ladd'a, *bred*, rauta, *jern*, sôpa, *klädesplagg*, sawwu, *rök*, nimi, *namn*, parepi, *bättre*, tühjä, *tom*, sôja, *varm*, puhas, *ren*, cirkas, *klar*, walmis, *färdig*, aro, *räfsa*, imo, *begär*, påru, *ånga*, kuiwa, *torr*, tuska, *plåga*.

3) Då den närmast föregående formen blott tjänar till afledandet af transitiva verber, bildas motsvarande intransitiver med tillhjälp af ändelsen -ttu- (-ttü-), som lägges till nominal-stammen och hvars t efter s undergår samma förändring som t i förenämnde ändelse. Exempel: süwätün, *blifva behjertad*, blifva *ond*, rohotun, *blifva gräsbevuxen*, jûritun, *rota sig*, rosetun, *rostas*, õmehtun, *möglas*, cirkasun, *klarna*, walmisun, *blifva färdig*, rikasun, *blifva rik*, ur stamorden: süä, *hjerta*, roho, *gräs*, jûri, *rot*, rose, *rost*, õme, *mögel*, cirkas, *klar*, walmis, *färdig*, rikas, *rik*. Hit hör äfven den något oregelbundna bildningen mûnnun, *förändras*, ur mû, *en annan*; till förklarande af denna oregelbundenhet tjänar dock, hvad om detta sistnämnda ords genitiv plur. säges § 100.

4) Intransitiva verber, som uttrycka subjektets befinnande i det tillstånd, stamordet betecknar, bildas ur substantiver genom tilläggande af

ändelseu -tse- till substantiv-stammen; t. ex. ilotsen, *vara glad*, lehitsen, *stå i blad*, kukitsen, *blomma*, editsen, *blomma* (om vissa sädesarter), ur stamorden: ilo, *glädje*, (obr.) lehti, *blad*, kukka, *blomma*, ede, *blomma* (i råg m. m.).

5) Intransitiva verber, uttryckande subjektets öfvergång till eller antagande af den egenskap, stamordet betecknar, bildas ur adjektiver med tillhjälp af ändelsen -ne-, hvilken framför t i de verbala böjningsändelserna helt och hållet försvinner. Exempel: paranen, *blifva bättre*, *tillfriskna*, mussenen, *svartna*, mätänen, *ruttna*, pimenen, *mörkna*, pehmenen, *mjukna*, ur stamorden: parepi, *bättre*, mussa, *svart*, mätä, *rutten*, pimäa, *mörk*, pehmäa, *mjuk*.

6) Onomatopoetiska verber, betecknande ljud, bildas med tillhjälp af ändelsen -se-; t. ex. jürisen, *dåna*, elisen, *klinga*, mölisen, *råma*, bölisen, *böla* krapisen o. kripisen, *knastra*, m. fl. Såsom stamord för dessa kan man kanske anse de onomatopoetiska substantiverna: jürinä, *dån*, elinä, *klang*, mölinä, *råmande*, bölinä, *bölände*, krapina o. kripina, *knastrande*.

§ 134. II. Ur verber.

1) Faktiva verber afledas ur alla slags verbstammar förmedelst ändelsen -tta- (-ttä-). Exempel: jötan, *låta dricka*, *sötlån*, *mata*, *ujutan*, *låta simma*, *nagratan*, *låta skratta*, *föranleda skratt*, *elätån*, *låta lefva*, *lifnära*, *suretan*, *låta dö*, *imetån*, *gifva di*, *uppötan*, *låta sjunka* l. *drunkna*, *wëretån*, *låta rulla*, *rohotutan*, *låta gräsbevåxas*, *rosetutan*, *låta rostas*, *elisütån*, *låta klinga*, ur stamorden: jôn, *dricka*, *sön*, *äta*, *ujun*, *simma*, *nagran*, *skratta*, *elån*, *lefva*, *suren*, *dö*, *imen*, *suga*, *uppôn*, *sjunka* l. *drunkna*, *wëren*, *rulla*, *rohotun*, *gräsbevåxas*, *rosetun*, *rostas*, *elisen*, *klinga*.

2) Såsom ur nominal-stammar så härledas intransitiva verber äfven ur verbal-stammar med tillhjälp af ändelsen -ttu- (-ttü-). Exempel: *seisotun*, *stanna*, ur *seison*, *stå*. Bildningar af denna beskaffenhet äro dock högst sällsynta i Wotiskan och återfinnas förnämligast i sådana faktiva verber, hvilka icke omedelbart till stammen lagt den faktiva ändelsen, utan först erhållit ifrågavarande intransitiva ändelse och dertill fogat den faktiva. Exempel på en sådan bildning äro: *tétütän*, *låta göra*, *seisotutan*, *låta stanna*, *öhssetutan*, *förorsaka kräkning*, ur stamorden: *tén*, *göra*, *seison*, *stå*, *öhsennan*, *spy*.

3) Frequentativa verber bildas med ändelsen -le-, förnämligast ur faktiva verbstammar. Exempel: *murettelen*, *smula ofta* och *i små smulor*, *lagottelen*, *utbreda ofta*, *utbreda i tunna lager*, *sawwuttelen*, *beröka ofta* och *litet i sender*, *elättelen*, *smått lijnära*, *imettelen*, *wêrettelen*, *wîwüttelen*, o. s. v.

4) Ett slags augmentativa verber bildas på -o-, såsom: *wizgon*, *kasta ofta* och *ymnigt*, *löhgon*, *klyfva i större stycken*, *auwon*, *öppna ofta* och *raskt*, ur stamorden: *wiskân*, *kasta*, *löhkân*, *klyfva*, *aukân*, *öppna*.

5) Reflexiva verber bildas med tillhjälp af vokalen -u- (-ü-), som lägges till den primitiva verbstammen; t. ex. *laskëun*, *släppa* l. *sänka sig*, *tungkëun*, *tränga sig*, *walkaun*, *spillas*, *antaun*, *gifva sig*, ur stamorden: *lazgen*, *släppa*, *tunggen*, *tränga*, *walgan*, *spilla*, *annan*, *gifva*.

6) Ett annat sätt att bilda reflexiv konjugation består deri, att det primitiva verbets utljuds-vokal förlänges, hvilken förlängning gäller denna vokal icke allenast i den nakna präsensativ-stammen, utan äfven i de öfriga

modus-stammarna; t. ex. af *rewin*, *jag rifver*, præteritiv *repisin*, *jag ref*, bildas reflexivet *repîn*, *jag klöser mig*, præter. *repisîn*, *jag klöste mig*; af *eitån*, *jag kastar*, præteritiv *eitîn*, *jag kastade*, blir reflexivet *eittån*, *jag kastar mig*, præter. *eittîn*, *jag kastade mig*; af *c'ülwen*, *jag badar*, præteritiv *c'ülwin*, *jag badade*, bildas *c'ülpên*, *jag badar mig*, præter. *c'ülpîn*, *jag badade mig*, indef. *c'ülpenên*, *jag torde bada mig*, kondit. *c'ülpeisîn*, *jag skulle bada mig*, o. s. v. Dock lærer denna form numera ej vara mycket i bruk.

II.

Språkprof.

A. Sânger.

Pulma - Wirsäi.

1. *Sulhassa c'ülwettäs, tämä^â
mennezä naimäse.*
Cülwe, c'ülwe welwüeni,
Cülpékka c'üpeüeni,
Cülwe wielä c'ümmelelä,
Kaziwu kaheksamala!
Izüt seisob uhsé' alla
Sârê' sâppogat c'äezä,
Kalá' s'âpka kainaloza.
Cülwe, c'ülwe welwüeni,
Cülpékka c'üpeüeni!
10. Emüt seisob uhsé' alla
C'irjä c'üdikko c'äezä,
Kalá' kâtsat kainaloza.
Cülwe, c'ülwe welwüeni,
Cülpékka c'üpeüeni!
Sõzar seisob uhsé' alla
Tammé' tanciat piwoza,
C'äsärätti c'ämmälelä.
Cülwe, c'ülwe welwüeni,
Cülpékka c'üpeüeni!
20. Kõlm' on wihtä lawala,
- Ühs' on wihta õnni-wihta
'Tõiné' wihta wõiné' wihta,
Kõlmas wihta kazwo-wihta.
Cülwe, c'ülwe welwüeni,
Cülpékka c'üpeüeni!
Pühä C'ürü c'ülwettelëb,
Nätelpäiwä tulta näütäb,
Wies päiwä wettä wizgob.
Cülwe, c'ülwe welwüeni,
30. Cülpékka c'üpeüeni!
Wirre wienä kaukaloza,
Mõtu mõilana wiezä. —
Emä' nainé', enné' tüttö,
Peskä pätä pãzgoltani,
Ihmatkâ imo-iwuhset,
Mennä marjä' muile maile,
Kalá' muile kalâjeile,
Tõmut tõisile wesile,
Sulkani eri suküse.
2. *Sulhasê tullexa saunassa.*
Terwe tülêse Jumalâ',
Terwe c'üwe c'ülpeüttä,'

- Terwe kala kaziwutta!
 Wõta nüd Jumal' apise,
 Wõta kâsa kall'is lôja,
 Etése emo Jumala!
3. *Sulhasê tullexa rihése.*
 Lähekka Jumal' apise,
 Lahss' awitakka Jumala,
 Awitakka armollînê,
 Lähteizâ läpi läwiê,
 Läpi pînâ' pihla-puisê,
 Läpi rantadzê' sakarâ!
 Cülâ' rahwas, risti-rahwas,
 Nõiskâ iessâ ellältâni,
 Kahê' pôlê' kalttâkâka,
10. Antakâ têtâ tedrileni,
 Mâta mâsikkaiseleni!
 Izüeni õtsallînê,
 Laukojani lawwallînê!
 Pane nüd izüt suinë' s'ûba,
 Enneni ewê-podus'ka,
 Laukojaiseni lakanat,
 Pühâ' Mârjâ' padd'a waippa,
 Kuhõ issubi imoni,
 Asub ainia welwüeni,
20. Ala jalkojê' Jumalâ',
 Ala litsâ' armollisé',
- Ala pühc'emê' pühâtü',
 Ala laikô' lâditetâ'.
 Sihê issueie imoni,
 Kuza Mârja õt makasi,
 Pühâ-risti ringgotteli,
 Anc'eloinê' aigotteli.
 Sihê issueie imoni,
 Asê ainia welwüeni,
30. Wasô' lautâ wassessa,
 Wasô' kâtta walkëata,
 Sui' mussâ mõtua,
 C'âsi' c'irjawâ c'ippâ.
 Kui' miä wâtan warjoissani,
 Primetitan pôloissani!
 Mit' on pâzgô' pâhüt mâza,
 Sirkû' silmüet wesizâ?
 Wai on kauhtanas' katala,
 Sârê' sâppogat matalat,
40. Kus's'akkainê' kurja wõttü,
 C'üpäresi c'üllî' pâzâ?
 Elä ôli welwüeni,
 Karta kannus-jalgoeni,
 Eb õe kauhtanas katala,
 Sârê' sâppogat matalat,
 Kus's'akkainê' kurj' eb wõttü,
 C'üpäresi c'üllî' pâzâ;

- Priskawat mesi-pisaret
 Kus'akalta kullatulta,
 50. Cüpäreltä melletültä.
 Elä ôli welwüeni,
 Karta kannus-jalgoeni,
 Et mene ühsî' welwüeni,
 Et kahê' üwä kalani;
 Meneb sarka säjuëhta,
 Riuku rinnâ'-issujeita,
 Meneb kû izä-mehenä,
 Meneb päiwä pä-mehenä,
 Päiwä' poika kōrwallinê',
 60. Tähet kâsa kâsikkana;
 Sōzar wêb sōnat sōrmikkâza,
 Wirret wêb witä' kagluhseza.
 Elä ôli welwüeni,
 Karta kannus-jalgoeni,
 Et lie lötü lehtüeni,
 Mâle pantu marjoeni.
 4. *Sulhasele pütäs opia õimolla.*
 Suku sâri linnueni,
 Oïmo kōrkëa kotonê!
 Awittakâ armassani
 Cen sōnala, c'en sōwala,
 Kumba wassela wanala,

- Kullala kulunnuela;
 Nad'ëza raha kuluza,
 Raha-markat raukëwat.
 Elä ôli welwüeni,
 10. Wëd meilä koto te'ëbi,
 Meil' on ilmala izäni,
 Meilä enneni eloza,
 Izüt õtsala issubi,
 Enne elkab permatala,
 Izüt sūwitab sukua,
 Enne lautä lâdittelëb.
 5. *Sulhasê eb unohtä ennea.*
 Unohtin mälehtämässä,
 C'üsümässä, sac'imassa,
 Mi piti iessä juella,
 Se wîpüsi wîmesehsi:
 Kui' süntüsi sūämüeni,
 Ainia welwüt annettie,
 Sōzar tōi sōnâ' rihêse:
 "Nōiskâ c'üüt c'ülletänö,
 C'älüt c'ätc'üé' takâ!"
 10. Izüt pilkkasi pilahoita,
 Meni saunâ, tui läwele,
 I c'üsüsi, sac'itteli:
 "Oïpa ellä eljäni,

- Nainé' kaunis kâsoeni,
 Min sille Jumala antõ,
 Mine antõ armolliné'?"
 Enne wasõ' wassaelëb:
 "Antõ lõja adra-c'ättä,
 Lõi lõja lohi-kaloja."
20. Sill' eb õe enne eittäminé',
 Wálijá' wajeltaminé',
 Enne nác'i sùré' waiwá',
 C'ársisi emoné' cípuu.
 Nurmeza 'b sitä cíweä,
 Kuza 'b eune isuskëllu,
 Orgoza 'b sitä mátássä,
 Kuza 'b enne ókaellu,
 Wéruza 'b sitä lähettä,
 Kussa 'b enne wettä jónu.
30. Will'oeni, welwüeni,
 Tulet cíuwe cíüntämässä,
 Ätikkoa äessämässä,
 Löwwät enné' uinonnué',
 Wálijaisé' waipunnué',
 Elä ácí' ärnähtele,
 C'irëssi cíll'ahtele,
 Enne on ellä eittümäse,
 Kagrá' liblo kaihtumäse;
 Nõssa pátä, pá sõwutta,
40. Sis sinua 'b Jumal' eitä,
 Eb eitä ellä lõja.
 Hot lie tõtawas' parepi,
 Rahá' pantu rakkápi,
 Eb õe enne eittäminé',
 Wálijá' wajeltaminé',
 Súttuwat sinû Jumalat,
 Sinû' ristit rikkauwat.
6. *Sulhané lähëb wõttamäse
 nórikkoa.*
 Lähë nüd Jumal' apise,
 Lähë kâsa kall'is lõja,
 Etëse emo Jumala!
 Nõise lõja lõká' pále,
 Armolliné' aisá' pále!
 Tê nüd ristiä etëse,
 Lõ oweza ozmueni,
 Lõ oweza, od'a entäs,
 Kummartákka kultoeni,
10. Kahé' pôlé' kaloeni.
 Kuhõ púttunet puhõse,
 Se pú punottamäse,
 Kuhõ lehtõse lentagos,
 Se lehto lehitsemäse.
 C'ülá' rahwas, risti-rahwas,
 Wáttakákka wallá' rahwas,

Meneb marja muile maile,
 Kala muile kalajeile,
 Sulkani eri sukûse,
 20. Meneb p^âtâ p^âlemâse,
 Iwuzutta irttâmâse.

Wâta, wâta welwüeni,
 Kui' eb p^êntâ petettäisi,
 Matalâ manitettaisi
 Ned'ê' sûreza suguza,
 Rohkëaza rahwâza;
 Wîsas wâtab wîlô' alta,
 Kawala katohsê' alta,
 Wõtob werta well'eltâni,
 30. Kauneutta kaloeltani.

7. *Rihêse mennexä nôrikô' kuosa.*

Wêkâ well'eni rihêse,
 Sôjâse süämüeni,
 Welwüt tungkëub tuttawahsi,
 Tungkëub talô' omahsi.
 Izüeni ôtsallînê',
 Laukojani lawwallînê',
 Anna siha silmäleni,
 Asepaikka ainialeni,
 Kuhõ issubi imoni.
 10. Izüeni ôtsallînê',

Elä seiso denggas tähê',
 Makaele markas tähê',
 Annöt pall'o, anna wêlä,
 Anna nîtâ, min lupasit,
 Mine t^ônâ toiwottelit,
 Mine c'âwwezâ c'äsätit.

(*Sulhasele:*)

Töitko w^ôlä w^ôttimia,
 Takana sala-tapoja,
 Millä w^ôtat w^ôisê' linnâ',
 20. Wâi' walkëä' c'erikô'?

8. *Suku c'üsüb sômässä.*

Langgokkoni, kullakkoni,
 Langgot ôikëat omani!
 Elkâ ukatka üwüttä,
 Pillaelka pîragoita;
 En miä tullu s^ômäs tähê',
 Enka jôhsnu jômas tähê'.
 Langgokkoni, kullakkoni,
 Siä mesi' mêllütteleet,
 Siä wînoi' wîwütteleet,
 10. Wirô' wînat jôtawana,
 Omâ' mâ' mesi-öluet;
 En miä wîwü wînosila,
 En miä mêltüne mesile.

Wed meilä koto tec'ebi,
 Meil' on enneni eloza,
 Armiainë' ahjô' sûla;
 Eb se enneni magannu,
 Armiainë' ôkaellu,
 Nöisi ömnisel warai',
 20. Esimesezä kukëza,
 Tec'i erkut elläleni,
 Pêneleni pîragaiset.
 Langgokkoni, kullakkoni,
 Elä ukkâ üwüttäsi,
 Pillaele pîragoita.

9. *Sulhanê isub lautäse.*

Issuie minú' imoni,
 Asê ainia welwüeni
 Ala jalkojê' Jumalâ',
 Ala pühc'émê' pühätü',
 Ala litsâ' armollisê'!
 Kui' miä wâtan warjoissani,
 Primetitan pôloissani!
 Mit' on pâzgô' pähüt mâza,
 Sirkû' silmüet wesizä?
 10. Elä ôli welwüeni,
 Karta kalmus-jalgoeni,
 Et tullu ühsi' welwüeni,

Et kahê' üwä kalani,
 Sözar tuli kâsa kâsikkana;
 Welläläni wêrakkona.
 Kõikki on säjat säppagoiza,
 Wêjät werha-wâtteiza,
 Nôret kall'iza kaluza;
 Sillä säjat säppagoiza:
 20. Cäüsi linnäse izäni,
 Töi säni-kôrmâ' säppagoita.
 Unohtin mälehtämässä,
 Cüsümässä, sac'imassa:
 Missä túsini teile tulla,
 Tedê' öwwêse ösasin?
 Sîtä túsini teile tulla,
 Tedê' öwwêse ösasin:
 Laulõ kukkë kulta-arja
 Langkoni rihê' ötsala,
 30. Wares wâkkus wahc'i-kagla
 Langkoni wäräjä' pälä,
 Aukkus koira rauta-kagla
 Langkoni wäräjä' iezä.
 Laka wâtan langgô' rihtä!
 Rihi on wîsi-wilollinë',
 Sali on sata-salwollinë',
 Perä-seinä on pödrä'-luinë',
 Cülc'i-seinä cünnä-puinê',

Aluhset ané'-pajuiset,
 40. Uhsi on jumina-uhsi,
 Pinat omat pihlä-puiset,
 Sammas onni sârni-puiné',
 Arina tehtü arjahsissa,
 Mû ahjo muna-c'iwessä,
 Lac'i on lahna-sômuhsissa,
 Silta on sigá'-tinassa.

C'äünü on c'äko rihezä,
 C'äünü tûtikko c'äezä,
 Pesnü puiset puhtâssi,
 50. Lusikat lumi-üwâhsi,
 Seinät pesnü sémé'-wõila.

10. *Sômine' c'ittäs.*

Pômasibo langgoleni
 Söttämässä, jöttamassa,
 Päle pall'o palwomassa!
 C'äüsin pulmaza mõneza,
 Kahehsamal kâsikkana,
 En sönü nîtä sômisiä,
 En jönu nîtä jômisia,
 Mit ned nîzä langgoizani.

Langgokkoni, kullakkoni,
 10. Elä ukká üwüttäsi,

Pillaele pîragoitas,
 Eb öe pässä sômisiä,
 Ebka pässä jômisiä,
 Pâiset pälä da üwälä;
 Anna sitä, min lupasit,
 Mine tönä toiwottelit.

(*Sulhasele:*)

Toitko wõlâs wöttimia,
 Takanas sala-tapoja,
 Milä wõtät wõisê' linnâ,
 20. Wai' walkêa' c'erikô'?

(*Perê'-mehele täs:*)

Langgokkoni, kullakkoni,
 Et siä wêtä welwüttäni,
 Wêtät well'ia omias,
 Sôzarias armaita.

Wêkâ wiesti neitsüele,
 Antakâ anele tâtä,
 Ett' eb neite itkëisi,
 Itku iugab süämé',
 C'ünel silmät c'ilvelëbi.

11. *Wöerad ê wällä mennesä.*

Aika, aika welwüeni,
 Aika ainagoisueni!

Jo irnab izäs oponé'!

Alli-rúna allahteléb.

Aika, aika welwüeni!

Ädäs wínoi' wíwüteléb,

Ämmäs mesi' mëlütteleb,

Elä wíwü wínosila,

Elä mëlütine mesile.

10. Will'oeni, welwüeni,

Tê nüd ristiä etësi,

Kahé' põlé' kagloilesi,

Süámeles sünnü'-risti,

Otsales õpeiné' risti.

Wáta, wáta welwüeni,

Tueb purje puhtaita,

Purjéza puhas emántä;

Elä wõta esimeissä,

Tapaele takumaissa,

20. Esimeiné' sõittelikko,

Takumainé' tappelikko,

Wõta c'ellä c'ehcimäiné',

Wännä warpa wälimäiné'.

Irmuta isä' kotona,

Eitütä emõ' tüwenä,

Sise neitsü pelc'äisi,

Ijä' kõikê' irmuaisi,

Kui' tulta ihosa päältä,

Säteitä säreltäsä.

30. O'lkó c'itetü Jumala,

Tõnattu totiné' lõja!

Üwät on markat mäle pantu,

Kulta-lehtüet lewätüt.

Mine tahtoi, sen tapasi,

Mine õtsi, sen õsasi.

Ühs õli õuna-pü' c'ülázä,

Ühsi õhsa õuna-püza,

Ühsi õuna õhsueza,

Päiwä' põleza punadné',

40. Senei wõtti welwüeni,

Sene tammeni tapasi.

Láhe nüd Jumal apise,

Láhe kása kall'is loja!

Mine jätän jälleleni?

Jätän parwé' pázgê' päitä

C'ülä' poisite kujala,

Tüttärile wainiala.

12. Nõrikkõ tuwoas sulhasé'

õwweese.

Ühsí' meni welwüeni,

Kahé' tueb üwä kalani,

Tõb orjá' enneleni,

Wará' wálijaiseleni.

- Nõise ursissa emäni,
 Lakanoissa laukojani,
 Wasô' will'o-welwüttäni;
 Meni ühsî' welwüeni,
 Kahé' tueb üwä kalani;
 10. Ihasukka med'é' enne,
 Lõuhu med'é' lõekuttaja;
 Oñnewa on med'é' enne,
 Sai kahsi kaswannutta.

13. *Nõrikkoo terweüttäs rihése
 tullesa.*

- Terwe nõri neitsüeni,
 Terwe teltä tulluele!
 Laka wätan neitsüttäni,
 Laka tunnusan tulela,
 Laka wätan walkäala:
 Jueltä mussa neitsüeni,
 Sawwû'-karwadné' kanani',
 Oikó mussa juttelija,
 Sawwû'-karwadné' sanoja;
 10. Üwä on õllu, üw' on wälä,
 Iloza iha-perizä,
 Cäsärätizä c'äpeä,
 Onni kaunis kätteriza.
 Neitsüeni, nõrikkoni,

- Tûsit tulla, tunne õlla,
 Taló' júrta tallaella,
 Wûtsi nüd õlla wiseänä,
 Sac'i õlla saleana,
 Nõis' ilmä' nõsattamatta,
 20. Wisia wisittämättä,
 Tähitä täheltä päiwä,
 Wõta merkki otawassa.
 Kûle äd'äs, kûle ämmäs,
 Kûle kukê' laulaminê,
 Sis liet minjä enneleni,
 Wälijaisele wateri.
 Algat elkkoni elä,
 Tammeni taloza õlla,
 Menet kaiwole kanani,
 30. Wesi-téle wêrakkoni,
 Sis c'üsüb c'ülänê' nainê',
 Sac'ib nainê' nâpuradné':
 "Mit' on sillä silmät märjät?"
 Siä wasô' wassaele:
 "Sit' on millä silmät märjät:
 Sawwu saurab silmiäni."
 Sõtä ärijät äd'äs säut,
 Wasikat wanepä' säut,
 Sis liet minjä enneleni,
 40. Wälijaisele wateri,

Sis siä piät pitc'ät wítat,
Kannat kōrkēat kaputat.

Neitsüeni, ainagoni,
Ned kčlme unohtamissa:
C'ülá' c'äüminé' c'äreä,
Pimetikko pitäminé',
W'algetikko wättaminé'.

14. *Nórikko wíás kaiwole wettü*
wättamäse.

Láhe kaiwole kanani,
Wesi-téle wérakkoni,
Med'é' wettü wättamäse,
Kui' se wesi werätelēb.
Sömer-pōhja söutelossa,
Líwa-pōhja lippelossa.

Wáta, wáta neitsüeni,
C'äü kujat kummarrellen,
C'äü mäjet mänd'ätellen.

10. Hot miet kaiwole kanani,
Wesi-téle wérakkoni,
Elä pá pangkái kaiwo-téle,
C'ülá' nainé' pangget wébi,
Kōira korjabi kōretá'.
Neitsüeni, ainagoni,
Izáni imottu minjä,

Enné' minjä esimeiné'!
Túsit tulla, tunne ölla,
C'ütá siä c'ülmä sauna,

20. Lämmitä áheä löülü,
Tè léliné' lipēa,
Jōka sauna úsi wihta,
Úsi wihta, úsi c'útto,
C'äsárätti, c'érto-pagla,
Utu-c'útto, ummis-c'enc'ä.

Kui' annat c'útó' c'ill'utellen,
Annat kátsat kall'utellen,
Sis siä piät pitc'ät wírsut,
Paglat čhjähsé' pahsutta.

30. Kui' lēnet üwá-tapōinē',
Ani armas-wirgollinē',
Piät uula ummis-c'ennät,
Kassēla karwa-c'ennät,
Sis lēnet c'ülälē kūma,
Lēnet wallale wateri.

15. *Nórikó' lahjat antás ja*
c'ittäs.

Ōlkó c'ítettü Jumala,
Jo näütti c'áko c'átesä,
Wirpi sörmesa wiritti!
Laka wátan lahjojani,
Laka wátan walkēala,

- Laka tunnusan tulela:
 Kui' on pēni, nī' on pad'a,
 Kui' on lad'a, nī' lakëa.
 Pōmasibo langgolēni,
 10. Kahsi ned'é' kantajale!
 Eb antann ané' magata,
 Ripa-sáré' ringgotella;
 Eb lamonn c'ülá' lawoja,
 C'ülá' örtt' eb õigatellu,
 Aina lahjoja lateli,
 Aina c'ellaza kajasi,
 Maranaza matkaeli,
 Päitteli puna-panimat,
 Sata-laikot lāditteli.
 20. Kōikki kangkaita kuomma,
 Emmä kōikki kätterita,
 Kurja on kätteri kutoa,
 Sata-laikko lādittelä;
 Ühs on nítä c'ümmenezä,
 Kahs on sätu saá' sisássä,
 C'et ned kätterit kuowat,
 Sata-laikó' lādittawat.
 Kuhõ miä tämä' paneisin?
 Pàn tämä' parapikohsi,
 30. C'erikoza c'áwwwezäni.
 O'lkò c'ítettü Jumala,

Üwät on markat mâle pantu,
 Kulta-lehtüet lewätüt!
 Neitsüeni, ainagoni,
 Túsit tulla, tunne õlla,
 Wítsi õlla wiseänä,
 Sac'i õlla saleana!

Suwi-Wirsäi.

16. *Eni-Päiwänä.*

- Laka wâtan lõekkuani,
 Missä pússa lõekku tehtü,
 Ebko lie lepässä tehtü,
 Paju-pússa painuteltu?
 — Leppä abras murtumâse,
 Paju abras painumâse:
 Warot omat wahteradzet,
 C'ülc'i-pût on c'ünnä-puiset,
 Alus-pût âné'-pajuiset.
 10. C'ülá' poisit, welwüeni,
 Elkâ rehgâ' lõekuttaka,
 Raskâssi rahsuttaka,
 Ett' en mâle langkëisi,
 Rohó' päle rohsahtaisi,
 Eb õe welwüt lõekú' alla,
 Ebk' õe c'irja c'íkú' alla,

- Eb õe málta wõttajeita,
 Rõjassa ülentajeitá.
- Wanoile suwi sulaza,
 20. Meré' rannat raukêwat,
 Ojá' põhjat õikêwat,
 Meile laulut langkêwat,
 Ilo-wirret wizgotasse.
 Tüttáret, sõzeüeni,
 Laulaká emáni lahset,
 Kukkuká emáni kullat!
 Laka lugen luikkojani,
 Arwaelen aniani,
 Onko luikkoni luguza,
 30. Onko anet arwauza,
 Ebko lie Wenái wénü,
 Rõtsi laiwoisí latonnu.
 Wásükó Wenái' oponé',
 Rõtsi' rômat kadgetkõse
 Lina-páitá liuguttáza,
 Kassa-páitá kautaeza!
 Unohtin málehtámässä,
 Cüsümässä, sac'imassa:
 Wõibko lõekku lõekutella
 40. Meitá kahta ja kaná,
 Kahé' kaná' káatterita,
 Kõlmé' kõrwa-rengkaita?
- Tüttáret, sõzeüeni,
 Laulaká emáni lahset,
 Kukkuká emáni kullat,
 Kunne on wísi walluttani,
 Kahehsa kawaluttani,
 Kunne on kassa kaglalani,
 Iwus pitcá pihoilani.
 50. Kui' sán marja muile maile,
 Tõmut tõisile wesile,
 Sis en mahsa málta rohta,
 O'lcí-kõrtta úlitsalta;
 Einá-müttü on eltépi,
 Kagra-kappa on kall'ípi,
 Miná ozmut õtawapi.
 Tüttáret, sõzeüeni,
 Lähemmá läpi-c'átõs',
 Läpi linná' linnukkaiset,
 60. Läpi kastari' kanaset,
 Laomma rüppü rüpültá,
 Pámma sõrmus sõrmuhselta,
 Panemna sanat sõzässä,
 Álet ád'á' tüttárisssä,
 Seisotumm' sõmeré' pále,
 Asémm' arja-máttále.
 Tüttáret, sõzeüeni,
 Ühezá wié weänmä,

- Ühê' kaiwô' kannatamma,
 70. Ühê' mâ' marana-jalgat,
 Ühê' põezâ' pupus'kat:
 Laulammai ühezâ' lahset,
 Kukumma ühezâ' kullat. —
 Kasta õtin kaugâ' aigoi',
 Suwê' sülani pitelin,
 C'esâ' aina c'êlêläni.
17. *Troitsâ'-päiwänä.*
 Tulkâ tüttäret tulele,
 Wanat naiset walkäle,
 Tuli on tehtü tüttärile,
 Laikka lahsaile lawottu,
 Tuli on tehtü tülê' päle,
 Laikka õtsale lawottu.
 Tüttäret, sõzeüeni,
 Sõbrani, emäni lahset,
 Laka kukun kü' walula,
 10. Laka wilisän wilula,
 Kajahtutan kassêla.
 Se külub kumu kotôse,
 Äli äühc'âb enneleni,
 C'ülâ tâb kurjet kukkuwahsi,
 Linna linnut laulawahsi,
 Tunneb enne älessäni,
 Kumeassa kurkussani,

- Enne wasô' wassaelëb:
 "Ewät ned kuku c'ülâ' kurjet,
 20. Ewät laula linnâ' linnut,
 Se kukub kuwattuseni,
 Ilotseb imetettüni."
 Tüttäret sõzeüeni,
 Laulamma emäni lahset,
 Kukumma emäni kullat!
 La tueb suwinê' aika,
 Tueb ellâ einâ-aina,
 Ruttoza rüc'ê' nütto,
 Tuleb kall'is kagra-aika,
 30. Nütän rünnät, nütän rännät,
 Nütän miä katalat kagrat,
 Özrat sitä õjelapat,
 Nütän kûrô' kü' walula,
 Kui' nütän, ajattelen:
 "Kui' tueb süwâ süc'üstü,
 Talwi-taiwât tulewat,
 Kui' tób Mihälâ' Jumala,
 Sis miä piän pitc'ât pîrut,
 Sis jõmma jõka õluet,
 40. Piämmä jõka pikarit,
 Jõka kannut kallotamma;
 Lewwib sâmi laulamâse,
 Eneni ilotsemâse.

18. *Süc üsü-wirs.*

Peré'-mês, peré'-isántä,
 Peré'-nainé', naisueni,
 Wöta wäll'ältä wác'eni,
 Upa-mailta ulkkumassa,
 Tara-maita tallomassa,
 Üzä jalgat, jázá pölwet,
 Rántä rad'ob körwöjani.

Peré'-mês, peré'-isántä,

Anna tupá tullahseni,

10. Rihi-sôjâ öllahseni!

Elä eittüä minua,
 Eläka minü' wác'eä,
 En' tullu kúhsi, en kahehsi,
 Enka päsko päiwáhsi,
 Tulin tunnihsi ühehsi,
 Ani aigahsi üwáhsi.

Anna tupá tullahseni,
 La tantsin, tare járiseb,
 Rihi kúsiné' kumiseb,

20. Kōta elminé' eliseb,

Rikkâ mehé' rihezä,
 O'lewöisê' öwwueza.

Peré'-mês, peré'-isántä

Pani assiat pakole,

Latō latwadzet umalat,

Lahci wirté' johsemâse,

Se tuli mötu makëa.

Kui' jöimma sitä ölutta,

Maistimma sitä mötua,

30. Meni mesi pöwweleni,

Sima se süämeleni,

Lewwib sūni laulamâse,

Eneni ilotsemâse.

La tantsin, tare járiseb,

Rihi kúsiné' kumiseb,

Rikkâ mehé' rihezä,

O'lewöisê' öwwueza.

Pasibo tähä talôse!

Täzä täüsü' annettie,

40. C'ipoi' kapoi' kannettie.

Antakô sihê Jumala

Tulewala wôtuela

C'iwê' päle, kannó' päle

Kahsî' päi' kaswamâse,

Kölmî' kōrsî' kōrkēmâse!

Pasibo tähä talôse,

Täzä täüsü' annettie!

19. *Omá c'ülä c'ittäs.*

C'ülöttäni, lidnottani,

Mâ' parassa paigottani!

- Pantu on paikale üwäle,
 Sättü mâle sätozale,
 Wêttü mâle wêrozale,
 Sui' pantu sulâ merêse,
 Päi' päiwâ' nõisemâse.
 Eb õe lidnotta alepi,
 Kastaria kalttozapi,
 10. All' on nîtüt, pälâ põllot,
 All' on nîtüt atmanad'ê',
 Pälâ põllot pälikkad'ê',
 C'ehc'enâ üwä c'ülâni,
 C'ülâssâni c'ülmâ johseb,
 Mâssani wesi makëa.

- Üwä on üwä c'ülâni,
 Sättü mâle sätozale,
 Wêttü mâle wêrozale;
 Sitâ on paha elämä:
 20. Wallâ' sõjâ wainiala,
 Werê' jôja wêrû' pälâ;
 Sitâ on paha elämä:
 Kui mēb örköse õponê',
 Sise witsoi' winggutellas,
 Terwa-rozgâ' tõmmitasse.

*Talwi-Wirsäi.*20. *Kangkâ'-kutoja tüttärikko.*

- Wâtan merta akkunassa,
 Meri on med'ê' õwwezani,
 Laugât lautâ' salwameza,
 Tare on merê' sisäzâ,
 Neite on tare sisäzâ.
 Neite kuob kulta-wõtâ,
 O'igutab õpëa-wõtâ,
 Katkêsie kulta-nîtti,
 O'igahti õpëa-nîtti;
 10. Tämâ idgi izälê,
 Izüt ihc'i ihna-wõlâ;
 Neite idgeb, c'ünel wêreb
 Sinisissâ silmüissâ
 Punasile põskusile;
 Neite idgeb, c'ünel wêreb
 Punasilta põskusilta
 Kaunîle goittanoile,
 Kaunilta goittanoilta
 Rummes-c'irjale rukale,
 20. Pâle põlwê', põlwi-linâ',
 Pâle wõ' wõwwarma-c'irjâ'.

21. *Paha nainê'.*

Oi siâ türo, pëni türo,

- Kuhõ menet, pēni tīro,
 Pēni s̄anikko perázä,
 Pēni c̄irwes s̄anikola,
 Pēnet c̄intät c̄äezä,
 Pēnet c̄irjat c̄intaiza,
 Kuhõ menet, pēni tīro?
 ”Ratikkata rad'omāse,
 Saunikkata salwamāse.”
10. Mihē sille saunikkata?
 ”Tukka-pätä tuwwahseni.”
 Mihē sille tukka-pätä?
 ”Jalkojani jahsamāse,
 Cenc̄iāni c̄öüttämāse.
 Entinē' ajutó' nainē'
 Cennät c̄öütti, ne kawotti,
 Rätet uhtoi, ne upotti,
 Saunā' c̄ütti, sen c̄üetti,
 Pólé' paikassa pōletti,
20. Kahet k̄atsat kartutteli,
 Lehmā' s̄ötti, sarwé' murti,
 Lampā' s̄ötti, sen suretti,
 Sigā' s̄ötti, silmā' pissi,
 Lautā' löi, lapiā' murti,
 Rihē' pūhc̄i, luwwat rikkō.”
22. *Kalmoixa örjänni welli.*
 Saab lunta, ütta lunta,

- Wwalab wazgessa ragēhta,
 Uwwé' turgú' úlitsale,
 Wanā' turgú' wainiale,
 Wazgesé' pajá' etése.
 Tuli nellä neitsükkäissä
 Wazgesé' pajá' etése,
 Juttō tōinē' tōiselesa:
 ”Milä nõisemm män'c̄āmāse,
10. Kulilako wai kalila?”
 Kuli kukkui taiwāse,
 Kali wēri kalmo-tēle,
 Wērakko c̄erikko-tēle,
 Wēri well'é' c̄äpā' päle:
 ”Oi welwüt emāni lahsi,
 Wōitko nõissa ja ületä,
 Anna c̄äpässā c̄ätüet,
 Sõrmet l̄iwwassa wiritä!”
 Well'i wasó' wassaelēb:
20. ”En wōi nõissa, en ületä;
 Oi sõza, emāni lahsi,
 Mene kuo', õle kotona,
 Cihuta pata munõja,
 Wāli wakka p̄iragoita,
 Tō munat mullá' päle,
 P̄iragaiset c̄äpā' päle,
 Nimetä minú' nimeni,

Arwâ minû' aigoeni!"

23. *Wassõnê sôta-wâci.*

Tôtie sôassa c'irja,
Sala-c'irja Saksâ'-mâlta:
Sõzartê' sôtâse mennâ,
Wellitê' kotona ôlla.

Eb õe sitâ ielâ kûltu,
Ielâ kûltu, ielâ nâttü:
Sõzartê' sôtâse mennâ,
Wellitê' kotona ôlla;
Eb õe sitâ ielâ kûltu,

10. Ielâ kûltu, ielâ nâttü:

Koll'ula koli-ripâ,
Satulala sâtto-pâtâ.

24. *Lahsajê wirsi.*

O'po komwab kôminaza,
Mi se on õwô' perâzâ?
Mõisa, mõisa mêli tarkka.

"Miä mõisan, mihs en mõisa:
Rec'i on õwô' perâzâ."

· Mi se on regê' sisâzâ?
Mõisa, mõisa mêli tarkka.

"Miä mõisan, mihs en mõisa:
Neite on regê' sisâzâ."

10. Mi se on ned'é' parmaila?

Mõisa, mõisa mêli tarkka.

"Miä mõisan, mihs en mõisa:

Lahsí on ned'é' parmaila."

Mit ned on kaugat kahé' pôlé'?

Mõisa, mõisa mêli tarkka.

"Miä mõisan, mihs en mõisa:

Aisat kaugat kahé' pôlé'."

Mit ned õnggá' eittelewät?

Mõisa, mõisa mêli tarkka.

20. "Miä mõisan, mihs en mõisa:

O'hjat õnggá' eittelewät."

Mi on pázâ wiurú', waurú'?

Mõisa, mõisa mêli tarkka.

"Miä mõisan, mihs en mõisa:

Wall'ât on pázâ wiurú' waurú'."

Mit ned on pázâ õrtsõlâsâ?

Mõisa, mõisa mêli tarkka.

Miä mõisan, mihs en mõisa:

Kõrwat on pázâ õrtsõlâsâ."

30. Mi se läblätâb läwelâ?

Mõisa, mõisa mêli tarkka.

"Miä mõisan, mihs en mõisa:

Lammas läblätâb läwelâ."

Mi se ammub akkunaza?

Mõisa, mõisa mêli tarkka.

"Miä mõisan, mihs en mõisa:

Lehmâ ammub akkunaza."

Mi se on wõttä wainiala?	Mi se on c'ennettä kujala?
Mõisa, mõisa mēli tarkka.	Mõisa, mõisa mēli tarkka.
40. "Miä mõisan, mihs en mõisa:	"Miä mõisan, mihs en mõisan:
Woho wõttä wainiala."	Sika c'ennättä kujala."

B. Sagor.

1. Nesteri.

Iel oli mēs, Nesterihsi sitä kutsuttî. Tällä kūs poikâ. Tämä oli c'õühükkoné'. Juttéb: "piäb mennä Jumalalta c'üsümäse armõta, kui' c'äseb sõttä Jumala minû' lahsai ja mille eneleni süwwä annab."

Mêb têtä mõ, tueb pühä Petro wassâ, c'üsub: "kuhõ siä Nesteri mêt?" — "Lähen Jumalalta c'üsümäse, kui' c'äseb sõttä minû' lahsai ja mille eneleni süwwä annab." — "Lähe minû' kâ ühezä."

Mentî ühezä Jumalale sâ. Petro jutteli Nesterile: "siä õttê minua õwweza." — "A kui' siä minua unohtat, et juttê Jumalale, mitä miä tulim; anna mille jalkumet, sîs siä et unohta minua." — Petro antõi jalkumet, a unohti Nesteri', eb juellu Jumalale Nesteri' asjata. Petro tuli wäll'ä Jumalalta, nõisi omasa õposele selc'äse nõisemäse, eb õllu jalkumîta. Sîs wassa mälehti Nesteri'. Meni tagäs Jumalâ' tüwe. Jumala nõisi c'üsümäse: "mitä siä tulit tagäs?" — Petro jutteli: "tulim tagäs Nesteri' peräss, täll' eb oe mitä süwwä." — "La Nesteri wõtab wõlgahsi hot c'eneltä hot leipä hot denggä; kui' tullas wõlkâ sâmäse wäll'ä, la wannob kõlme kærtä, s'to eb wõttaunu, da kõikki pros'enoil lēneb." — Petro tuli da pajatti: "nî sitä wittä c'ähsi Jumalâ wõlkâ wõttamäse i wannomäse kõlme kærtä, s'to et wõttanu, da kõikki lēneb pros'enoil." — Petro nõisi oposelê sel-

c'äse nõisemäse, Nesteri 'b jalkumîta anna, wannob kõlme kærtâ: "jei bohu, en wöttannu!" — Petro juttêb ihse enellesä: "tämmä 'b lêne wöttannu," da lähsi wällä.

Nesteri tuli kotöse da uhsê' peäle ripussi jalkumet. Mêb herra têtä mö, ajattelêb: kassenna on kulta-mâsteri, kumba kultadzia jalkumîta tunneb tehä. Kutsarile juttêb: "piä c'inni oponê', la miä lähen c'assen tehä kultadzet jalkumet eneleni." Herra se mêb rihêse, c'üsüb: "siä õlet jalkumiê' mâsteri?" — Nesteri wassasi: "õlen." — "Etko wõta mille tehä kullass jalkumîta?" — "Tec'eisin, a boe kultâ, miness tehä." Herra tälle kultâ antõi, miness tehä, da antõi õpëata. Sîs juttêb: "kõs siä têt?" — Tämmä jutteli wassä': "miä kui' sân walmîhsi, ihse tòn sille jalkumet."

Herra õttamäse tätä, õtteli, õtteli, mihsi nî' kaugâ' tämmä 'b tõ. Meni aikâ üwä pala, tuli ihse õtsimäse. O'tsi Nesteri' da lõüti juttêb Nesterile: "mihsi siä mille et tõnu jalkumîta?" — Nesteri wassasi: "miä jalkumîta en tunne tehä", da nõisi fitëmäse. — Herra juttêb: "siä milta wõtit seitsê' satâ denggoita, da wõtit kultâ da õpëata, da jalkumîta et tehñü; lähe nüd minû' kâ sûtöse, seäl suwwitas." — Nesteri juttêb herrale: "miä en wõi mennä sinû' kâ, õlen kõlme päiwä jo sõmättä." — Herra sõtti. — Tämmä sîs juttêb: "miä õlen c'ennättä, en wõi mennä." — Herra tälle antõi omasa sâppogat jalkäse. — Sîs juttêb: "miä õlen ühelä c'ütola waitas, enäpâ sõpõita 'b õle, en wõi tulla sinû' kâ." — Herra s'übâ' üle antõi omasa, sîs wei karetsizä tämmä' sûtöse.

Mentî sûtöse, herrä juttêb: "sitä da sitä wittä Nesteri denggat, kul-lat, õpëat wõtti, da jalkumîta 'b tehñü". — Nesteri juttêb: "pettêb herra minû' päle tühjä; herra pos'alui juttêb, s'to on milla tämmä' sâppogat jal-gaza". — Herra wâtab jalkojê' päle: "minû' onni sâppogat jalgaza". —

Nesteri juttéb: "siä wélä pos'alui wöit juella, s'to milla sinû' s'uba on üllä." — Herra watab tämä' päle." minû' onni s'uba silla üllä". — "Wot s'uto näeb, s'to tämä tuhjá pettéb minû' päle", juttéb Nesteri i s'is kólme kértá wannob, s'to: "jei bohu, mi' en wöttannu!" da kōikki pros'enoi oli. — Nesteri rikkāhsi päsi, ni c'enele 'b oli mahsā, hot mitā wōlgahsi wōtti.

2. Pühä Kuisma.

Oli sōtamés, Kuisma nimé' kâ, slûs i 50 aigassaikâ kunikāla wernessi. Eb öllu kotona sohsem wāttamaza sukua nīzā wīezā c'ümmenezā aigassai-gaza. Lassettī s'is ostawgale, annettī kōikki kāsa, püssü, rantsa, sungka, mōekka. Tuli kahé' tuhattōmā' wirssā' pāssā kotōse.

Tuli Surma wīmeselā wirssala tälle wassā. Sōtamés c'üsüsi: "mi siä olet?" — "Miä olen Surma, 'miä sinû' nüd tapan". — Sōtamés juttéb: "elä tapa, lasse minua kotoa wāttamāse, miä wīezā c'ümmenezā aigassai-gaza en ole kotona öllu". — Surma jutteli: "annat mille denggoita, s'is en tapa". — "Milla denggoitā enäpi 'b ole, kōlme rublā tołki on". — "Miä kōlmea rublā en wōta, miä sinû' tapan".

Tappōi s'is Surma sōtamehé' tēle. Meniwāt Jumalāle nōlepat Šurmā' kâ. Jumala' c'üsüsi sōtameheltā: "mihē siä tulit tänne?" — Kuisma was-sasi: "Surma kasse tappōi". — "Tahot nüd kotōse mennā tagās, wai mihé?" — "Kotōse tahtoisin mennā". — Jumala tämä' lahci kōlmehsi päiwāhsi. Tämä kōlme päiwā oli kotona, tuli tagās s'is. Jumala c'üsüsi: "tahot siä nüd mennā iessāi raita wāttamāse, wai tahot ādā mennā wāttamāse?"

Kuisma iessāi meni raihese. C'üsüsi seälā: "onko kassenna tabakkā, n'uhattawā dali pōletettawā?" Wassattī: "'b ole". Tämä jutteli: "kui 'b ole, milla 'b s'is kassenna sünnü olla"; i wäll'ā tuli seältā.

Meni ádáse. Nõisi seälä táse c'üsümáse: "ouko tabakká?" Juelti: "millissä sille piäb?" — "Hot n'úhattawá dali põletettawá". Annettü n'úhattawá, pani sarwê' táunná enelesä; ádas'sikka juttêb tälle: "mene siä wäll'á, kassenna 'b õle sille tilá". — Tämä juttêb: "kui' 'b õle mille tilá? nã mitã on' tühjä tilãta wêlä". — Hot kui' pall'o on, 'b õle sinú' wartê' kassenna tilã. Se õli sõtamês jumalillínê', teási. Jumalã pall'o. Eb nõi-seimu sõtamês wäll'á tulemäse, jutteli: "la se minú' wõtã wäll'á, c'en minú' tãne tõi".

Ataman, se ádas'sikka, ihse' on rauta-ahiloiza c'inni pakó' pãzá; tämä kopitti tõiset pakanat ühtêse, jutteli: "ajakã wäll'á sõtamês". Sõtamês wäll'á 'b mê, ühsi 'b tõi tulla sõtamehé' tüwe. "Kui' 'b mene sitã wittã wäll'á, juttêb ataman: "sïs piäb üheltã wõttã nahka, sellässã nülc'ëã nahka, tõmnata rautadzê' wakã' päle nahka se, barabana tehã, mennã uhsê' taga, nõissa lõmäse barabanã, sïs sõtamês mêb wäll'á".

Üheltã nüllettü nahka sellässã, tehtü barabana, lõtü barabanã. Sõtamês kui' barabanã' küli, sïs unohü kaikê' mü', jutteli: "ai, piäb jotutua frontãse, miã slús'baza õlen". Tuli sïs tagãs Jumalale. Jumala c'üsüsi: "mihê siã tulit wäll'á seältã ádassa?" Tämä jutteli: "miã teäsïn, s'to slús'baza õlin, millã 'b mü püsünnü mélezã". Jumala juttêb: "nüd sinú' piäb nõissa uhsile wahtimãse, eb piã c'etãitã lah'ëmã' ilmã' enettãsi".

Tuli Surma. Sõtamês uhsê' iezã c'üsüsi Surmalta: "mi siã õlet?" Surma jutteli: "miã õlen Surma." — "Kuhõ tahot mennã?" — "A lähen Jumalalta tõtä c'üsümãse". — "Õle siã kassenna uhsê' takana, miã lähen iessã, pajatan Jumalale". Jumala c'üsüb: "mitã siã, Kuisma, tahoi?" — "Surma tuli c'üsümãse tõtä; mitã siã Surmã' c'ãssët tõtä tehã?" — "Mene, juttê Surmale, la tämä murtêb kõlme aigassaikã wanã rahwassa". Sõtamês

tuli wäll'ä, jutteli Surmale: "Jumala sinú' c'ähsi kolme aigassaikâ murtâ wauâ tammisikkoa, kummal 'b õle kôrta enäpi pälä, mokomâ wanâ".

Surma meni, kolme aigassaikâ murteli wauâ tammisikkoa, inehmisiä 'b tappannu c'etäitä. Tuli tagäs kolme' aigassaigâ' peräss. Sõtämäs c'üsüsi: "mi siä õlet?" Surma jutteli: "miä õlen Surma." — "Kuhõ tahot mennä?" — A lähen Jumalalta tõtä c'üsümäse". — "Õle siä kassenä uhsê' takana, miä lähen iessäi, pajatan Jumalale". Jumala c'üsüb: "mitä siä, Kuisma, tahot?" — "Surma tuli c'üsümäse tõtä; mitä siä, Surmâ' c'äset tõtä tehä?" — "Mene, juttê Surmale; la tämä mēb c'ehci-wälillissä rahwassa murtēmāse kolme aigassaikâ". Sõtämäs tuli wäll'ä, jutteli Surmale: "mē, c'ehsi-wälillissä tammisikkoa murtē kolme aigassaikâ".

Surma meni, murteli kolme aigassaikâ c'ehsi-wälillissä tammisikkoa. Tuli tagäs, tõtä c'üsümäse Jumalalta, surma se, kolme aigassaigâ' peräss. Sõtämäs uhsê' iezä tās c'üsüsi Surmalta: "mi siä õlet?" Surma wassasi: "miä Surma õlen". — "Kuhõ menet?" — "A lähen Jumalalta tõtä c'üsümäse". — "Siä kassenä õle uhsê' takana, miä lähen iessäi, pajatan Jumalale". — Jumala c'üsüsi: "mitä siä, Kuisma, tahot?" — "Surma tās tõtä tuli c'üsümäse; mitä siä Surmâ' c'äset tõtä tehä?" Jumala jutteli: "la mēb nüd kōikkiâ' nôrepâ rahwassa tappamāse, ühsi-wôsikko kump' on". Sõtämäs tuli wäll'ä, jutteli Surmale: "mē, kolme aigassaikâ murtē nrta metsä, kummal õhsai 'b õle wēl".

Sai ühehsä' aigassaikâ õtsäse, Surma se morisi, jäi õnokkadzehsi, s'to 'b enäpi woï c'äwwä. Tuli ühehsämä' aigassaigâ' üli tagäs Surma Jumalale. Meniwät sõtamehê' kâ nõlepat esî Jumalale. Jumala c'üsüb Surmalta: "mihsi siä nî' õno õlet?" — "Ühehsä' aigassaikâ tammisikkoa murtelin, sīs õlen nî' õno". Jumala jutteli: "miä sinú' rahwassa lähätin murtēmāse, en metsä." Surma wassasi: "sõtämäs nî' jutteli: 'tam-

misikkoa c'ähsi Jumala sinû' murrella'." Jumala juttëb sõtamehele: "mihë siä tätä pettelit? Miä lähätin rahwassa murtëmäse, siä pettelit tämä' met-säse: Sinû' ühehsä' aigassaikâ pihala piäb tätä kantâ."

Surma nõisi sõtamehelë pihâ päle. Nõisi sõtämës n'ühämäse tabakkâ. Surma nõisi c'üsümäse: "mi silla se on?" — Sõtämës wassasi: "kassë on mokoma roho, kui' tuleb ic'äwä, sitä waitas n'ühâ, tuleb wesola sïs." Surma c'üsüsi: "etko anna millei n'ühata kasta roh'ta?" — "Kui' miä sille annan?" — "Anna nenni' c'äe' päle kui ihse n'ühasit." Sõtämës wo'tti sarwë' põhjassa kânë' wällä' jutteli: "më sarwë' süämëse, n'ühâ kui' pall'o tahot." Surma meni sarwë' süämëse, tämä pani kânë' päle, da ühehsä' aigassaikâ piti seäl tabakka-sarweza Surmâ.

Meni Jumalale sïs üli ühehsämä' aigassaigâ. Jumala tältä nõisi c'üsümäse: "kuza sill' on Surma?" Tämä awäsi tabakka-sarwë', da puisti Surmâ' sene mäle. Surma to'kkusi kui' c'ärpäne' seältä, iho kõiikki õli kuiwannu da lät kuiwannu, kõiikki õli pöni kui' c'ärpäne' waitas. Jumala nõisi sïs juttëmäse sõtamehele: "mine peräss siä tätä tabakka-sarweza pît ühehsä' aigassaikâ, miä pihala c'ähsin kantâ?" Sõtämës wassasi: nî' i nî', kasse Surmâ ielä te'ci, rikkälta wo'tti denggoita, a c'öühät tappõi. Miä tulin tälä wassâ tälle, tämä milta denggoita c'üsüsi; kui' 'b õllu milla denggoi enäpi kui' kolme rublâ, a tappõi; ühtä wirssâ 'b lassennu mennä, miä kahë' tuhatto'mâ wirssâ päässä kotöse tulin sukua wättämäse."

Jumala nõisi sïs juttëmäse Surmale: "sinû' piäb tehä totûla, eb piä petellä c'etäitâ; tapa kõiikki r'ätua mö c'öühâ i rikas, c'etä on Jumala lähättännü tappamäse; elä wo'ta denggoja, eläka denggoj' peräss ühtä säli enäpi kui' to'issa."

A so tanellessä sitä tuli swätöi, swätöi Kuisma; kumpâ prasdui-
wat Woinissalaza Pihlälaza, Grafinä' wallaza.

3. *Kuptsâ emännä' poika.*

Meni kuptsa seitsemähsi aigassaigahsi toise' kunikâ' rikissä tawarâta
o ssamâse, meni üli mõne' wié' ja üli mõnessa meressä, ja seält tuli wäll'ä.
Tarttusi tämalä' kuiwala mäla kôrma cinni, oponé' enäpi 'b wo'i wäittä.
Cülässä i cülâse sitä wäliä sata wirssâ on, kuho tarttusi. kuptsâ' sene
kôrma. Oli lîka jumalilline' se kuptsa, no isi Jumalâ rukôlemâse, ebko Ju-
mala awittaisi wäll'ä sitä paikkâ. Ajattêb ihse enelezâ: "tämä 'b ole Ju-
malâ' woïma, kumpa minua kassenna cinni piäb, tämä pakanâ' woïma
on; tulkô sis pakana apise, kui' Jumala minua 'b awita!"

Pakana tuli apise tälle, cüsüb: "mitä lupât mille, millissä tawarâta,
jos awitan?" -- "Millissä tahot." -- "Miä tawarâta müta en täho mitäitä,
anna siä mille kotoas waitas se, mitä siä ihse et teä." Tämä juttêb: olkô
sis sinü' se, mi millä kotona, mitä miä inse en teä." Pakana juttêb: "issu
siä ihse kôrmâ' päle, wôta ohjat cätési, miä takâ to ukkân, sis nõiseb
oponé' wêmâse. Tämä issusi kôrmâ' päle, dai mèneb, i tuli kotôse. Ajoï
lawgâ' tüwe oposé', dai meni ülimâsele pokôle, kûza nainé' oli. Poika
seält jôhisi wassâ tälle trappuita mõ, ja kummarti jalkâ tälle. Emä juttêb
poigale: "izäs tõb to isilta mailta sille wassomasia gasnitsoja."

Nõisiwat caita jômâse naisé' kâ. Naiselta tämä nõisi cüsümâse:
"c eneka se lahsi?" No tämä juttek: "kahsi wôtta miä terppisin, a sis me-
nin süntise, suwättawâ' kâ tein lahsé', anna mille antêhisi." -- "Hot miä
annan sille antêhisi, ni' kassé lahsi 'b lêne meç'é', lupasin pakanale kasé' lahsé'."

Eittäwât makâmâse, pakana tuli olâ enelesâ lahsta wäll'ä cüsümâse.
Izâ da emä lahsi lazgettî menemâse, blahoslowenia annetti kâsa. Lahsi

meni, meni, meni têtä mö, ni' kaugâ' meni, s'to pimëa metsä tuli, enäpi
 'b näe, kuhõ mennä. Pojo issusi mâle: ajattêb: "kuhõ põlele lähen nüde."
 Noisi täs menemäse, meni, meni läpi metsä', watab: tuli näüb. Sîs jut-
 têtë ihse enelesä: "nüd piäb mennä kasele tulele õsehsi minü'." Tuleb,
 on tare klasissa, seitsêtä sültä, kütta sültä on ahjo süämëzä, kanâ' warpâ'
 päälä pöräb. On seäl staruha ahjõ päälä, põlwissa jalgat rippuwat ahjõ'
 päältä mâle. Staruha juttêtë: "küptsä' emännä poika, õle meilä õtä." Meni
 õsehsi pojo rihëse. Pani staruha õhtagoiselë tāmā', juttêtë pojole: "siä
 menet minü' well'ele, miä sille newwon, kui' õlla: ni kuhõ siä elä wäta
 ärëse, wäta tāmā' silmîse kōhallâ aina, kui' tulet tāmā tüwe." Ömen tõi-
 sel päiwäl pojo lähsi menemäse têtä mö täs, meni, meni, meni, tuli tōinē'
 mokoma tare klasissa, seitsêtä sültä pitcä, kütta sültä ahjo süämëzä, kanâ'
 warpâ' päälä pöräb. Ahjõ' päälä staruha on, põlwissa jalgat rippuwat mâle.
 I se staruha sõtti pojola õhtagoisē', piti tāmā' õtä, dai newwosi, kui' õlla
 tāmā' well'ē' kuoza, kummale pojo se luwattu õli.

Kõlmatto mala päiwälä sîs tāmā jō utusi õsehsi sinne atamanile ene-
 lesä. Se sîs juttêtë: "miä sinü' sõu, mihsi ni' kaugâ' et tullu." Pojo aina
 watab tāmā' silmîse kōhallâ, eb nagra, eb kuhõ põlê' päälä c'ännä ärëse.
 Ataman juttêtë: "sinü' piäb seitsemältä wirssalta metsä puhassä, da c'üntä
 da c'ülwä nisu, da se nittä, tappä, da lo unâhsi pîraga jō wwuttä. Sene
 kui' sät ühezä õzä tehä kōik, sîs miä sinna wêl' en sõ."

Õli kahstõs'amatta tütärtä atamanila. Kōikkiä' nõrepi juttêtë po-
 jole: "siä kui' minü' wõtat nõrikohsi enelesi, ni' sîs lieb kōikki tehtü,
 mitä tāmā c'ässeb tehä." Pojo lupasi wõttä. Tāmā jutteli pojole: "mene
 eittä õkâmäse õtä." Pojo makasi õtä. Magatezä pojõ' se kōikkiä' nõrepi
 tütär salami' izässä lähätti sõsaret omaasa tõle, i sõsaret ned seitsemältä

wirssalta puhassiwat metsä' kōikki, dai c'üntiwät, c'ülwäwät nisú', da nítiwät da tappōiwat, da lõunāhsi pîraga jōwwutettî, a pîraga se eb õllu pēni, kōlmea koso-sültä pitcä da sültä lad'a. Pojo tälle wei lõunāhsi sene. Ataman juttēb: "odnako miä õlen hitré, a siä wēlä õlet hitrépi minua, mokomá' pîragá' mille teit. Wēlä en sō sinua; annan sille wēlä slús'bá: mill' on kahstos's'amatta s'älkoa, a sinú' piáb nítä mennä rōhole sōttämāse; õhtagon tō tagás kōik 12."

Tämä meni lahsi opōset wällä. Ned s'älgot atamanî' tüt'iret onat õliwat. O'liwat s'älkona, awasi wärjä', a lentiwät lintuna wärjässä. Pojo mēb tētä mō, idgeb da tuskáb: "kussa pólé' nüd lõwwan õhtagona, kui' lintuna lentiwät s'älgot!" Tuli se kōikkiä' nõrepi tütär tämä' tüwe, juttēb: "elä tuskai siä mitäitä." Antōi pojole mokomá' trúbá', jutteli: "trúbäta kasé' trúbá' ká, mō õhtagona lēnemmä kōikki ühezä kogoza." Tämä õhtagona trúbitti kōikki ned s'älgot kokōse da ajōi õwwēse. Sis meni juttēmāse: "wōta wassá, tōin kōikki kotōse s'älgot." Tämä s'älgot wōtti wassá, sis c'āhsi wettä kantá, jutteli: "mene jōta nítä s'älkoja." Tämä kantōi wettä, jōtti nämä kōikki, pani einoja etēse, kagroita. Meni tās juttēmāse: "ilasin jo kōikki." Ataman juttēb: "odnako miä hitré õlen, a siä wēlä õlet minua hitrépi, mokomat s'älgot sait rohola sōttä. Miä wēläi sinua en sō, milla wēl' on sille slús'bá: on milla jāti mokoma, c'ellēi 'b anna selc'āsá issua; siä sene jái' ká kui' sāt ajella sellázá, jos et langkē mále, sis en sō sinua, a kui' langkēt, sis sōn."

Kōikkiä' nõrepi tütär, se, kummá' pojo lupasi nõrikōhsi wōttä, tuli, jutteli tälle: "mene pajāse, wōta wasara mokoma, kumpa painab 12 naglá. Issú sis jāile selc'āse, juttē: 'ajelin miä kanni' pahojé' pakanojé' ká, õliwat wēlä pahepat sinua, a sain aikoi'; kui' miä en sinú' ká sá ajella, pakana! da lõ sis rad'o pähāse sene wasarâ' ká."

Nõisi pojo selc'ase j'atile. Se jätina ataman ihse. Nõisi j'ati p'otkē-lemā. Pojo l'oi k'olme k'ertā p'ahāse wasarā' k'ā, s'to 'b enāpi p'otkēleisi. Sis j'ohsi j'ati nī' ūwī', s'to 'b p'otkēllu ūhtāitā. Tāmā ajeli, ajeli, nõisi j'ati tās p'otkēlemā. Pojo tās k'olme k'ertā p'ahāse l'oi, s'is j'oltsi tās ūwī'. Ajeli, ajeli nī' kaugā', s'to wāsūsi j'ati, langkēsi māle. Pojo nõisi awitta-māse, nõsseli, eb nõise. Tāmā juttēb: "mitā miā kaunī' sinua nõisen nõssamāse!" Alkōi bokkā mō nī' rad'oa, s'to wāsūmāse s'ā l'oi, ōkasi worpī', c'ānti tōisē' bokā' tāltā, s'is nõisi tōissa bokkā rad'omāse. Ra-d'oi tōissa bokkā tās nī' kaugā', kunne wāsūnnā. Tās ōkasi, s'is nõisi p'ahāse rad'omāse tātā. P'ahāse nī' kaugā' rad'oi, kunne tāltā p'ā mennū rikki. J'ati s'is nõisi ihse ūles, puisab entāsā. Pojo wāitāb ratass'missā, a s'is juttēb; "miā sinua nõisen wāittāmāse, kui' wāsūt, la sāt ukkase, miā sinū' tēle jātān." Nõisi selc'ase, da wei j'ati pojō' kotōse. Sai kotōse s'ā, pani tallise, pani einoja etēse, pani kagroita, j'ōtti. Mēb s'is atamanile jut-tēmāse, s'to on j'ati ajeltu. Se kōikkiā' nōrepi tūtār tuleb tälle wassā, jut-tēb, newwob, kui' tehā atamanī' k'ā, tāmā makāb. Pojo tuli atamanī' tū-we, tāmā makasi k'attēza. Pojo jutteli kerrā', tōisē': "nūd on j'ati ajeltu." Eb ataman mitāitā juellu. S'is pojo meni, repāsi kattē' tāltā p'āssā wāll'ā. Tāll' on aukot p'āzā i bokaza, i j'ohseb mātā tāllā p'āssā. Ataman juttēb: "siā teāsit, s'to j'āi' k'ā ajelit, a minū' k'ā ajōit, miā eneni tehñū j'āihsi; miā ōlin ohto hitrē, a siā wēlā hitrēpi minua ōlit. Milla 12 tūtārtā on, siā wōta nissā kumpa tahot nōrikohsi enelesi." Pojo jutteli: "miā wōtan kōikkiā' nōrepā." Tāmā jutteli: "miā sille kōikkiā' nōrepā ielā en anna, kui' et tantsi kahē'-tos' samatta tūtārē' k'ā, kunne ned k'olme worppia wāsūās."

S'is jutteli se kōikkiā' nōrepi tūtār pojole, newwosi' tātā: "tantsi-māse kui' nõisemma, miā sukā podweskā' panen nī' nikalassi c'inni, s'to

tökub; sís siä sene löwwät, c'üsüt: 'se minú' nórikko ölkö, kumpa kasé' äwitti', i nämä kōikki seisottuwat wättamåse, kumpa sene tökuttannu on, sís se worppi on tåunnå." Noisiwat tantsimåse, se kōikkiå' nōrepi tütår tōkutti skå' podweská'. Pojo sene löüsi, jutteli: "se minú' nórikko ölkö, kumpa kasé' äwitti." Kōikki nōisiwat wättamåse, "ebko minú' öleis." Sís esimené' worppi öli tåunnå.

Noisiwat tōissa worppia tantsimåse. Se nōrepi tütår bas'makå' tōkutti. Pojo se löüsi bas'makå', jutteli: "se minú' nórikko ölkö, kumpa kasé' bas'makå' äwitti." Kōikki nōisiwat wättamåse, kumpa sene äwittannu öli. Sís tōiné' worppi öli tåunnå.

Kōlmetta worppia sís nōisiwat tantsimåse, se kōikkiå' nōrepi tütår langkësi tälle jalkoisí. Pojo jutteli: "ölkö kasse minú' nainé', kumpa minú' jalkoisí langkësi," ja nōssi nōrikö' omasa málta üles. Sís juttëb ataman: "sinú' piåb nüð sohose, kuhö päle eb päse c'enni kui' waitas lintu üli lennäb, özå c'erikko tehå, kuhö wentsåse menettä."

Kōikkiå' nōrepi tütår se juttëb pojole: "siå elå tuskai mitåitå, mö kōikkì tēmmå, kui' waitas minua et ülgå."

Sís önnisè' c'erikko se mokoma walmis, öli sõza. Pojole juttëb sís ataman se: "ielå miå tütårtå eni anna sille nōrikohsi, kui' et lupå, sto wentsåse mennezå siå öunå' tūmí' c'ülwät, a wentsåsså kui' tullas kotöse, sís omat öunat walmít."

Se kōikkiå' nōrepi tütår tås jutteli pojole: "i sene tēmmå mö, waitas minua et ülgå." Mentí wentsåse, c'ülwettí c'erikö' tētå mö öunå'tūmíta. Sís kui' wentsåsså pääsi, öuna-püt kçrkéat omat, i jo öunat walmít. Tuliwat kotöse, löunattiwat, eittiwät makåmåse. Magata eittäzå jutteli se nōrikko: "makåmassa kui' nōisemma üles, sís lähemmå wällå,

mrites sōsaret juttēwat ädäle, s'to siä et mitäitä tehnü, s'to nämä kaikki tečiwät ned hitrostit, s'is med'ät nōlepat süwwäs." Makāmassa nōisiwat, s'is lähsiwät wäll'ä.

Ataman kui' örc'ähäi üles, s'is kopitti kaikki tütäret ühtēse, a se köikkiä' nōrepi omasa mehē' kâ wäll'ä lähtennü. S'is jutteliwat ned tütäret, "s'to se pojo 'b mitäitä tehnü, mö kaikki teimnä, mitä c'ässit." Ataman jutteli: "menkâ näitä ötsimäse takä." Meniwät.

Nainē, se pojō' nōrikko, wättci tagäs, juttēb: "nüd tullas meitä jo takä ajamäse." — "Etko siä sä tehä mitä hitrostia, s'to 'b meitä sätaisi tagäs c'äntä?" No, se nōrikko teči ihse enesä owos-tabunihsi i omasa mehē' tabus'nikahsi. Tabus'nikka äräb ümpär tabunita keppi c'äezä. Tütäret, ned takä-ajajat tuliwat tabus'nikä' tüwe, c'üsüsiwät: "etko nähnü matkalaisia, mössä da naissa, menewä tētä mö?" — "Miä kassenna mönta wōtta oposia sōtän, a en c'etäitä nähnü menewä?" No nämä c'äntüsiwät tagäs kotūse i jutteliwat ädälē, s'ile atamanile: "emmä nähnü müta mitäitä kui' wasitas tabunī oposia da tabus'nikka meni tētä mö." Ataman jutteli: "menkâ ajamäse ned oposet kotūse dai tōkâ tabus'nikka kâsa, ned öliwat sōzar ted'ē' ja se pojo."

Tütäret s'is meni wät tās takä ajamäse. Jo näci se nōrikko, s'to tullas takä sōzaret. Tämä münti ihse enesä lehmihsi, lehmä-karjahsi, i omasa mehē' münti karjus'sihsi. Tullas ned sōzaret, c'üsüsiwät: "näitko kasserna owos-tabunia mokomä?" Pojo se, kumpa karjus'sina öli, wasasi: "miä lehmie' kâ ölen kassenna mönta wōtta, oposia en kōs wellä nähnü." Meniwät tagäs, ädäle juttēwat: "eb öle mokomia tēlä enäpi; müta mitäitä emmä nähnüt, tol'ki karjus'si' lehmie' kâ näwnmä." Ataman

juttéb: "nämä i omat kahé' c'essé' mehé' kâ, meukâ; ajakâ ned lehmät kotose dai karjus'si tókâ."

Tüttäret meniwtät. Se täs wätab nörikko tagás, juttéb: "jo kólmattómá' worpi' tullas meitä takâ ajamâse; siä õle pû," juttéb omasa mehele, "miä lënen lintu, nõisen pälä kóikélaisela c'êlelä laulamâse." Nämä kui' tuliwat, linnulta ewät sâ mitäitä tolkkua, lintu waitas laulab pûza sinä. Sís meniwtät tagás, juttëwat atamanile: "mûta emmä nähnu kui' nüd waitas on pû, dai pûza lintu laulab." Ataman juttéb: "nämä i õliwat ted'é' sõzar omasa mehé' kâ; la ihse menen takâ ajamâse, enko näitä c'inni sâ."

No, nõisi ihse menemâse; nõisi nell'ä c'ümmetä sultä üles, wätab ümpär i jutteli omasa tüttärile: "nämä jo omat aiwoi' kaukana, c'ut c'ut näüb enäpi." Meni takâ sís. Nainé' se wätab tagás, juttéb: "nüd tueb ihse ataman, ätä minü', meitä takâ ajamâse." — "Etko' teä mitä hitrostia, s'to 'b saisësi-meitä c'inni?" c'üsüsi mës. Nainé' nüd tec'i enese jarwehsi, a mehé' sõrsahsi jarwëse sihé, sõrsa jarweza ujub. Ataman tuli, nõisi pütämâse sitä sõrsâ c'inni, püteli, püteli, eb sännu c'inni, mēb ühtē rantâse, sõrsa tōisē ujub. Sís jutteli sõrsale: "kólme wotta siä uju jarweza kassena, ielä et wäll'ä päse."

Ujusi kólme aigassaikâ mës sinä, da nainé' kólme aigassaikâ jarwena õli, sís-wassa wäll'ä päsiwtät. Sís eliwät üwi' ühezä. Se sihé lõppusi.

III.

Ordförteckning.

A.	aisen, <i>lukta</i> . F. o. E. haisen.
Abras, <i>skör</i> . E. = . F. hapras och hauras.	aita, <i>gårdesgård</i> . F. = . E. ait.
adra, <i>plog</i> . E. ader. F. aatra o. aura.	aiwassân, <i>nysa</i> . F. o. E. aiwastan.
ahan, <i>rada</i> , <i>fullsätta</i> . E. = . F.	ajan, <i>köra</i> , <i>drifva</i> . F. o. E. = .
ahdan.	ajattelen, <i>tänka</i> . F. = .
ahas, <i>smul</i> , <i>trång</i> . E. = . F. ahdas.	aju, <i>märg</i> . F. = , <i>hjerna</i> , <i>tanke-</i> <i>förmåga</i> . E. ajo.
ahelmo, <i>trängsel</i> . cfr F. ahdinko.	akana, pl. akanat, <i>sådor</i> ; <i>agnar</i> . F. = . E. agan.
aher, <i>gall</i> . E. = . F. ahtera.	akkuna, <i>fönster</i> . F. = o. ikkuna. E. akan. R. окно.
ahila, <i>kedja</i> ; <i>grythänge</i> . E. = . F.	alësi, <i>städ</i> . F. alasin. E. alasi.
kahle.	algan, <i>börja</i> . E. = . F. alan.
ahjo, <i>ugn</i> . E. ahi. F. = , <i>essja</i> .	alko, <i>vedklabb</i> . F. halko. E. alg.
âhka, <i>grå</i> . E. ahk.	all'as, <i>kartig</i> , <i>omogen</i> . cfr E. haljas.
ahwakko, <i>aborre</i> . E. o. F. ahwen.	alli, <i>grå</i> . E. hal.
aigotan o. aigottelen, <i>förorsaka gäsp-</i> <i>ning</i> ; <i>minua a</i> , <i>jag gäspar</i> . E.	altia, <i>skyddsande</i> . F. haltia.
haigotan. F. haukotan.	alus, <i>grundval</i> ; <i>fartyg</i> . F. = .
aika, <i>tid</i> . F. = . E. aeg.	ammas, <i>tand</i> . F. o. E. hammas.
aigass-aika, <i>år</i> . F. ajastaika. E. ajast-	âmo, <i>gestalt</i> , <i>spöke</i> . F. haamu.
aeg o. aasta.	anggerias, <i>ål</i> . F. o. E. angerjas.
ailahtelen, <i>gnägga</i> .	ani, <i>gås</i> . E. = . F. hanhi.
aimo, <i>os</i> . F. haimi.	anko, <i>högaffel</i> , <i>dynggrep</i> . F. hanko. E. ang.
ainia, <i>ende</i> . F. ainoa. E. ainus.	
aisa, <i>fimmelstång</i> . F. = . E. ais.	

- anc' eloiné', *engel*. R. ангелъ. armas-wirgolliné', *som har goda seder*.
 anc'i, *snödrifva, snöskara*. F. hanki. armolliné', *nådig*. F. armollinen. E.
 E. ang. armoline.
 annan, *gifva*. E. o. F. =; annan aro, *räfsa*. cfr F. harawa.
 antéhsi, *förlåta*. aroan, *räfsa*.
 âpa, *asp*. F. haapa. E. haap. arotan, *rasera, taga sönder*.
 apagoitan, *låta surna*. cfr F. hapatan. arppân, *taga ett steg*. F. harppaan.
 apaja, *pöl, vattpuss*. cfr F. apaja o. arwa, *gles; sällsynt*. E. arw. F.
 E. abaja. harwa.
 âpasikko, *aspskog*. F. haawikko. arwâja, *spåman*.
 api, *hjelp*. E. abi. F. apu. arwân, *spå*. F. o. E. =, *gissa, hålla*
 apinikka, *medhjelpare*. före.
 apô, *sur; syra*. E. hapo. F. hapan. âsa, *snara*. E. aas. F. ansa.
 appanen, *surna*. F. happenen. E. asên, *ställa sig, sätta sig*.
 hapnen. assia, *kärl, kar*. F. astia. E. asti.
 âra, *gren*. F. haara. E. aru. aukko, *hål, sår*. F. =.
 araga, *skata*. F. harakka. E. harakas. aukun, *skälla*. F. haukun.
 arina, *spishäll; äril*. F. =. auc'i, *gädda*. F. hauki. E. haug.
 arja, *mahn; kam (på en tupp)*. F. autân, *begrafvva*. F. hautaan.
 harja. E. hari. awân, *öppna*. F. o. E. =.
 arjas, *borst*. E. o. F. harjas. awitan, *hjelpa*. F. autan. E. abitan.
 arkasus, *steg*. awittaja, *hjelpare*.
 arc'i, *mat, som ej får ätas på faste-* awwon, *badda, böna, (om foglar)*
 dagar; -päiwä, arbetsdag. F. ligga. E. o. F. haudon.
 arki. E. arg. awöi, *blottad, öppen*.
 armas, *kär*. E. o. F. =.

Ä.

Äd'ä, *farfar* l. *morfar*. F. äijä.
 äes, *harf*. F. =. E. ääs. F. egge.
 äli, *röst*. E. =. F. ääni.
 ämmä, *käring*. F. =.
 ämärikko, *skymning*. E. ämärik. cfr
 F. hämärä.

äntä, *stjert, svans*. F. häntä. E. händ.
 äpëa, *skam, skamlig*. F. häpëä. E.
 häbi.

ärän, *bestyra*. F. häärään.
 äri, *sida*. F. =. E. äär.
 ärnähtelen, *ryta till, tilltala i vrede-*
desmod. F. =.

ärçä, *oxe*. F. härkä. E. ärg.
 ätä, *fader*. L. ææ'ç e. ac'ç e.
 ätikko, *klimpig åker*; i plur. *koppor*.

ätç'i, *tvärbrant*. F. äkki.
 äühçän, *ryta*. F. äyhkän.
 äülün, *skimra, sväfva, vackla*. F.
 häilyn.

äülütän, *röra af och an*.

B.

Bäbus'ka, *barnmorska*. R. бабушка.
 baklas'ka, *smörjeburk*. R. баклажка.
 bezbeni, *besman*. R. безменъ.

bokka, *sida*. R. бокъ.

boltaitan, *prata, sladdra*. R. бол-
 тать.

bondari, *tunnbindare*. R. бондаръ.

borkka, *veck*. R. боры.

borkkana, *morot*. R. морковъ.

börisen, *brumma*.

br'ätkko, *kornskrika*.

britfa, *raktnif*. R. бритва.

D.

Dengga, *penning*. R. денга.

drätwa, *becksöm*. R. драгва.

dûha, *doft, lukt*. R. духъ.

dûmân, *tänka, öfverlägga*. F. tuu-
 maan. R. думать.

dursa, *puls* (vid notdrägt).

E.

Editsen, *blomma* (om rågen). F.
 heditsen. E. häitsen.

ehe, *smycke, prydnad*. E. =.

ehin, *hinna*. F. ehdin.

ehitän, *kläda, smycka*. E. ehitan.

eikko, *mager*. cfr F. heikko.

einä, *hö*. F. heinä. E. hein.

eitän, *öfvergifva*. F. heitän. E.
 heitan.

eitün, *skrämmas*. E. heitin.
 eitutän, *skrämma*.
 elän, *lefva, bo*. F. o. E. =.
 elätän, *lifnära*. F. =.
 elisen, *klinga*. F. o. E. helisen.
 elkan, *klinga*. F. helkän.
 ellä, *öm*. F. hellä. E. hella.
 emä, *moder*. F. o. E. =.
 emikko o. emakko, *sugga*.
 emintimä, *stjufmoder*. F. =.
 enc'i, *anda, lif*. F. henki. E. hing.
 ennähtän, *andas*. F. hengähdän.
 enne, *moder*. L. edne.
 eni-päiwä, *påsk*. W. äi-päiw.
 erkku, *läckerhet*. F. herkku.
 erne, *ärt*. F. o. E. herne.
 erne-ârot, *ärthessja*.
 ewé, *dun*. F. höyhen.

F.

Fekla, *rödbeta*. R. свёкла.
 fiila, *fil*. F. wiila.
 fonari, *lykta*. R. фонарь.
 frowwa, *fru*. F. rouwa.

G.

Gâda, *orm*. R. гадъ.
 gasnitsa, *skänk vid hemkomsten från*

en resa. R. гостинець.
 gnieda, *brun häst*. R. гнѣдой.
 goittana, *sidenband, som nedhänger
från örringarna; tofs* (i betsel,
 på hindertyg m. m.).
 gorba, *puckel*. R. горбъ.
 gris'ownikka, *stickelbär*. R. кры-
 жовникъ.
 gul'ba, *kummin*.

H.

Haili, *strömming*. F. =.
 häglä, *häckla*. F. häklä.
 herra, *herre*.
 hitrê, *listig, skicklig*. R. хитрый.
 hitrosti, *list, skicklighet*. R. хитрость.

I.

Idgen, *gråta*. F. itken.
 itkuri, *som ständigt gråter*. F. =.
 iha, *ärm*. F. hiha.
 ihc'en, *slå; tvinna*. F. isken.
 ihmân, *tvätta, skölja*.
 iho, *kropp*. E. =. F. =, *hy*.
 ihon, *hvässa*. F. hion.
 ikô'-lôkka, *regnbåge*. Sannolikt är
ordet en förvridning af ukô'-
lôkka, motsvarande ukon-wem-

mel, brukligt i vissa trakter af Finland.	îri, råtta. F. hiiri. E. hiir. ir'ha, pelsbräm af fint skinn. R.
ikotutan, förorsaka hicka; minua ikotutab, jag hickar. F. nikoitan.	ирха. irmu, fruktan. E. hirm. F. hirmu.
ic'ä, ålder. F. ikä. E. iga.	irmuan, frukta. E. hirmon.
ic'äwä, ledsam; ledsnad. F. ikäwä. E. igaw.	irmutan, förskräcka. E. hirmotan. irnan, gnägga. E. o. F. hirnun.
ilân, bära med möda. F. hilaan.	irsi, stock. F. hirsî. E. hirs.
Ill'ä ¹ -tuli, (ordagrannt: <i>Eliae eld</i>) blix.	irtän, hänga. F. hirtän. isun, sitta. F. o. E. istun.
Ill'ä jüräb, åskan går; Ill'ä ammub, åskan slår ned.	isutan, plantera. F. istutan. E. is- totan.
ilma, luft, väder. F. =. E. ilm.	iugan, qvälja. F. hiiwan.
iloza, vacker. E. ilus. cfr F. iloisa.	iuhka, bottenfall, grummel.
ilozus, grannlåt.	îwa, jäst. F. hiiwa.
imen, suga, di. F. o. E. =.	iwä, sädeskorn. E. iwa. F. jywä.
imetän, dia. F. =. E. imetan.	iwus, hårstrå. E. juus. F. hiwus.
imo, begär, längtan; föremålet derför.	izä, fader. F. isä. E. isa.
imoan, längta efter.	izintimä, stjuffader. F. =.
inä, äcklig. cfr F. inho.	J.
inehminê ² , menniska. F. ihminen. E. inemine.	Jagan, dela. E. =. F. jaan.
inotan, väcka äckel; minua inotab, jag vämjes. F. inhotan.	jägari, ankare. R. якорь.
inta, pris. F. hinta. E. hind.	jahsan, afkläda.
	jahun, kallna. E. =. F. jäähdyn.
	jahutan, svala. E. =. F. jäähdytän.
	jalgas, mede. E. o. F. jalas.

- jalgü, *stegbögel*. jöci, *bäck, å*. E. jögi. F. joki.
 jalka, *fat*. F. =. E. jalg. jöwi, *tagel*. E. jöhw. F. jouhi.
 jalkasin, *till fots*. F. =. E. jalgsi. jöwikas, *tranbär*. E. jöhwikas.
 jano, *törst*. E. o. F. =. julkka, *brynsten*.
 janotan, *förorsaka törst; minua ja-* jumaloitö, *gudlös, ogudaktig*. F. ju-
 notab, *jag är törstig*. F. o. E. malatoin.
 janotan. jûri, *rot*. F. =. E. juur.
 járussa, *brädstapel*. R. ярусъ. jûritun, *rota sig*. E. o. F. juurrun.
 jarwi, *insjö*. F. järwi. E. järw. juttelen, *säga, berätta*. E. ütlen.
 jasikka, *id*. R. язь. cfr F. juttelen.
 jäti, *hingst*. jürisen, *dundra*. E. o. F. =.
 jawan, *mala*. E. jahwan. F. jauhan. **K.**
 jawe, *mäld*. F. jauhe. Kablukka, *stöfvelklack*. R. каблукъ.
 jawo, *mjöl*. E. jaho. F. jauho. kagla, *hals*. F. kaula. E. kael.
 jä, *is*. E. o. F. =. kaglus, *krage, kragstycke*. F. kau-
 jälci, *spår*. F. jälki. E. jälg. lus. E. kaelus.
 jännes, *hare*. E. =. F. jänis. kagra, *hafre*. F. kaura. E. kaer.
 järcü, *pall, stol*. E. järg. kahci, *björk*. E. kask.
 jätän, *lemna*. F. =. E. jätän. kahno, *köld*. cfr F. kohme o. E.
 jätüs, *quarlefva, återstod*. kahm.
 johsen, *springa, flyta*. E. joksen, kaihun, *blifva skrämd*.
 F. juoksen. kaima, *namne*. F. =. E. kaim.
 jômari, *drinkare*. F. juomari. kain-alus o. kain-alo, *armhåla*. F.
 jômukas, *odon*. F. juomukka l. kainalo. E. kaenal. *Ordet är*
 juolukka l. juowukka. sannolikt en förvidning af käen-
 jôn, *dricka*. E. =. F. juon. alus, *det under armen belägna*.

- kaipân, *klaga*. F. = .
 kaitsen, *efterse, valla*. F. o. E. = .
 kaiwan, *gräfvä; stånga*. F. = . E.
 kaewan.
 kaiwo, *brunn*. F. = . E. kaew.
 kajaga, *fiskmåse*. E. kajakas. F. ka-
 jawa.
 kakku, *tunn pannkaka*. cfr F. kakku
 o. E. kak.
 kaks' o, *tvilling*. F. kaksoinen. E.
 kaksik.
 kala, *fisk*. F. o. E. = .
 kalanikka, *fiskhandlare*.
 kalatsi, *bulla*. R. **калать**.
 kali, *se kuli*.
 kâlin, *slicka*.
 kalkkuni, *kalkon*. F. kalkkuuni.
 kalkki, *kalk*. F. = .
 kall'is, *dyr*. E. = . F. kallis.
 kallotan, *stjelpa*.
 kalmot, *begravningsplats*. cfr F.
 kalma.
 kalttoza, *låg*.
 kalu, *don, redskap*. F. = . E. kolu.
 kana, *höna*. E. o. F. = .
 kanawa, *dike*. R. **канав**.
- kanebro, *ljung*. F. kanerwa.
 kaniwa, *hampa*. R. **канолия**.
 kanggas, *väf; tyg*. F. o. E. kangas.
 kannan, *bära*. E. o. F. = ; lehmä
 kannab, *kon kalfvar*.
 kanné, *nyckelring*. F. kannin.
 kann'ikka, *brödkant*. F. kannikka.
 E. kannikas.
 kannus, *sporre*. E. o. F. = .
 kanta, *häl*. F. = . E. kand.
 kanto, *stubbe*. F. = . E. kand.
 kapia, *hof, klöf*. F. kapio. E. kabi.
 R. **копыто**.
 kapussa o. kapusta, *kål*. E. kapust.
 R. **капуста**.
 kaputta, *halfstrumpa*. E. kaput.
 karja, *boskap, hjord; lahc'ea lampât*
 karjåse, *släppa fåren på bete*. F.
 = . E. kari.
 karjus'si, *vallherde*. E. o. F. karjus.
 karmäa, *grof, skroflig*. cfr E. karme
 o. F. karkea.
 karssa, *klåda*. R. **корова**.
 kârtan, *undvika, frukta*. F. o. E.
 kaftan.
 karu, *björn*. E. = . F. karhu.

- kasan, *fukta, väta*. E. o. F. kastan. katti, *katt*. E. kat o. kas'. F. kissa
 kase, *dagg*. E. o. F. kaste. o. kasi.
 kâsi, lock. E. kaas. F. kansi. kattila, *gryta*. cfr F. kattila o E.
 kâse o. kâsikka, *brudfräma*. E. o. kattel. R. КОТѢЛЬ.
 F. = . katus'si, *skjul, lada*. F. katos.
 kâska, *saga*. F. kasku. R. КАСКА. kaugasun, *födröjas*.
 kassesikko l. kassikko, *björkskog*. E. kauhtana, *kaftan*. F. = . R. КАФТАНЪ.
 kasik. kaukalo, *vattenho*. F. = .
 kastari, *fäste*. kaunis, *röd; skön*. F. o. E. = .
 kasuri, *större, krokig knif*. F. = . kawala, *listig*. F. = . E. kawal.
 R. КОСАРЬ. kaziwun, *rena sig, tvätta sig*. cfr
 kâs'sa, *gröt*. R. КАМА. E. kasin.
 kas'sali, *kont*. cfr F. kesseli. kazwan, *växa*. E. o. F. kaswan.
 katala, *usel, dålig*. F. = . kazwatikko, *fosterbarn*. E. kaswa-
 katan, *täcka, betäcka, duka* (ett tik. F. kaswatti.
 bord). E. o. F. = . kärkki (ej c'ärtci), *tallstrunt*. cfr
 katos, *se katus'si*. F. kerkkä.
 kâtsat, *underbyxor, kalsonger*. W. kehno, *dålig, usel*. F. kehno.
 kâd'ad. kelmisso, *kallt förrådsrum invid*
 kâtteri, *prydnad i den fordna wo- stugan*. F. (i Ingermanland):
tiska quinnodrägten, bestående af kylmästö.
ett bredt och tjockt tygstycke, keppi, (ej c'eppi), käpp. F. = .
som från midjan hängde ned E. kep.
långsmed benet och var utsiradt kerån (ej c'erån), tigg. F. o. E.
med spelpenningar och små bjell- kerjään; hvaremot F. kerään,
ror. samla.

- kærtän, *vidröra*.
 kílát, *bräck*. R. **кѣла**.
 kilitän (ej c'ilitän), *kittla*. cfr E.
 kilun.
 kirpitsa, *tegel*. R. **кирпичъ**.
 kirstu, *kista*. F. = . E. kirst.
 kitsas, *trång*. E. = . ofr. F. kitsas.
 kl'apsa, *slunga*.
 klasi, *glas*. E. klas. F. lasi.
 kleiweri, *klöfver*. R. **клеверъ**.
 kleja, *lim*. R. **клей**.
 klokan, *kackla*.
 kloppi, *vägglus*. R. **клопъ**.
 koblin, *trefva, söka trefvande*. E.
 = . cfr F. kopeloin.
 kohwin, *söla*.
 koi, *mal*. E. o. F. = . W. kojeh.
 koira, *hund*. F. = . E. koer.
 kokka, *krok*. F. kokka o. koukku.
 koko, *hög*. E. o. F. = .
 kôlen, *dö*. E. = . F. kuolen.
 kolkka, *hörn*. F. = . E. kolk. •
 koll'o l. koll'u, *sadelknapp*. E. koljo.
 koltc'i, *drickskärl*.
 kômina, *loge*. R. **гумно**.
 konna, *groda*. F. = . E. kon.
 konná'-karppi, *snäcka*.
 kôno, *nos* (på hunden). F. kuono.
 konowala, *gällare*. R. **коновалъ**.
 kôntala, *lintotte*. E. koonal. F.
 kuontalo.
 kopitan, *samlä*. R. **копѣтъ**.
 kopula, *läst*.
 kôri, *skal, bark*. E. koor. F. kuori.
 R. **кора**.
 kôrin, *skala*. E. = . F. kuorin.
 korjân, *berga, undanbringa*. E. o.
 F. = .
 korjuha, *nors*. R. **корюха**.
 kôrma, *lass*. E. koorm. F. kuorma.
 kormana, *ficka*. R. **карманъ**.
 kôrsân, *snarka*. F. kuorsaan. E.
 noorskaan.
 koti o. koto, *hem, hus, hushåll*. E.
 o. F. = .
 kotc'i, *kruka*.
 kôikki, *all*. E. kôik. F. kaikki.
 kôlpân, *duga*. E. kölbaan. F. kel-
 paan.
 kôretta, *bärstång*. F. korenta o. ko-
 rento.
 kôrkäa, *hög*. F. korkea. E. kôрге.

- körsi, *halmstrå*; *stubb* (efter säd). F. = . E. kuiwatan.
 F. korsi. E. körs. kuja, *gata*. F. = .
- körwa, *öra*; *stropp* (i stöflor). E. kukërran, *kullstjelpa*. E. kukerdan.
 körw. F. korwa. kukërrun, *falla l. stjälpas ikull*.
 körwalliné', *brudledare, talnan*. kukitsen, *blomma*. F. kukoistan.
 kōta, *stuga, kokrum*. F. kota. kukka, *blomma*. F. = .
- kōwa, *hård*. F. kowa. E. kōwa. kukkë, *tupp*. E. kuk. F. kukko;
 kōwisan, *straffa*. esimeisezä kukëza, *vid första*
 kōkki, *kök*. F. kyökki. *hanegället*.
- kramppi, *dörrklinka*. E. kramp. F. kukun, *gala, sjunga*. E. o. F. = .
 ramppi. kulakka, *knytnäfve*. R. кулакъ.
- krâpin, *skafva, skrapa; karda*. E. = . kûlen, *höra; lyda*. E. o. F. = .
 cfr F. raawin. kuli, o. kali, *små trissor* (att leka
 med på bygatan).
- krapisen, *knastra*. F. rapisen. kûlliset, pl. *månadsrening*.
- krâppi, *karda*. E. kraap. kulmo, *tinning*. F. kulma. E. kulm.
- krapu, *kräfta*. F. = . kulppi, *slef*. E. kulp.
- kripisen, *knarra*. kulta, *guld*. F. = . E. kuld.
- kronni, *corp*. kultân, *förgylla*. E. o. F. = .
- krûti, *krut*. F. ruuti. kûltân, *lyssna*. cfr F. kuultelen.
- kû, *måne, månad*. F. o. E. = . kultsu, *slem; konnâ' k., grodrom*.
- kudrutan, *tuttra*. E. = . kulun, *nötas*. E. o. F. = .
- kuë, *inslag*. E. o. F. kude. kulutan, *slita, förtära*. E. o. F. = .
- kuhila, *skyla*. F. o. E. kuhilas. kûma, *fadder*. F. kummi. R. кумъ.
- kuhja, *höstack*. E. kuhi. cfr F. kuhio. kumëa, *klangfull*. E. o. F. = .
- kuitsikko, *valp*. E. kuitsik. kumma, *under*. F. = .
- kuiwa, *torr*. F. = . E. kuiw.

- kummiarran, *buga sig*. E. = . F. kuwân, *bilda, göra*. F. = .
 kumarran. kuzen, *låta sitt vatten*. F. o. E.
 kummittelen, *undra öfver*. F. = . kusen.
 kummo, *lutad ställning*; kummolâ, kuzi, *urin*. F. o. E. kusi.
 • lutad. F. kumo. künfteli, *ljus; vaxljus i kyrkan kal-*
 kumu, *buller, dån*. las c'ünteliä.
 kunikas, *konung*. E. o. F. kuningas. C.
 kuon, *väfva*. F. o. E. kudon. C'âsta, *del, andel*. R. часть.
 kupol'o, *Johanne, midsommardag*. c'âhsen, *befalla*. E. o. F. kâsken.
 kuras, *knif*. E. kurask. c'âihârâ, *knottrig*. F. kâhârâ. E.
 kurikka, *klubba*. F. = . kâhar.
 kurisan, *strypa*. F. o. E. kuristan. c'âkatan, *squattra* (som en skata).
 kurkku, *strupe*. F. o. E. = . c'âko, *gök*. F. kâki o. kâkô. E. kâko.
 kurc'i, *trana*. F. kurki. E. kurg. c'âlü, *svägerska* (benämning bro-
 kurnân, *silâ*. E. = . derhustrur emellan inbördes).
 • kûro, *obestämd, kortare tid, en* c'âmmäl, *flat hand, näfve*. E. kâm-
stund. mal. F. kâmmen.
 kurre, *döf*. E. kurt. W. kurdis'. c'âme, *bäck*. *Männē mian i detta*
 F. kuuro. *ord får igenkänna antingen det*
 kûsama, *lind* (?). E. hâm, *fuktig, eller det* F. kemi,
 kûsi, *gran*. F. = . E. kuusk. *flod?*
 kûsikko, *sexa* (i kort). F. kuutoi- c'âännän, *vända; c'. iwuhset, bena*
 nen. *hdret*. E. kânnan. F. kâännän.
 kusun, *slockna*. E. kustun. c'âännün, *vända sig*. F. kâännyn.
 kusutan, *släcka*. E. = . c'âpëa, *nätt*.
 kus akka, *gördel*. R. кушакъ. c'âppâ, *grafhög*. E. kâp.

- c'äpü, *nätndl.* F. käpy.
 c'ärnä, *skorf; utslag.* cfr F. kärnä.
 c'ärpäne', *fluga.* F. kärpänen. E.
 kärpne.
 c'ärsin, *lida, tala.* F. o. E. kärsin.
 c'äsärätti, *näsduk.* E. käterät.
 c'äsi, *hand.* F. o. E. käsi.
 c'äsen, *befalla.* F. o. E. käsen.
 c'ätc'üt, *wagga.* F. kätkyt. E. kätk.
 c'äün, *gå.* F. o. E. käyn.
 c'ebiä, *lätt.* F. kewiä. E. kebja.
 c'ebiätän, *lätta.*
 c'edrän, *spinna.* F. kehrään / ket-
 rään. E. kedran.
 c'edre-pü, *slända.* F. keträ-puu /
 keträ-varsi. E. kedra-puu.
 c'ehc'imäinē', *mellerst.* E. keskmäne.
 F. keskimäinen.
 c'éli, *tunga, språk.* E. keel. F.
 kieli; plur. c'élet, *squaller.*
 c'élin, *sqvallra.* F. kielin.
 c'ellä, *skälla, klocka.* E. kel. F.
 kello.
 c'éllän, *varna, neka.* F. kiellän.
 c'enc'ä, *sandal.* cfr F. kenkä. E.
 king.
 c'enc'ämüs, *fofplagg.*
 c'erä, *nystan.* E. kera. F. kerä.
 c'erin, *nysta.* F. kerin.
 c'erikko, *kyrka.* F. kirkko. E. kirk.
 c'érrän, *vrida, twinna.* E. keerran.
 F. kierrän.
 c'ertakka, *vind, vindskammare.* R.
 чердакъ.
 c'ewät, *vär.* F. kewät. E. kewa.
 c'idgen, *rensa (från ogräs).* F. o.
 E. kitken.
 c'ihga, *kliä, kläda.* cfr F. kiihko.
 c'ihgan, *kliä.*
 c'ihgutan, *kittla.*
 c'ihlago, *fettisdag; fastlag.*
 c'ihun, *koka.* F. kiehun.
 c'ihutan, *koka, brygga.* F. kiehutan.
 c'ihwa, *het; hetta.* cfr F. kihuwa.
 c'ikku, *gunga.* F. kiikku. E. kiik.
 c'ilc'i, *syrsa, gräshoppa.* cfr. E.
 kilk.
 c'ill'ahтелен, *ryta till.* F. kiljahtelen.
 c'ilwelen, *wäcka smärta.* cfr. F.
 kirwelen.
 c'imo, *vildt bi.* cfr F. kimalainen.
 E. kimalane.

- c'innar, *vad.* F. o. E. kinner. c'öuhüs, *fattigdom.* F. köyhyys.
 c'innas, *läderhandske.* E. o. F. kin- c'üdikko, *dim. af följ.*
 nas. c'ütto, *skjorta.* cfr E. kuht.
 c'ipäa, *sjuk; yttre åkomma.* F. ki- c'ühsetän, *grädda (bröd).* cfr F.
 peä. E. kibbe. kypsetän.
 c'ippa, *stop.* F. kippa. c'ühsi, *gar.* F. kypsi. E. küps.
 c'ire, *bröd.* F. kiire. c'üc'äl-pä, *eldbrand.* cfr. F. kekäle.
 c'irja, *bok.* F. kirja. E. kiri. c'ülä, *by.* E. o. F. kylä.
 c'irjawa l. cirjâ, *brokig.* F. kirjawa. c'ülci, *sida.* F. kylki. E. külg.
 E. kirja. c'ülmä, *frost, köld; kall.* F. kyl-
 c'irkas, *klar.* F. kirkas. mä. E. külm.
 c'irkasun, *klarna.* F. kirkastun. c'ülmäsän, *kyla.*
 c'irc'itän, *qvitra.* c'ülwän, *sä.* F. o. E. kylwän.
 c'irppu, *loppa.* F. kirppu. E. kirp. c'ülwü, *sädd.* F. kylwy.
 c'irwes, *yxa.* E. o. F. kirwes. c'ülwen, *bada sig.* F. kylwen.
 c'issa, *täflan; cisä', i kapp.* F. kiista. c'ümnenikko, *tia (i kort).*
 c'itän, *berömma.* E. kiitan. F. kii- c'ünel, *tär.* F. kyynel.
 tän. c'ünnä-pü, *alm.* F. kyynnäpuu. E.
 c'itto, *beröm; berömlig.* F. kiitto. künnäpü-puu.
 c'iuuru, *lärka.* F. kiuru. c'ünnär-pä, *armbåge.* E. künnärpä.
 c'iwu, *sten.* E. o. F. kiwi. F. kyynnäspää.
 c'öhä, *hosta.* F. o. E. köhä, F. *af-* c'ünnän, *plöja.* E. künnan. F. künnän.
ven hökä. c'üntü-més, *plöjare.* F. kyntömies.
 c'öhin, *hosta.* F. o. E. köhin, F. c'üpär, *hjälm, mössa.* E. küpar. F.
äfven hbin. kypär.
 c'öühä, *fattig.* F. köyhä. E. kehwa.

- cüpeüt, dim. af c'üwe.*
cüsün, fråga. F. kysyn. E. küsin.
cüsi, nagel. E. küüs. F. kynsi.
cütån, bränna, svedja. cfr F. ky-
 detån.
cütüs, sved. E. küdis. F. kydös.
cütü, mans bror. F. kyty.
cüwe, gnista. F. kywen.
- L.**
- Lad'a, bred.* F. laaja. E. lai.
lad'atan l. lad'oten, göra bredare.
lad'us, bredd. F. laajuus.
låditan, med omsorg tillverka.
lådittelen, se. föreg.
ladwa, topp, skate. F. latwa. E.
 ladw.
lagotan, strö, utbreda. E. =.
lahgotan, åtskilja. E. =.
lahc'en, släppa. E. o. F. lasken.
lahsi, barn. E. laps. F. lapsi.
laikko, frans, rimsä.
lainån, svälja. F. =.
laine, våg. F. o. E. =.
laiska, lat. F. =. E. laisk.
laisküttelen, draga sig, lättjas.
laitjo, arbetsläda. F. laitio.
- laiwa, brodd.* F. laiho.
lakana, lakan. F. =.
lakasen, sopa; l. iwuhset, kamma
håret. F. o. E. =.
lakëa, jemn, glatt. F. lakea. E. lage.
lakon, läppja (om hundens). F. lakin.
lac'i, inre tak. F. laki. E. lagi.
lammas, får. E. o. F. =.
langkën, falla omkull. E. langnen.
 F. lankean.
lapautan, boga. F. =.
lapja, spade. F. lapia. E. labjo.
lassu, spån. F. lastu. E. last.
latselko, platt. cfr. F. latuskainen.
laukoja, tvättare, tvätterska.
lauko-päiwä, lördag. E. lau-pääw.
 F. lauwantai.
laulan, sjunga. E. o. F. =.
lauta, bord, E. laud. cfr. F. lauta.
lautta, fähus. E. laut.
lawä, lafve. E. o. F. =.
lähe, källa. F. lähde.
lähätån, skicka. E. =. F. lähetån.
läc'ähtün, storkna. F. läkähdyn. E.
 läkatan.
lämmitån, elda. F. =. E. lämmitån.

länn'ikko, <i>bunke, bytta.</i> E. lännik.	linna <i>l. lidna, stad.</i> F. linna. E.
läpi <i>l. läwi, tröskel.</i> E. läwi.	lidn <i>o. linn.</i>
läsin, <i>ligga sjuk.</i> E. <i>o. F. = .</i> R.	liha, <i>kött.</i> F. <i>o. E. = .</i>
лежать.	liha-pôli, <i>narf.</i> F. lihapuoli.
läs'ka, <i>vanl. pl. läs'gat, bakdel, säte.</i>	lihawa, <i>fet.</i> F. = . E. lihaw.
R. ляшка.	lina, <i>lin.</i> F. liina.
lehitsen, <i>slå blad.</i>	lina-wässon, <i>ärlä.</i> cfr. E. lina-wäs-
lehc'i, <i>enka.</i> F. leski. E. lesk.	trik <i>o. F. wästäräkki.</i>
lehmä, <i>ko.</i> F. = . E. lehm.	linnahset, <i>malt.</i> E. = .
lehto, <i>blad.</i> F. lehti. E. leht.	linkkân, <i>halta.</i> F. liikkaan. E. lon-
lehtosikko, <i>löfhög; löfrikt ställe.</i>	kan.
leikkân, <i>skära, hugga.</i> E. <i>o. F. = .</i>	linnukas, <i>jungfrubär.</i> F. lillukka.
leipä, <i>brötl. spannmål.</i> F. = . E.	E. lillukas.
leib. R. хлебъ.	lintti, <i>band.</i> R. лента.
lêlinê', <i>lut.</i>	lintu, <i>fogel.</i> F. = . E. lind.
lello, <i>leksak.</i> F. lelu.	lipëä, <i>hal, slipprig.</i> F. lipeä. E.
lêmi, <i>spad.</i> F. liemi. E. leem.	libe.
leppä, <i>al.</i> F. = . E. lep.	lisân, <i>öka.</i> F. = . E. lisan.
leppäsikko, <i>alskog.</i>	litsa, <i>ansigte.</i> R. лищë.
lepütän, <i>lugna, försona.</i> F. = . E.	liugahtan, <i>slinta.</i> F. liukahdan.
lepitan.	liwa, <i>sand.</i> E. liiw. cfr. F. liiwa.
lesat, <i>pl. ställningar (vid byggan-</i>	loba, <i>panna.</i> R. лобъ.
<i>de).</i> R. лѣса.	lohko, <i>soppa.</i> cfr. F. lohko.
lesemet, <i>pl. kli.</i>	lökka, <i>loka.</i> F. luokki. E. look.
lési, <i>ässja.</i> cfr. F. liesi.	lomä, <i>jernstör.</i> R. ломъ.
liblo, <i>skal (på vissa växter).</i> E. libl.	löpî, <i>plogbill.</i> F. luotin.

- lōekku, *gunga*. F. liekku.
 lōekun, *gunga*. F. liekun.
 lōekutan, *vagga*. F. liekutan.
 lōetsa, *pust*.
 lōetsun, *pusta*. F. lietson. E. lōötsun.
 lōhgon, *klyfva, splittra*. F. lohkon.
 lōhi, *lax*. E. =. F. lohi.
 lōhkân, *klyfva*. F. lohkasen.
 lōikkân, *se leikkân*.
 lōngka, *garn*. F. lanka. E. löng.
 lōuhun, *blidkas*. F. löyhдын o. lauhdun.
 lōunat, *söder; middag*. F. lounat.
 E. löun.
 lōunatan, *spisa middag*. F. lounatan.
 lōn, *slå*; l. einå, *slå hö*. E. =. F.
 lyön.
 löülü, *hetta, bad*. F. =.
 löwwän, *finna*. F. löydän. E. lew-
 wan o. leian.
 lû, *ben*. E. o. F. =.
 lugen, *räkna, läsa*. E. =. F. luen.
 luhta, *starräng*. F. =.
 luikko, *svan*. E. luik.
 lûkka, *lök*. R. лукъ.
 lukku, *lås*. F. = o. lukko. E. luk.
 lumekas, *snögig*. E. =.
 lumi, *snö*. F. o. E. =.
 lupa, *löfte, tillåtelse*. E. o. F. =.
 lusikka, *sked*. F. =. E. lusik o.
 lusikas. R. ложка.
 lûta, *sopqvast*. F. =. E. luud.
 lutisan, *klänma ihop*. F. rutistan.
 lühci, *mjölkstäfve*. E. lüpsik.
 lühsän, *mjölka*. E. lüpsan. F. lypsän.
 lühüt, *kort*. F. =. E. lühi.
 lükkü, *lycka*. F. =.
 lükükas, *lycklig*. F. lykykäs.
- M.**
- Mâ, *jord, land*. E. o. F. =.
 maë, *lake*. F. made.
 mahla, *trädsaft, lake*. E. mahl. F.
 mahala.
 mahsa, *lefver*. E. maks. F. maksa.
 mahsan, *betala; kosta*. E. o. F.
 maksan.
 mahso, *betalning*. E. maks. F. makso.
 mâ-ilma, *verld*. F. =. E. mailm.
 maisan, *smaka*. E. o. F. maistan.
 makân, *sofva*. E. o. F. =.
 makëa, *söt*. F. makea. E. mage.
 makkara, *korf*. F. =. E. makkar.
 mako, *buk*. F. maha. E. mago.

- maku, *smak*. F. = . E. magu. mämmälikko', *spindel*. E. ämlane.
 makuza, *smaklig*. F. makusa. E. F. hämähäkki.
 magus. män'ko, *lek, leksak*. E. mäng.
 manitan, *locka*. F. maanittelen. R. män'c'än o. män'c'in, *leka; spela*
 МОНИТЬ. E. mängin.
 mâ-õuna, *potät*. E. ma-õun. F. mäntä, *knådträ* (F. hierin); *tjärn-*
 maa-omena. trä (F. =). E. = .
 marana, *växt, som innehåller ett* märehtelen, *idisla*. F. märehdin. E.
 färgämne. cfr E. maran. mäletsin.
 marja, *bär*. F. = . E. mari; kalá' märisen, *brumma*.
 m., *fiskrom*. E. kala mari. märc'ä, *våt*. F. märkä. E. märg.
 markka, *mark* (mindre mynt). F. = . mässsän, *störa, ofreda; trassla*.
 mârot, pl. *likbår*. E. = .
 massina, *pung*. F. massi. R. **МОШНА**. mätä, *var; rutten*. E. mäda. cfr
 matala, *låg*. F. = . E. madal. F. mätä.
 mato, *mask*. F. = . E. mado. mätänen, *murkna, ruttna*. F. = .
 mauci, *tarm*. cfr F. maukku o. E. E. mädanen.
 mauk. mätäs, *tufva; äfven torf*. F. = . E.
 mazilkka, *sudd*. R. **МАЗИЛКА**. mätas. ●
 mähä, *safve*. F. mäihä. E. mähk. mätla, *sopqvast*. R. **МЕТЛА**.
 mähc'ä, *rätt af lingon, mjöl och* mättälikko, *tufvig*. E. mätlik. F.
 vatten. cfr E. mähk-kak. mättäikkö.
 mäci, *backe*. F. mäki. E. mägi. mëlewä, *klok*.
 mälehtän, *minnas*. E. = . mëli, *förstånd*. E. meel. F. mieli.
 mälehtüs, *minne*. E. = . melle, *krita*. R. **МЪЛЪ**.

mellên, blankskura l. hvitmena med krita.	mötu, mjöd; öl. E. mödu. cfr R. мѣлъ.
mëllün, blifva intagen. F. miellyn.	möhä, sen, sentida. F. myöhä.
mêlüttelen, intaga, förnöja. F. miellyttelen.	mûkka, plåga. cfr F. muokka. R. мука.
mënen, fara, begifva sig. F. = . E. minen.	mûkkân, plåga. cfr F. muokkaan.
mërta, mjärde. F. merta.	mulkku, manslem. cfr F. mulkku.
mês, man, karl. E. = . F. mies.	muna, ägg. E. o. F. = ; munâ' rûku, gulan, munâ' walku, hvitan i ägg.
mesi l. mezi, honing. F. o. E. mesi.	munen, värpa. F. munin.
mezi-pakko, bikupa.	mûnnan, förändra, förvandla. E. muudan. F. muutan.
metså, skog. F. = . E. mets.	mûnnun, förändras, förvandlas. E. o. F. muutun.
metså-kana, snöripa. F. metsikana.	muraga, hjortron. E. murakas. F. muuran.
metso, tjäder. F. = o. metsås. E. metsis.	murëa, skön. F. murea. E. mure.
minjä, svärdotter. F. = . E. minni.	muretän, smula. F. murennan.
mittân, väga; mäta. F. = .	murcína, frukost. F. murkina.
morin, sjukas, blifva svag.	murrän, bryta; söndra. E. o. F. = .
moru, boskapssjuka. R. моръ.	muru, smula. F. = .
möekka, svärd. E. möek. F. miekka.	musetan, svärta. F. mustennan.
mõila, tvål. R. мыло.	musikka l. mussikka, blåbär. E. mustikas. F. mustikka.
mõisa l. mõiza, herregård, gods. E. mõis. F. moisio. R. мыза.	mussa, svart. E. must. F. musta.
mõisan, förstå, begripa. E. mõistan. cfr F. muistan.	mutikas, grumlig.
mõni, mången. E. mõnni. F. moni.	

mülisen; *råma*, böla.

mülläri, *mjölnare*. F. = . E. möl-
der. T. Müller.

müllü, *qvarn*. F. = . T. Mühle.

mün o. mōn, *sälja*. E. müün. F.

myyn o. myön.

mürrün, *surnu* (om mjölk). F. = .

mütčä, *stum*. F. mykkä.

N.

Nagla, *spik*; *kil*; *skälpund*. F. naula.

E. nael.

naglon, *spika*. F. naulaan. E. naelan.

nagran, *skratta*; *bele*. F. nauran.

E. naeran.

nagris, *rofva*. F. nauris. E. naeris.

nagris-mô, *rofland*. (*Ordet är en
förvrängning af nagris-mâ.*)

nahka, *skinn*, *hud*. F. = . E. nahk.

nain, *gifta sig*. F. = .

nainé', *hustru*. E. = . F. nainen.

naisikko, *qvinna*.

naitan, *snöpa*.

naittaja, *gällare*.

naka, *tapp*. E. naga.

napa, *nasle*. F. = . E. naba.

napirtët, pl. *väfskyttel*. R.?

nâppa, *skål*, *fat*. T. Napfe.

nâpuri, *granne*, *nabo*. F. = . E.
naaber.

nâskali, *pryl*. E. naaskel. F. naskali.

natta, *snor*. E. nat.

nato, *mans* l. *hustrus syster*. E.

nado. •

nâen, *se*. E. o. F. = .

n'âko, *ansigte*. F. nâgo. F. nâkö.

nâc'ijäs, *vittne*. cfr E. nâgija. F.

nâkijä.

nâlâ, *hustrus bror*. E. nâäl.

nâlč'ä, *hunger*. F. nâlkä. E. nâlg.

nâpisän, *knipa*. F. nâpistän. E.

nâpistan.

n'âpuska, *blemma*. F. nâppy.

nâri, *nötskrika*. F. nârhi.

näteli, *veckä*. E. nâdal. R. *подъль*.

nätel-pâiwä, *söndag*.

nättü, *trasa*.

nêmi, *udde*. E. neem. F. niemi.

nenä, *näsa*. F. = . E. nina.

nenâkas, *styfmunt* (om hästar).

newwo, *råd*. F. neuwo. E. nou.

newwon, *gifva råd*, *râda*. F. neu-

won.

- nigla, *nål*; *barr* (i tråd). F. neula. nōisen, *stiga*; *jäsa*; *begynna*. F.
E. nõel. R. игла. nousen.
- nikela, *lös*, *slak*. E. nigel. nōkōnê', *nessla*. F. nokkonen.
- nimi, *namn*. E. o. F. =. R. имя. nōci, *sot*. F. noki. E. nõgi.
- nîni-pû, *lind*. F. niini-puu. nōlepat, *båda*, *begge*. E. molemad.
F. molemmat.
- nînisikko, *lindskog*. nōşan, *lyfta*. F. nostan.
- nirko l. nilko, *tryne*. nōtku, *slak*; *sluttande*. cfr F. not-
kea.
- niså, *qvinnobröst*. F. =. E. nisa. nîuhån, *lukta*. R. нюхать.
- niska, *nacke*. F. =. nukun, *somna*. F. =.
- nisu, *hvete*. E. o. F. =. nurkka, *vrå*. F. =. E. nurk.
- nîtån, *skåra* (såd), *klippa* (hår o. nûskån, *snyta*. E. nuiskaan.
d.). E. niitan. cfr F. niitån. nûkån, *stödja*, *stödja sig*.
- nîtti, *tråd*. E. niit. R. нить. nûllen, *flå*. F. nylen. E. nûllin.
- nîttü, *ång*. F. =. E. niit. ①.
- nîwel, *led*. F. =. Obahka, *svamp*.
- nodgan, *svikta*. F. notkan. ođan, *sköta*; *spara*. E. o. F. hoi-
dan.
- nokka, *nåbb*, *skårm* (i mössa). E. nok. F. nokka o. noukka. ôgun, *andas*. F. huowun.
- nôri, *ung*. E. noor. F. nuori. ohla, *trasa*.
- nôriikko, *brud*, *ung hustru*. E. noorik. F. nuorikko. oikka, *tunn*, *slank*. F. hoikka.
- nôrus, *ungdom*. E. =. F. nuoruus. oitaja, *sparsam*. E. oidja.
- nôtta, *not*. E. noot. F. nuotta. ôkån, *hvila*, *rasta*. E. =. cfr F.
huokaan.
- nōdra, *böjlig*, *svag*. E. nõder. cfr ôlama, *kringvuxen ingröpfung i tråd*
F. nõyrå.

- efter yxhugg m. m.* F. huolain. *õhsetutan, väcka kräkning; minua*
õlin, sörja, bry sig om. E. hoolin. *õhsetutab, jag kräkes.* F. okse-
 F. huolijn. *tan.*
õmnikko, morgon. E. hommikko. *õhsun, gå l. fara vilse.* F. eksyn.
ono, morbror. E. = . F. eno. *E. eksin.*
õno, svag. F. huono. *õhtago, afton; õhtagonn, om afto-*
opëa l. õpëa, silfver. F. hopea. E. *nen; tänann õhtagonn, i dag af-*
hõbbe. *ton; õhtago on kujal, aftonen är*
oponë', häst. E. hobone. F. hewo- *för handen.* F. ehioo. E. õhto.
nen. *õhtagoinë', qvällsvard.*
orja, tjenare, arbetare. cfr E. orri *õhwa, quiga.* E. õhw. F. hieho.
 o. F. orja. *õigetan, räta, räcka.* F. ojenuan.
orla, örn (i mynt m. m.). R. орёлъ. *E. õiennan.*
osan l. õsan, köpa. E. o. F. ostan. *õikëa l. oikëa, rät, riktig; höger.* F.
otawa, Karlawagnen. F. otawa. *oikea.* E. õige.
õtawa, billig. E. oodaw. F. hu- *õimo, slägt.* E. õim. F. heimo.
kea o. huotawa. *õjela, dålig (?).*
õttelen, vänta. F. wuottelen. *õlc'i, halm.* E. õlg. F. olki.
ozmut, liten björn (?). *õlut, öl.* E. õlut. F. olut.
ozra l. õzra, korn. E. oher. F. ohra. *õme, mögel.* F. home.
Ö. *õmehtun, möglas.* F. homehdun.
Õhja, töm. E. ohi. F. ohja. *õmpelen, sy.* F. ompelen. E. õmb-
õhsa, qvist. E. oks. F. oksa. *len.*
õhsakas, qvistig. F. oksakas. *õmpelus, sömnad.* F. ompelus. E.
õhsennan, spy. E. o. F. oksennan. *õmblus.*
õhsetus, spyor. F. oksetus. *õnc'i, metkrok.* F. onki. E. õng.

- õnc'in, *meta*. F. ongin. E. õngit-
sen.
õnnewa, *lycklig*.
õnni, *lycka*. F. onni. E. õnn.
õpen, *lära sig*. E. õpen. F. opin.
õpetan, *lära*. E. õpetan. F. opetan.
õrawa, *ekorre*. F. orawa. E. oraw.
õsân, *kunna, hitta, råka*. E. oskaan.
F. osaan.
õsotan, *peka, visa*. F. osotan.
õtsa, *slut, ända*. E. ots. cfr F. otsa.
õtsin, *söka*. E. =. F. etsin.
õuna, *äpple*. E. õun. F. omena.
õwwi, *gård, gårdspan*. E. õw.
- Ö.**
- Û, *natt*. E. õö. F. yö.
õrc'ähtän, *och*
õrc'än, *vakna*. E. ärkaan. F. he-
rään.
õrrän, *skubba, skafva*. F. hieron.
õrsü, *tjärna*.
- P.**
- Pad'a, *fn*.
pådats'i, *luder*. R. *падалище*.
pagla, *band, skorem*. F. paula. E.
pael.
paha, *elak, dålig*. E. o. F. =.
pahnu-päi', *afvig*; sõwat omat p.,
kläderna äro afviga.
pahsu, *tjock*. F. paksu. E. paks.
paikas, *hög qvinnomössa i den nu-
mera oflagda wotiska drägten*.
paikka, *plats, ställe*; tõisez paikkâ,
annorstädes. E. paik.
paikkân, *lappa*. E. o. F. =.
painan, *trycka*. E. o. F. =.
paisan, *steka*; (om solen) *skina*. E.
o. F. paistan.
paise, *böld*. E. o. F. =.
paisetun, *svullna*. F. =.
paisetus, *svullnad*. F. =.
paissi, *stek*. F. paisti.
paja, *smedja*. E. o. F. =.
pajatan, *tala*. E. =. F. =, *sjunga*.
R. *баять*.
pajatus, *tal*.
paju, *pillräd*. F. =. E. paijo.
pajusikko, *pilskog*.
pakana, *djevul*. cfr F. pakana o.
E. pagan.
pakko, *stockända*. E. pak.
pako, *flykt, tillflykt*. E. o. F. =.

- pakolainê', *rymmare, flykting*. F. pârmâs o. pâрма, *bröms*. F. paar-
 pakolainen. ma. E. parm.
 pala, *bit; lapp*. E. o. F. = . parmât, pl. *bröst, barm*.
 palawa, *het, varm; svett*. F. = . pârnâs, *trädesåker*.
 E. palaw. parta, *skägg*. F. = . E. pard. R.
 palkka, *lön, lega*. F. = . E. palk. борода.
 palko, *skida (på växter)*. F. = . partti, *fiskstim*. F. = .
 pallâs, *blottad, bar, obetäckt*. E. o. pâru, *ånga*. R. паръ.
 F. paljas. pâruan, *ånga*.
 palletab, *minua p., jag fryser*. F. parusina, *segel*. R. парусъ.
 paleltaa. parwi, *hop, tropp*. F. = . E. parw.
 palletun, *förfrysa*. F. palellun. pâsi, *hällsten*. F. = . E. paas.
 pallo l. palla, *dufva*. pasibo, *tack!* R. спасибо; p. antâ,
 pall'o, *mycken*. E. o. F. paljo. tacka.
 palokkoinê', *liten bit*. pata, *lerkruka*. cfr F. pata o. E.
 palwan, *bedja*. E. palun. cfr F. pada.
 palwelen. på l. peä, *hufvud*; ax. E. o. F. = .
 pâmetti, *minne*. R. память. pâhcinä, *hasselnöt*. F. pâhkinä.
 panen, *lägga*. E. o. F. = . E. pâhkuä.
 pangkõi l. pangkõ, *ämbare*. F. pâhcin-pû, *hassel*.
 panki. E. pang. pâissär, *skäfva*. F. pâistär.
 pappi, *prest*. F. = . E. pap. R. pâiwä, *sol, dag, dagsljus*; p. nõi-
 погъ. seb, *solen går upp*; p. meneb
 parapikko, *grannlåt (?)*. Jumalale, *solen går ned*. F. = .
 paranen, *tillfriskna*. E. o. F. = . E. pâiw o. pääw.
 paratan, *kurera*. E. = . F. paraman. pâiwä'-lasku, *solnedgång, vester*.

- päiwä'-nöisu, *soluppgång*, öster. péntärä, *plantsäng*. E. pennär. F. päiwütün, *blifva solbränd*. F. päi- piennar.
wetün. peré'-mês, *husvärd*. E. = .
pälliset, pl. *mellangift*. F. = . pêren, *fjerta*. E. = . F. pieren.
påsen, *slippa*. E. o. F. = . pero, *matt*.
påsko, *svala*. F. pääsky. E. pää- perewedina, *spång* (öfver en bäck).
sokene. pesa, *bo*. E. = . F. pesä.
påsurja, *väfbom*. pesen, *tvätta, skura*. E. o. F. = .
pärähmä, *barm; sköte*. petäsün, *misstaga sig*.
påre, *perta*. F. = . E. *perg*. petc'el, *stamp* (i en trämortel). F.
pårne, *kantning*. F. = . petkel.
pärmisän, *kanta*. F. päärmän. petos, *bedrägeri; bedragare*. F. = .
pär-wakka, *pertkorg*. F. päre-wakka. E. pettus.
pehmä, *mjuk*. F. pehmeä. E. pehme. pettelen, *ljuga, bedraga*. F. = .
pehmenen, *mjukna*. F. = .! pettelikko, *lögnaktig, bedräglig*. E.
pehmitän, *uppmjuka*. F. = . E. petlik.
pehmetan. pi, *flinta*. F. = .
peiko, *tumme*. F. peikalo. E. peial. piän, *hälla*. E. pidan. F. pidän.
pekki, *speck, fett*. E. pek. pihet, pl. *hoftång*. E. pihit. F.
peldus'ka, *örring*. pihdit.
pelc'än, *frukta*. F. pelkään. E. pihku, *tall*.
pelgään. pihkusikko, *tallskog*.
pelssemet, pl. *väfstol*. pihlaga, *rönn*. E. pihlakas. F. pihlaja.
pêni, *liten, fin*. E. peen.. F. pieni. pihta, *skuldra*. E. piht.
penikka, *hundvalp*. F. = . E. pe- pîka, *piga*. F. = . E. piig.
nike. pikari, *bägure*. F. = . E. piker,

- pikkarainé', *helt liten*. F. pikkari-
nen.
 pilån, *smutsa, förderfva*. E. o. F. =.
 pîlen, *gömma*. F. =.
 pillaelen, *förderfva, förspilla*. F. =.
 pilwi, *moln*. F. =. E. pilw.
 pîmä, *mjölk; röeska-p., söt mjölk,*
pettö-p., tjärnmjölk, läntö-p., sur-
mjölk. E. piim. F. piimä, *sur-*
mjölk.
 pimëa, *mörk*. F. pimeä. E. pime.
 pimenen, *mörkna*. E. o. F. =.
 pimetikko, *mörker; skymning*.
 pîna, *dörrpost*. F. piena.
 pîppu, *tobakspipa*. F. =. E. piip.
 pîraga, *pirog*. F. piiroo. R. пиро́гъ.
 pîrta, *väfsked*. F. pirta. E. piirt.
 R. бердо.
 pîru, *gästbud*. R. пиръ.
 pisar, *droppe*. E. =. F. pisara.
 pisån, *sticka*. E. o. F. pistån.
 pitc'ä, *lång*. F. pitkä. E. pitk.
 piwo, *näfve*. F. =.
 plaizgutån, *smälla*. F. läiskytån.
 plötnikka, *timmerman*. R. плотникъ.
 podaritan, *skänka*. R. подарить.
 podos'ma, *såla*. R. подошва.
 podus'ka, *dyna*. R. подушка.
 poika, *son*. F. =. E. poeg.
 poimin, *plocka*. E. o. F. poimen.
 poisi, *gosse*. E. pois.
 pojintima, *styfson*. F. =.
 pojo, *gosse*.
 pökka, *kant af rödt kläde i kjol-*
fällen. E. pook.
 pôlas, *lingon*. E. =. F. puola.
 pôli, *sida, hälft; paha p., hin onde;*
jöka pôlez, öfverallt.
 pômasibo, *Guds hjälp!* (Ordet är
 troligen en sammansättning af or-
 den: *помощи Богъ!*).
 porotan, *värka*. F. =.
 põesas, *buske*. E. =. F. pensas.
 pôhja, *botten, nord, rygg (på en*
уха), bak (i en knif). F. pohja.
 E. pohi.
 pçippo, *kyckling*. cfr F. peippo.
 pôlan, *brinna*. E. põlen. F. palan.
 põletan, *bränna*. E. =. F. poltan.
 põlto, *åker*. F. pelto. E. põld.

- põlto-marja, åkerbär.
 põlto-pü, *rapphöna*. F. pelto-pyy.
 põlwi- knä; bugt. E. põlw. F. polwi.
 põrmatta l. permatta, *lergolf*. E. põrmand. F. permanto.
 põrsas, *gris*. E. o. F. porsas.
 põtkân, *sparka*. F. potkasen.
 põwwi, *barm*. F. powi.
 pöühkëa, *svällande* (om dynor o. d.). F. pöyhkeä, *upplåst*.
 põllü, *dam*. F. = o. põly.
 põllüân, *damma*. F. = o. põlyân.
 põrä, *rund slipsten*. F. pyörä, *hjul*.
 põrân, *rulla omkring*. F. pyörin.
 põrrün, *bli yr, afdåna*. F. pyörryn.
 pragisen, *spraka, braka*.
 prairzgan, *plaska*.
 primetitan, *gifva akt på*. R. ПРИМѢТИТЬ.
 primozla, *slaga*.
 prîzgan, *spritsa*.
 proloba, *vak*. R. прорубь.
 prostina, *simpel*. R. простой.
 pruntti, *sprund*.
 pû, *träd*. E. o. F. = .
- pûgowitsa, *knapp*. R. пуговица.
 pûha, *dun*. R. пухъ.
 puhas, *ren*. E. = . F. puhdas.
 puhasan, *rena, rengöra*. E. puhas-tan. F. puhdastan.
 puhun, *blåsa*. E. o. F. = .
 puisan, *skaka*. E. o. F. puistan.
 pulma l. pulmat, *bröllop*. E. = .
 punadné?, *röd*. E. punane. F. punainen.
 punon, *sno*. F. = . E. punun.
 punotan, *lysa röd, hafva röd färg*. F. = .
 puren, *bita, tugga*. E. o. F. = .
 purgan, *lösa, uppbinda*. F. purran.
 purje, *segel*. F. o. E. = .
 putiutan, *uppväcka*. R. БУДИТЬ.
 puzerran, *krama, pressa*. E. o. F. puserran.
 pühä, *helig*. E. o. F. = ; p. päiwä, *helgedag*.
 pühân, *helga*.
 pühc'ê?, *handduk*.
 pühc'in, *sopa; aftorka*. E. o. F. pyhkin.

- pülwä, *stötta*. F. pylwäs, *stolpe*. rangget, pl. *rankor*. E. ranggid. F. püwwän, *fånga, begära*. E. püwwan. F. pyydän.
- R.**
- Rad'an l. rad'on, *slå, bulta*. cfr F. raadan. rangget, pl. *rankor*. E. ranggid. F. rånget o. länget.
- radgon, *afrifva, afrycka; sprätta*. F. ratkon. ranta, *strand*. F. =. E. rand.
- ratkân, *afrifva*. F. ratkasen. ratas, *trast*. F. rastas.
- rage l. ragë, *hagel, korn* (af salt m. m.). E. =. F. rae. ratas, *kärra, bondvagn*. cfr E. o. F. ratas.
- rahno, *bi*. ratassî, *tygel*. F. ratsastin.
- rahwas, *folk*. E. o. F. =. ratis, *visthus, bod*.
- raiska, *luder*. F. =. E. raisk. râto, *as*. F. =.
- raja, *gräns, rå*. F. o. E. =. raukên, *blifva slapp, blifva uttömd*. F. raukean l. raukenen.
- râka, *ruska*. E. raag. raukka, *stackare*. F. =.
- raketan, *förspänna*. cfr E. o. F. rakennan. rauta, *jern*; pl. rawwat, *fårsax*. F. =. E. raud.
- râmi, *klasi' r., fönsterbåge*. T. Fensterahmen. razwa, *fett, ister*. F. raswa. E. rasw.
- ramo, *kraft*. E. ram. R. pamo, *skuldra*. razwikas, *fet*.
- ramotô, *kraftlös*. E. =. rågan, *kraxa*. F. raakun.
- rampa, *rifven, söndrig*. cfr F. rampa o. E. ram. rågin, *rackla*. E. rägisen.
- râna, *sår*. R. рана. rågun, *bullra*. cfr F. rååwyn.
- rântå, *snöblandadt regn*. F. =. E. rånd. råpin, *skrapa, skråma*. cfr F. raawin.
- räsås, *takröste*. E. rästas. F. råystås. r'äs'toga, *jul*. R. рождество.

- rätte o. rätta, *halsduk*. E. rät. cfr rikesutan, *rikta*. F. rikastutan.
F. rätta.
- r'ātu, *rad, ordning*. R. рядъ. ringgottelen, *sträcka sig, rätta sig*.
räuhtün, *vissna*. cfr E. ringgotan.
- rehenneüs (g. rehenneüsé'), *förstuga*. rinc'eüs, *lycka* (i knytning).
(Ordet är en sammansättning af rinnus, *bröstrom*. E. o. F. =.
rihi, *stuga, och eüs, det framför rinta, bröst*. F. =. E. rind.
belägna, men böjes i alla kasus ripa, *bindel, som viras kring benen*.
utom genitiv såsom om den sed- ripilä, *ugnsraka*.
nare delen i sammansättningen rissêt, pl. *barndop; wié'-rissêt, vatt-*
vore ordet esi, alltså: illat. re- nets *helgande, Trettondag*. F.
hennetése, elat. rehenniessä, o. s. v. ristiäiset; wierista.
rehtilä, *stekpanna*. F. riehtilä. cfr rissa, *don, redskap*. cfr F. riista o.
R. *вертель*. E. riist.
- remeni, *rem*. F. remeli. R. *ремень*. risitän, *döpa*. F. o. E. ristin.
renggas, *ring; länk*. E. o. F. rengas. ritc'i, *svafvel*. F. rikki.
rennäsün, *blifva andtruten*. ritta, *vedtraf*. E. riit.
repo, *räf*. F. =. E. rebane. riuku, *stång*. F. =.
retc'ä, *rätticka*. R. *рътка*. rohi-pû, *likkista*.
rewin, *rifva, klösa*. F. =. rohkëa, *djerf*. F. rohkea. E. rohke.
rîga, *ria*. R. *ряга*. roho, *gräs; durnöi r. ogräs, R.*
rihi, *pörte*. cfr. E. rihi o. F. riihi. *дурная трава*. E. roho. F. ruoho.
rihma, *rep*. cfr E. rihm o. F. rohó'-karwadné', *grön*. F. ruohon-
rihma. karwainen.
rikkaus, *rikedom*. F. =. E. rikkus. rohotun, *beväxas med ogräs*. F.
rikas, *rik*. E. o. F. =. ruohotun.

- rôja, *dy, smuts.* E. roe. cfr F. rōuta, *kāla.* F. routa.
 ruoja. rōmin, *krypa.* F. ryömin.
 rôjakas, *smutsig.* rud'e, *akkun-r., fönsterkarm.*
 rôjån, *smutsa.* ruhgat, pl. *sopor.* cfr F. ruuhkat.
 rokka, *kålsoppa.* cfr E. rok o. F. ruikot, pl. *koppor.* E. rouged.
 rokka. rukka, *qvinnokaftan af klāde utan*
 rôko, *vass.* E. roog. F. ruoko. *ärmar.*
 rôkosikko, *vassrikt ställe.* F. ruo- rulla, *kafle; sladd.* E. rul.
 hokko. rullån, *kafsta.* E. =. T. rollen.
 rôma, *roma.* E. room. rûna, *vallack.* F. =. E. ruun.
 rôma, *strimma (efter slag).* F. rûso, *rosen (sjukdom).*
 raamu. rûsu, *fönsterruta.* F. ruutu. E.
 rôppa, *gröt.* ruut.
 rosola, *sallake.* R. роcолъ. rutan, *skynda.* E. =.
 rôse, *rost.* E. roste. F. ruoste. rüis, *råg.* E. rugis. F. ruis.
 rôsetun, *rostas.* F. ruostun. rüppü, *skört; veck.* E. rüp. cfr
 rôska, *piske.* E. roosk. F. ruoska. F. ryppy.
 R. роcра. rüsä, *ryssjæ.* F. =.
 rôtiå, *gärdsel.* rüti, *rock.* E. rüüd.
 rôjut, pl. *grummel, rosk.* cfr F. S.
 roju. Saan, *nedfalla, regna, snöga.* E.
 rōukko, *större höstack.* cfr F. o. F. sadan.
 rōykkö. sådu, *trädgård.* R. саяъ.
 rōse, *imma (i fönster).* saha, *såg.* F. =.
 rōeska, *osyrad (mjölk, bröd o. d.).* sahån, *såga.* F. =.
 E. rōesk. F. rieska. sâhari, *socker.* R. саяръ.

- sājuē, *brudens eller brudgummens följe*. satula, *sadel*. F. = . E. sadul.
sauna, *badstuga*. F. = . E. saun.
- sakara, *gångjern*. cfr E. sagnar. F. sauran, *smärta*.
- sarana. sawwi, *lera*. E. = . F. sawi.
- sakkali, *hök*. R. соколъ. sawwu, *rök*. F. sawu.
- saks'it, *sax*. F. saksit. sawwutan, *röka (kött o. d.)*. F.
- sac'in, *säga (?)*. sawustan.
- salamî', *utan vetskap, ovetande*. säë, *gnista*. E. säde. F. säde, *ljus-*
stråle.
- salea, *gramm*. cfr E. sale. sälin, *skona*. F. = . R. жалъть.
- salwo, *sädeslår*. F. = . E. salw. s'älko, *föl*. F. sälkö. E. sälg.
- sammal, *mossa*. E. o. F. = . s'ári, *ben*. F. = . E. säär.
- sammas, *stolpe; vadersol*. E. = . sär'ci, *mört*. F. särki. E. särg.
- cfr F. sammas. särwî, *sofvel*. F. särwin.
- sân, *få; kunna*. E. o. F. = . sätoza, *lämplig, passlig*.
- sâni, *släde*. R. сани. segotan, *blanda*. F. sekoitan.
- sappi, *galla*. F. = . E. sap. seinä, *wägg*. F. = . E. sein.
- sâppoga, *stöfvel*. E. o. F. saapas. seiwäs, *stör*. F. = .
- R. сапогъ. seldi, *sill*. R. сельдь.
- sâri, *ö, holme*. F. = . E. saar. selc'ä, *rygg*. F. selkä. E. selg.
- sarka, *teg*. F. = . sêmê, *frö, utsäde*. E. = . F. sie-
- sârni, *askträd*. F. = . E. saarn. men.
- sârnisikko, *askskog*. semeritsa, *messling (?)*.
- sarwi, *horn*. F. = . E. sarw. serwä, *kant, sida; serwáz, afsides*.
- sarwikko, *plogstjert*. F. särwi.
- sâtto, *säte*. F. = . E. saat. sërmi, *näsborre*. F. sieran. E. söör.
- sâttaja, *vägvisare*. F. = . E. saatja.

seppä, <i>smed</i> . F. = . E. sep.	sirppi, <i>skära</i> . F. = . E. sirp. R.
setka, <i>nät</i> . R. сѣтка.	серпъ.
sifka, <i>grå häst</i> .	sisas, <i>näktergal</i> . E. sisask.
sigâ'-tina, <i>bly</i> . E. sea-tina. R. сви-	sisüs, <i>det inre</i> ; pl. <i>inelfvor</i> . cfr F.
нецъ.	sisus.
sigla, <i>säll, sikt</i> . F. seula. E. sööl	sîta-sigla, <i>sikt</i> . R. сѣто.
o. segel.	sitkëa, <i>seg; snål</i> . F. sitkeä. E. sitke.
siglon, <i>sikta</i> . F. seulon.	sitta, <i>träck</i> . E. sit.
siha, <i>plats, bädd</i> . F. sia.	sitta-bombo, <i>torndyffel</i> .
sika, <i>sik</i> . F. = . E. siig. R. сѣгъ.	siunân, <i>välsigna</i> . F. = .
sika, <i>svin</i> . F. = . E. siga.	siwon, <i>binda</i> . E. o. F. sidon.
siko-lautta, <i>svinstiga</i> .	sloja, <i>safring</i> . R. слой.
sîli, <i>igelkott</i> . E. siil.	slûs'ba, <i>tjenst</i> . R. служба.
silmä, <i>öga</i> . F. = . E. silm.	slûs'in, <i>tjena</i> . R. служить.
silmo, <i>nejonöga</i> . E. o. F. silmu.	sô, <i>kärr</i> . E. = . F. suo.
silta, <i>bro, golf</i> . F. = . E. sild.	sôja, <i>varm, blid; värma</i> . F. suoja.
sîma, <i>ref; pisksnärt</i> . F. = .	E. soe.
sinetân, <i>blåfärga</i> . F. sineän.	sôjetan, <i>värma</i> . E. sojennan. F.
sîni, <i>riska</i> . F. sieni. E. seen.	sojennan.
sininê', <i>blå</i> . E. = . F. sininen. R.	sôla, <i>salt</i> . F. suola. E. sool. R.
сннй.	соль.
sini-silmä, <i>blåögd</i> . F. = .	sôladnê', <i>saltig, saltad</i> . E. solane.
sîpi, <i>vinge; kalâ' s, fena</i> . F. = .	F. suolainen.
E. tiib.	sôni, <i>ådra</i> . E. soon. F. suoni.
sippelikas, <i>myra</i> . E. sippelgas.	sôni-pû, <i>sparre</i> .
sirkku, <i>siska</i> . F. = .	sorokka, <i>den nu brukliga ryska</i>

- qvinnomössan.* R. *сорока.*
sörsa, and. F. *suorsa o. sorsa.*
sorut, pl. sopor. R. *соръ.*
sorwân, svarfva. F. = .
söbra, vän. E. *söber.* cfr F. *seura.*
söitan o. söittelen, banna; gräla,
kifvas. E. = .
söittelikko, grälig. E. *söitlik.*
sökä, blind. F. *sokea.* E. *sögge.*
sölmân, knyta. E. *sölmaan.* F. *sol-*
mitsen.
sölmu, knut. F. *solmu.* E. *sölm.*
söna, ord. E. = . F. *sana.*
söpa, pl. söwat, kläder. E. = . F.
sowat.
sörmi, finger. F. *sormi.* E. *sörm.*
sörmikas, fingervant. F. *sormikas.*
sörmukka, skottspole.
sörmus, ring. F. *sormus.* E. *sörmus.*
sössar, vinbär. E. *söster.* F. *sieh-*
tari.
söta, krig. E. *söda.* F. *sota.*
söwetan, kläda.
söwwan, ro. F. *o.* E. *soudan.*
sözar, syster. E. *sösar.* F. *sisar.*
söminé', mat. E. = . F. *syöminen.*
- sön, äta.* E. = . F. *syön.*
sötän, lifnära, mata. E. *sötan.* F.
syötän.
söttü, trädesåker; bete; pölto jäi sö-
tühsi, åkern lemnades i linda. E.
sööt.
staruha, gumma. R. *старуха.*
stöli, stol. F. *tuoli.*
stroitan, bygga. R. *строить.*
struna, sträng (i instr.). R. *струна.*
swetila, veke. R. *свѣтильня.*
swojakka, hustrus systers man. R.
своякъ.
sû, mun. E. o. F. = .
sûdgat, pl. dygn. R. *сутки.*
sugen, kamma. E. = . F. *suwin.*
sûhsi, skida. F. *suksi.*
suisutan, röka, elda. E. *suitsutan.*
suka, hårkam. F. = , *hästskrapa.*
E. suga.
sukka, strumpa. F. = . E. *suk.*
sukka, hynda; hora. R. *кура.*
sûkkuna, vadmål; filt. R. *сукно.*
suku, slägt. F. = . E. *sugu.*
sukulainé', slägtning. E. *sugulane.*
F. sukulainen.

sulân <i>l. sulatan, smälta.</i> E. o. F. = .	süätün, <i>blifva ond.</i> cfr F. sydännyn
sulka, <i>fjäder.</i> F. = . E. sulg.	l. syännyn.
sulku, <i>qvarndam.</i> F. = . E. sulg.	süelmo, <i>vårta.</i>
sûra, <i>ost.</i> E. sôir. R. сыръ.	süc'üsü, <i>höst.</i> F. syksy. E. sügis.
suren, <i>dö; domna.</i> E. = . F. = ,	süli, <i>famn; koso-s. utgör enligt en</i>
<i>sörja.</i>	<i>Wots uppgift 12 spann, hvar-</i>
surma, <i>död.</i> F. = . E. surm.	<i>emot den vanliga famnen inne-</i>
sûri, <i>stor.</i> F. = . E. suur.	<i>håller blott 10.</i> F. syli. E. süld.
sûrima, <i>gryn.</i> F. = .	sülc'i, <i>spött.</i> F. sylki. E. sülg.
surwon, <i>stampa.</i> F. = . E. sur-	sünnikas, <i>syndare.</i> F. syntinen.
<i>wan o. surwun.</i>	sünti, <i>synd.</i> F. = .
susi, <i>varg.</i> F. = .	sünnün, <i>födas.</i> F. = . E. sünnin.
sûto, <i>domare; domstol; wên sûtôse,</i>	süntü, <i>födels; uppkomst.</i> F. = .
<i>anklaga.</i> R. судья.	süsälikko, <i>ödra.</i> E. sisalik. F. sisälisko.
sûtun, <i>vredgas, blifva ledsen.</i> F. = .	süsi, <i>kol.</i> E. o. F. = .
cfr E. suudun.	sütân, <i>tända.</i> F. sytytân.
suwân, <i>älska.</i> cfr. F. suwatsen.	sütütes, <i>tände.</i> E. sütis. F. sytyke.
suwâminê', <i>kärlek.</i>	süwä, <i>djup.</i> F. = . E. = o. sügaw.
suwi, <i>sommar.</i> E. o. F. = .	S.
suwwitan, <i>tillfredsställa(?)</i> .	S'aluitan, <i>ömka.</i> R. жалеть.
süâ, <i>hjerter; süâtä piäb, han är arg.</i>	s'âpka, <i>mössa.</i> R. шапка.
E. süda. F. sydân.	s'eniha, <i>brudgunne.</i> R. женихъ.
süämüs, <i>inre delar i en djurkropp.</i>	s'ibko, <i>qvick.</i> R. шибкий.
F. sydämmys.	s'irisen, <i>sorla (om vattnet).</i> F. siri-
süättelen, <i>högmödas.</i>	<i>sen o. lirisen.</i>

- s'is'gat*, pl. *barnlindor*. R. *животное*.
s'iwatat, pl. *boskap*. R. *животное*.
s'kåppi, *skåp*. R. *шкапъ*.
s'kelmi, *skålm*. F. *kelmi*.
s'kelmüs, *skålmstykke*, *skålmnatur*.
 F. *kelmiys*.
s'küttä, *skytt*. F. *kyttä*.
s'okka, *kind*. R. *щока*.
s'olkka, *silke*. R. *шелкъ*. F. *sulkku*
 o. *silkki*.
s'tanat, pl. *benkläder*. R. *штаны*.
s'uba, *pels*. R. *шуба*.
s'umisen, *sorla*, *bullra*. R. *шумить*.
 T.
Tabakka, *tobak*. F. *tupakka*. R.
табакъ.
tagana, *trefot*. R. *таганъ*.
tagla, *fnöske*. F. *taula*. E. *tael*.
tagotan, *söka upp nå*, *gripa efter*.
 F. *tawotan*.
tahon, *vilja*. F. *tåhdon*. E. *tahan*.
taic'ina, *deg*. F. *taikina*. E. *taigen*.
taic'kaja, *degtråg*.
tåimi, *planta*. F. =. E. *taim*.
taiwas, *himmel*. F. =. E. *taewas*.
tåkka, *börda*. F. *takka*.
takku, *vanl. pl. takut*, *blår*. E. *ta-*
kud. - cfr F. *takku*.
takumainê l. *takumöinê*, *som be-*
finner sig bakom, *efterst*. E. *ta-*
gumene. F. *takimainen*.
talko, *skördefest*. F. *talkoo*. E. *tal-*
gus.
talle, *bäck*.
tallikka, *lamm*. E. *talleke*.
tallon, *trampa*. E. o. F. *tallaan*.
tallukka, *strumpa utan skaft*. E.
tallok.
talo, *hus*, *gård*. E. o. F. =.
talwi, *vinter*. F. =. E. *talw*.
tamma, *sto*. F. =.
tammi, *ek*. F. =. E. *tam*.
tammisikko, *étskog*. F. *tammikko*.
 E. *tammik*.
tanc'at l. *tanc'iat*, pl. *underbyxor*.
tantsin, *dansa*. E. =. F. *tanssin*.
tapan, *slå*, *dräpa*; t. *rīgâ*, *tröska*;
 t. *linâ*, *skäkta lin*. E. o. F. =.
tapë-pût, pl. *linbråka*.
tappelen, *slåss*. F. =. E. *taplen*.
tappelikko, *grålig*. E. *taplik*.
tare, *stuga*.

tári, <i>spisöl.</i> F. = . E. taar.	tên, <i>göra.</i> E. = . F. tien.
tarfun, <i>fastna, smitta.</i> F. = .	terä, <i>bett.</i> F. = . E. tera.
tasõinê', <i>jemn.</i> F. tasainen. E. ta-	teras, <i>stdl.</i> F. = . E. teras.
sane.	terasän, <i>spetsa, hvassa.</i>
tasõitan, <i>jemna, släta.</i> F. tasoitan.	teräwä, <i>hwass.</i> F. = . E. teraw.
tauti, <i>sjukdom.</i> F. = .	terpin, <i>tåla, hålla ut.</i> R. терпѣть.
tawara, <i>vara.</i> F. = . R. товаръ.	terwa, <i>kåda; tjära.</i> F. = . E. törw.
tâwisan, <i>klämna, trycka.</i> R. да-	terwe, <i>frisk, hel.</i> F. o. E. = . cfr.
вить.	R. здоровиѣ.
tâhitän, <i>gifva akt.</i> cfr E. tähennan.	terweüs, <i>helsa.</i> F. = . E. terwis.
tâhti, <i>stjerna; zorja-t., morgonstjer-</i>	tihi, <i>mygga.</i> cfr F. itikka.
<i>nan, koto-t., aftonstjerman.</i>	tihti, <i>tät.</i> E. tiht. cfr F. tiheä. T. dicht.
tâi, <i>lust.</i> E. o. F. = .	tila, <i>före.</i> F. = .
tân l. teän, <i>veta, förstå, förmoda.</i>	tilkan, <i>droppa.</i> F. = . E. tilkun.
E. = . F. tiedän.	tilkê, <i>takdropp; ispigg.</i>
tâtäjä l. teätäjä, <i>spåman, trollkarl.</i>	tina, <i>tenn.</i> E. o. F. = .
F. tietäjä.	toho, <i>näfver.</i> E. toht. F. tuohi.
tâti, <i>moster.</i> E. o. F. = . cfr R.	tômikas, <i>hägg.</i> E. = . F. tuomi.
tëtka.	tômua, <i>liten hägg.</i>
tâüsi, <i>full.</i> F. = . E. täis.	torokkona, <i>torracka.</i> F. torakka. R.
tâütän, <i>fylla.</i> F. = . E. täütän.	тараханъ.
tâwü, <i>lunga.</i> E. täu.	totulinê', <i>trogen; sannfärdig.</i>
tê, <i>väg, resa.</i> E. = . F. tie.	töge, <i>stängsel för fiskfångst; pata.</i>
tedre, <i>orre.</i> F. tetri o. teyri. E.	F. toe.
teder.	töhin, <i>töras, våga.</i> E. tohin. F.
telci, <i>axel.</i> E. telg.	tohdin.

- tökun, *falla, sjunka, förloras.*
 tökutan, *fälla, förlora.*
 tömpän, *rycka; spänna.* E. tom-
 baan. F. tempaan.
 tönân, *tacka.* E. tánaan.
 tōsi, *sann; sanning.* E. tōsi. F.
 tosi.
 tōukkân, *röra, knuffa.* E. o. F.
 toukkaan.
 tōuko, *sommarsäd.* F. touko. E.
 toug.
 tō, *arbete.* E. = . F. työ.
 tōnikka, *arbetare; arbetsam.*
 tratti, *tratt.* F. ratti.
 trawa, *traf.* F. rawi.
 trengki, *dräng.* F. renki.
 troitsa, *Pingst.* R. проицынъ день.
 troppa, *gångstig.* R. тропа.
 truba l. trûba, *rör, pipa.* R. труба.
 tugēhtutan, *qväfva.* F. tukehtutan.
 tuhka, *aska.* F. = . E. tuhk.
 tuhka-päiwä, *måndag.*
 tuhutan, t. wettä, *dugga.*
 tuiskân, *yra (om snön).* E. = . F.
 tuiskuan.
 tuisku, *snöyra.* F. = . E. tuisk.
- tukkân, *tilltäppa.* F. tukin.
 tučisun, *snafva.*
 tûla, *bösskolf.* R. ?
 tulen, *komma.* E. o. F. = .
 tuli, *eld.* E. o. F. = .
 tûli, *vind.* F. = . E. tuul.
 tûlutan, *vädra.* E. tuulan. F. tuul-
 lan.
 tûmi, *kärna, frö (i frukt).* E. tuum.
 tungkēun, *tränga sig.* F. tunkeun.
 tunnen, *känna.* E. o. F. = .
 tunni, *timme; pl. tunnit, ur (i ana-
 logi med det ryska часы).* F.
 tunti. E. tund.
 tuppi, *slida.* F. = . E. tup.
 turpēa, *stinn, tjock.* F. turpea.
 turpôn, *tätna.* F. = .
 turu, *ekollou.* E. tōro. F. terho.
 turwas, *stege.*
 tuska, *plåga; sorg.* F. = . E. tusk.
 R. тоска.
 tuskân, *plåga, ängsla.* E. o. F. = .
 tûtikko, *tvaga.* E. tuustik.
 tuttawa, *bekant, vän.* F. = . E.
 tuttaw.
 tühjä, *tom.* F. = . E. tühi.

- tühjetän, *tönma*. E. tühitan. ukkân, *slösa, förspilla*. F. hukkaan.
- tälppä, *slö*. E. tympp. F. tylsä. ukleika, *löja*. R. уклейка.
- tüni, *lugn, saktmodig, tam*. F. =. üli, *läpp*. E. uul. F. huuli.
- tünnäri, *tunna, kagge*. E. tünder. ûlitsa, *gata*. R. ульица.
- F. tynnöri. ulkun, *vandra*. E. hulkun.
- tütär, *dotter*. F. =. E. tütar. ullu, *vansinnig*. E. ul. F. hullu.
- tütärlentämä, *stjufdotter*. F. =. ullusan, *gäckas, gyckla*.
- tüttärikkö, *flicka, jungfru*. E. tü- ûlotî, *sko*.
- druk. ulwon, *tjuta*. F. =.
- U. umala, *humla; rus*. F. humala. E.
- Ublikas, *saltört*. E. ublik. humal.
- uhar, *jufver*. E. o. F. udar. umalikas, *rusig*.
- uhawikko, *gropig*. ummikko, *lång skjorta, som äldre*
- uhkëa, *stolt, modig*. F. uhkea. E. *qvinns personer nyttja i stället*
- uhke. *för kjol*.
- uhmar, *trämortel*. E. uhmer. F. unekas, *sömnig*.
- huhmar. unetô, *sömlös*. E. =. F. unetoin.
- uhon, *skölja, byka*. E. =. F. huuh- uui, *sömn, dröm*. E. o. F. =.
- don. unka, *skäl*.
- uhsi, *dörr*. F. uksi. E. uks. unohtau, *glömma*. F. =. E. unus-
- uimân, *svindla*. F. huimaan. tan.
- uinon, *slumra*. E. =. uuukka, *barnbarn*. F. wuukka.
- ujun, *simma*. E. =. F. uin. R. внукъ.
- ujutan, *låta simma*. E. =. F. ui- upa, *böna*. E. uba. F. papu. R.
- tan. бобъ.
- ukka, *förderf*. F. hukka. upotan, *dränka*. E. =. cfr F. upotan.

uppôn, *drunkna*. E. = . cfr F.

uppoan.

urpa, *knopp* (i träd). F. = . E. urb.

ûrran, *urholka*. F. = .

ursi, *bordduk*. cfr F. hursti.

ûsat, *morrhår, mustascher*. R. усы.

ûsi, *omogen, rå*. cfr F. uusi o. E.

uus.

usko, *tro*. F. = . E. usk.

us'atti, *så*. R. ушатъ.

uzgon, *tro*. F. uskon. E. usun.

utu, *dimma*. E. o. F. = .

Û.

Û, *issörja*. F. hyy.

ûhmä, *se föreg.* F. hyhmä.

üle, *fil, grädda*.

ûlkän, *upphöra; öfvergifva*. F.

hylkään.

ülle, *skäl* (djur). F. hylje. E. hülles.

ülpäa, *stolt*. F. ylpeä.

üppå, *fyrsprång*.

üppån, *hoppa*. F. hüppään. E. üp-

paan.

ümmärköinê', *rund*. F. ymmyrjäi-

nen. E. ümmargune.

üwä, *god*. F. hywä. E. hea.

W.

Wad'alainê', l. Wadd'alainê', *Wot*.

Wadi, *wotiska folket* l. *språket*; Wa-

ihsi, *på wotiska*.

wadnas, *plogbill*. F. wannas. cfr

E. wannas.

wahi, *mellanrum*. E. = . cfr F.

wäli o. waihe.

wahinikka, *talman*.

wahin, *vakta*. E. = . F. wahdin.

wahingko, *skada*. F. = . E. wahing.

wah'ci, *koppar*. E. wash. F. waski.

wah'cias, *röd oru*.

wâhsi, *skum*. F. waahiti. E. waht.

wahti, *vakt*. F. = . E. waht.

wahwa, *hel, olappad*. cfr E. o. F.

wahwa.

waikko, *käda*. E. waik. cfr F.

waikku.

waippa, *rya*. F. = . E. waip.

waiwadnê', *fader- och moderlös*. cfr

F. waiwainen. E. waene.

waiwatan, *smärta*.

waiwun, *nedsjunka*. F. = .

wajaga, *brist; bristfällig*. F. o. E.

wajaa.

- wajagus, *bristfällighet*. F. wajaus. wana, *gammal*; wanepat, *föräldrar*.
wajellan, *byta, vexla*. F. wajehtan. E. =. F. wanha.
E. wahetan. wannutan, *edtaga*. E. =. F. wan-
notan.
wajellun, *förbytas*; kû wajellub, *det inträffar ett månskifte*.
wajoma, *sank, sankt ställe*. wâra, *beck*. R. варъ.
wako, *fåra*. F. =. E. wago. wares, *kråka*. E. =. F. waras.
wâkun, *kraxa*. wargasan, *stjåla*. E. o. F. warastan.
walan, *gjuta, ösa*. E. o. F. =. warjo, *skugga, spegel*. F. =. E.
walgan, *spilla*. wari.
walgetikko, *dagsgryning*. warkaus, *stöld, tjufnad*. F. =. E.
wâlija, *sköterska*. wargus.
walkaum, *spillas*. waro, *tunnband*; kû' waro, *mån-
gård*. E. =.
walkëa, *hvit*. F. walkea. E. walge. warotan, *banda*.
walkenen, *ljusna, dagas*. F. =. warras, *stekspett*; staf (i *höstack*).
wallât, pl. *betsel*. E. waljad. cfr E. o. F. =.
F. waljaat. warsi, *skaft*. F. =. E. wars.
walmis, *mogen*. E. o. F. walmis, warwas, *td*.
färdig. wasara, *hammare*. F. =. E. wasar.
walmisun, *mogna*. cfr F. walmis- wassân, *svara*. E. o. F. wastaan.
tun. wasikka, *kalf*. F. =. E. wasik.
walo, *dynga*. wassomanê', *och*
walta, *vælde*; *distrikt, gods*. F. =. wassonê' l. wassönê', *färsk, ny*.
E. wald. cfr F. wastainen. E. wastne.
walu, *sken*. F. walo. wasus, *knapplänk* (t. ex. i en pels).
walwan, *vaka*. E. =. F. walwon. E. wastus.

wâtan, <i>se, blicka.</i> E. = .	R. вѣха.
wateri, <i>fadder.</i> E. wader.	wehsi, <i>härjva.</i> F. wihti o. wyyhti.
watsa, <i>buk</i> F. = . E. wats.	weiterä, <i>hurtig, vig.</i> cfr E. weider.
wâtti, <i>tunna, fat.</i> E. waat.	wêlân, <i>besudla, nedsmutsa.</i>
wâitân, <i>släpa, föra.</i> cfr E. wâitan	well'i, <i>broder.</i> F. weli. E. wend.
o. F. wâitân.	wëlka, <i>skuld.</i> E. wölg. F. welka.
wäc'ewä, <i>stark.</i> F. wäkewä. E.	wenne, <i>bast.</i> F. wenni.
wägew.	wentsân, <i>viga.</i> R. вѣчать.
wäli, <i>mellanrum.</i> F. = .	wenütân, <i>uttänja.</i> F. = . E. we-
wännân, <i>vrida.</i> F. = .	nitan.
wännikko, <i>vindelborr.</i>	wêrakko, <i>rund; trissa.</i>
wärä, <i>krokig; skyldig</i> (till brott).	werekas, <i>blodig; blodfull.</i> F. we-
F. = . E. wäär.	rekäs.
wärisen, <i>darra.</i> E. o. F. = .	wêren, <i>rulla.</i> F. = . E. weerin.
wärjä, <i>led, port.</i> E. wäraw. F.	wêretân, <i>låta rulla.</i> F. = . E. wee-
werjä. R. веря.	ritan.
wärpo, <i>sparf.</i> F. warpunen. E.	werha, <i>kläde.</i> F. werka.
warblane. R. воробей.	weri, <i>blod.</i> E. o. F. = .
wärtsi, <i>påse.</i>	weri-kakku, <i>palt.</i>
wärttänä, <i>slända; rocktén.</i> F. = .	wéroza, <i>kullrig.</i>
E. wärtten. R. веретено,	wers'ka, <i>tum.</i> R. вершокъ.
wäsün, <i>tröttna.</i> F. = . E. wäsin.	wêru, <i>fördjupning, däld.</i> F. = .
wäsütân, <i>trötta.</i> F. = . E. wäsitan.	wesân, <i>tälja.</i> cfr F. westân.
wäwü, <i>svärson; äfven sisters man.</i>	wesi, <i>vatten.</i> E. o. F. = .
F. = .	wesola, <i>glad, liflig.</i> R. веселый,
weha, <i>stake.</i> R. вѣха. F. wiehka.	wïdra, <i>utter.</i> R. выдра.

- wiesat, pl. *vigter*. R. **вѣсы**. winggun, *pipa*. E. o. F. =.
- wiesti, *bud, budskap*. F. =. R. **вѣсть**. wintta, *skruf*. R. **вѣтъ**.
- вѣсть**. wippån, *vinka*. cfr F. *wiittaari*.
- wiha, *besk, skarp; hat*. E. =. wirpi, *poetiskt smeknamn åt en ung*
F. =, *hat*. *qvinna; som har smärt lif*.
- wiha-mês, *ovän*. F. *wihamies*. wirre, *vört*. E. =. F. *wierre*.
- wihko, *knippa, kärfve*. wirta, *ström*. F. =.
- wihma, *regn*. E. *wihm*. wirtån, *strömma*. F. =.
- wihma-kull'i, *spof*. cfr R. **куликъ**. wîru, *streck, stråma*. F. =. E. wiir.
- wihta, *badqvast*. F. =. E. *wiht*. wirutan, *tvätta (kläder)*. F. =.
- wikahtê, *lia*. F. *wiikate*. E. *wikat*. wîsas, *bakslug*. E. =. cfr F. *wiisas*.
- wilisån, *hvissla*. E. *wilistan*. F. wîsi, *sätt, vis, art; sitå wîttå, på*
wihellån. *detta sätt*. F. =.
- willa, *ull*. F. =. E. *wil*. wisiå, *vaksam*. cfr F. *wisu*.
- willå, *gröda, säd*. F. *wilja*. E. wisiån, *wakna*.
- wili. wisitån, *väcka*.
- willadné', *af ull, ylle*. F. *willai-* wiskån, *kasta*. F. o. E. =.
- nen*. E. *willane*. wis-en-på, *körsbärsträd*. R. **вишня**.
- willi, *blåsa, blemma*. E. *wil*. witsa, *spö, ris*. F. =. E. *wits*.
- wîlo, *yttre tak*. wîtta, *rock, mantel*. F. =.
- wîlu, *svak; svalka*. cfr F. *wilu*. E. wîwün, *dröja*. F. =. E. *wiiwin*.
- wilo. wîwüttelen, *fördröja*. F. =.
- wîmené', *sist*. E. *wiimane*. F. *wii-* wod'an l. wöd'an, *smörja*. E. o. F.
- meinen*. woidan.
- wîna, *brännvin*. F. =. E. *wina*.

wod'e l. wõd'e, smörja, salva. F.	wõitan, segra, besegra. E. o. F.
woide.	woitan.
woho, get. E = . o. wohl. F.	wõittelen, brottas. cfr F. woittelen.
wuohi.	wõlka, se wëlka.
wokki, spinnrock. E. o. F. = .	wõso, telning. E. wõso. F. wesa.
wokkinikka, svarfvare.	wõtan, taga. E. = . F. otan.
worppi, stund; gång. E. worp.	wõti, nyckel. E. = .
wõsi, år. F. wuosi. cfr E. woos.	wõwwar, hallon. E. wawwar. F.
woska, vax. R. БОСКЪ.	waaderma.
wõdna, lamm. F. wuonna. E. woon.	wõ ^â , bälte, gördel. E = . F. wyð.
wõi, smör; sêmê-wõi, linolja. E.	wõ ^â '-kõhus, midja.
o. F. woi.	wõlän, förse l. ombinda med bälte.
wõd'an, se wod'an.	F. = .
wõd'e, se wod'e.	wõ ^â ti, rem i sedolkan.
wõin, kunna förmd. E. o. F. woin.	wuhisen, susa.

www.books2ebooks.eu